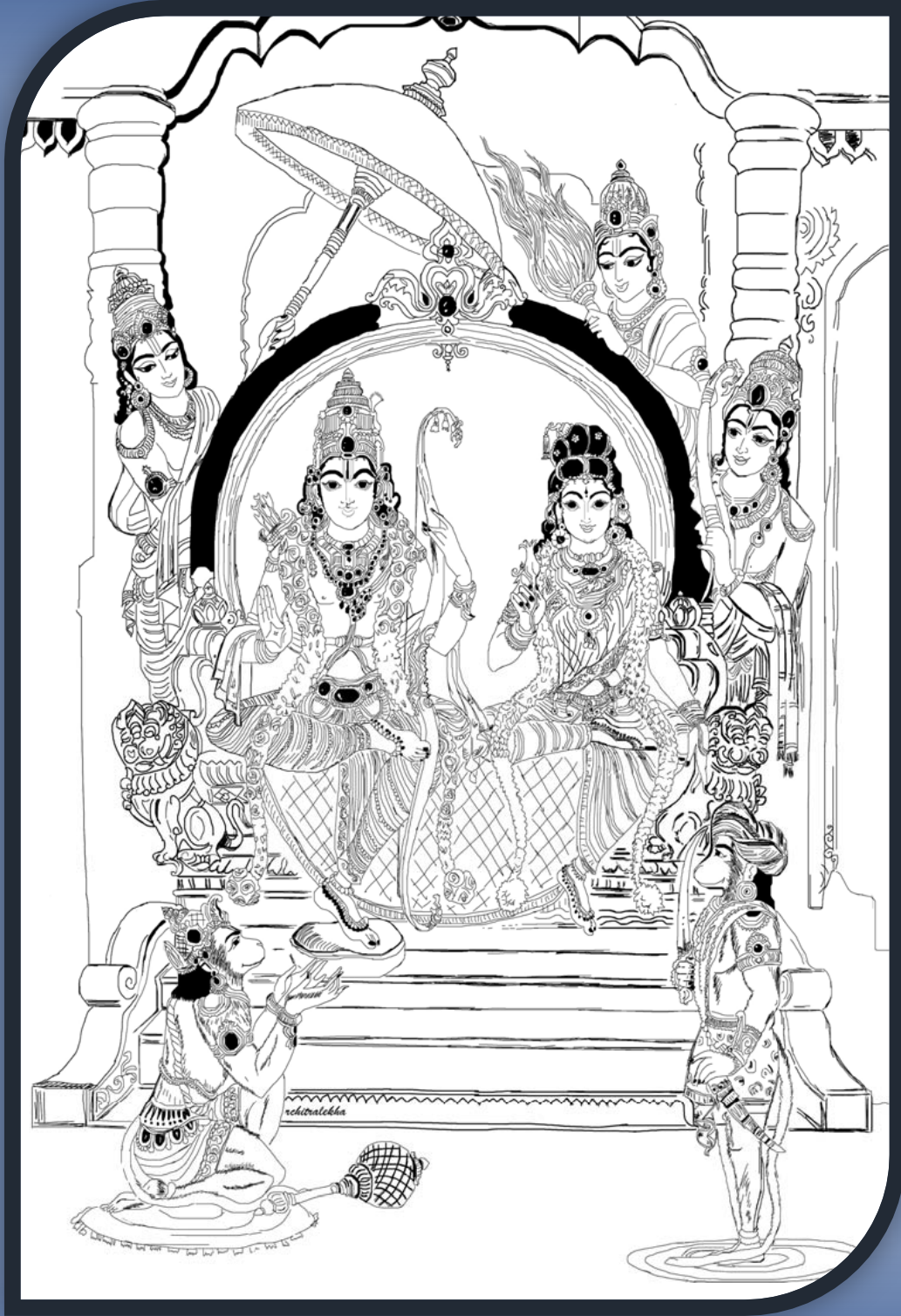

SvAmi Desikan's
abhayapradAna sAram

Meaning and Commentary By

“ Sri DeSika DarSana durantara “

VaikuNThavAsi u.vE. Sri PudukkOTTai

A.Srinivasa Raghavachar svAmi

Sincere Thanks to:
Oppiliappan Koil Sri V. Sadagopan Swamy for hosting this title under his
sadagopan.org website portal

Cover Art By:
Sau. R. Chitralkha

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகள்
அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றான
அபயப்ரதான ஸாரம்.

புதுக்கோட்டை, மஹாராஜா காலேஜ்
ஸ்ரீநிவாஸராகவாச்சாரியார் M.A.,
அவர்களால்
முகவுரை, குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் எழுதப்பட்டு

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைதஸபையின் சார்பாக

திவான்பகதூர்
S. ராகவய்யங்கார் அவர்களால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ ஜனார்த்தன பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்டில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

All Rights Reserved.

விலை]

1935.

[அணை 8.

Sri A Srinivasa Raghavan Swamy and Smt Padmasini Ammal

Publishers' Note.

We have very great pleasure in publishing the ABHAYA PRADANA SARA of Sri Nigamanta Maha Desika as the second of the series of works published by the Sri Visishtadvaita Siddhanta Sabha, Kumbakonam. It is our object to place the principles of Visishtadvaita in general and the works of Sri Nigamanta Maha Desika in particular within easy reach of the less Sanskrit-knowing Tamil public; and we should feel rewarded if this is achieved. We are highly indebted to Mr Desikachariar, Superintendent of Post Offices (Retd) for suggesting the idea of publishing this work and also for liberally contributing towards the cost of the publication. Our thanks are due to Mr A. Srinivasa Raghavan M. A. of the Maharaja's College, Pudukkottah for editing this valuable book with transliteration and translation of the Slokas and verses quoted and with explanatory foot-notes and for preparing very valuable indexes of the authorities quoted, of names, and of verses in Sanskrit and Tamil, and a summary of quotations. We are also much obliged to him for the introduction which gives a concise and clear idea of the "Saranga-gati Sastra."

25th September 1935.

The Publishers.

ஸ்ரீ:

முன்னுரை

ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரம் ராமாயணத்தில் “விபீஷணசாணுகதி” என்பதைப் பற்றியது என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. ராமாயணத்திலும், சாணுகதிஸ்ரீஸ்க்ரத்திலும், தேசிகன் ஸ்ரீஸ்க்ரத்திலும் ருசியுள்ளவர்கள் இந்த க்ரத்தத்தை ஆமோதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறோம். இதை பிரசுரப்படுத்துவதில், ஸம்ஸ்க்ரத்தத்தில் அதிக பரிசயமில்லாதவர்களுடைய ஸௌக்யத்திற்காக சில நூதன முறைகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. ஸம்ஸ்க்ரத்த சப்தங்களை யெல்லாம் தமிழிலேயே யெழுதி, அவைகளுக்கு எண்கள் கொடுத்து, அந்த எண்கள்படி ஸம்ஸ்க்ரத்தத்தில் அவற்றை எழுதி தமிழர்க்கும் அதே பக்கத்தில் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தவிர ஸ்ரீதேசிகனால் ‘ராமாயணம் சாணுகதிவேதம்’ என்பதையும், ‘ஸ்ரீராமனே பரதத்வம்’ என்பதையும் இதுபோன்ற முக்யமான விஷயங்களை நிரூபிக்கும் போது ப்ரமாணமாக உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்லோகங்கள் மூலத்திலேயே தமிழ் எழுத்துக்களாலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதே பக்கத்தில் அந்த ஸ்லோகங்களை தேவநாகாலியில் எழுதி, அர்த்தமும் எழுதியிருக்கிறோம். தெரிந்தவரையில் ஸ்லோகங்களுக்கும் பாசுரங்களுக்கும் இருக்குமிடமும் (ஆகாரமும்) அங்கேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிக விவாதமில்லாத விஷயங்களை நிரூபிக்கும் ப்ரகாசனத்தில் மேற்கோளாக எடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்லோகங்களை மூலத்திலிருந்து விலக்கி,

அந்த இடத்தில் ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டி, கீழே அந்த அடையாளமுள்ள இடத்தில் எடுத்துவிட்ட பாகங்களை எழுதியிருக்கிறோம். இதனால் ஸ்டீவ்ஸ்க்ருதத்தில் திறமையில்லாதவர்களுக்கு க்ரந்தத்தை ஸேவிக்கும்போது தடையில்லாமலிருப்பதோடு, கீழே இருப்பதை சேர்த்துப் படித்தால் ஸ்ரீதேசிகனின் ஸ்ரீஸ்க்ருதி அணுவளவும் குறைபாடில்லாமலிருக்கிறது. அந்த ச்லோகங்களும் மறுபடியும் தமிழில் எழுதப்பட்டும், அர்த்தம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அபயப்ரதான ஸாரத்தில் இந்தப் புகிய பதிப்பு வித்வான், அவித்வான் என்கிற வித்தியாசமன்றியில் யாவருக்கும் உபயோகமுள்ளதாயிருக்கும். ப்ரமாணமாக உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ள ச்லோகங்கள், பாசுரங்கள் இவைகளின் அகாராதியும், ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த ச்லோகங்கள், பாசுரங்கள் இவைகளின் அகாராதியும் ப்ரமாணங்களின் ஸங்க்ரஹம் ஒன்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்த க்ரந்தத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு அவச்யாபேக்ஷிதமான ப்ரபத்தியைப் பற்றி ஒரு சிறிய முகவுரையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த புஸ்தகத்தைத் தயாரிப்பதில் திருக்கோட்டி யூர் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸௌம்யநாராயணச்சார்யஸ்வாமியின் திருமாளிகையிலுள்ள தாளபத்ர ஸ்ரீகோசமும், அந்த ஸ்வாமி ப்ராதா்வான ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீராமதேசிகாச்சார்யஸ்வாமி திருமாளிகையிலுள்ள தாளபத்ரஸ்ரீகோசம் ஒன்றும், அச்சிடப்பட்ட ப்ரதிகளில் இரண்டும் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கும் பாடங்களெல்லாம் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸௌம்யநாராயணச்சார்யஸ்வாமி அங்கீகரித்ததே. இதை ஸ்ரீஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் காலசேஷம் செய்தபோது அங்கே ஸாதித்த அர்த்தங்களே ஞாபகமுள்ள வரையில் எழுதப்பட்டிருக்க

கின்றன. இதிலுள்ள பிழைகளெல்லாம் அடியேனுடைய சிற்றறிவால் ஏற்பட்டதானதால், குற்றம் கழித்துக் குணம் கைக்கொள்ளுமாறு பார்த்துக்கிறேன். சில ச்லோகங்களுக்கு ஆகாம் தெரியவில்லை. ரகுராஷஸ ஸம் வாதம் இருக்குமிடமும் பல வித்வான்களை விசாரித்தும் தெரியவில்லை. அவற்றைத் தெரிவிப்போர்க்கும் உள்ள குறைகளை செவ்வைப்படுத்தும் பொருட்டு தெரிவிக்கும் பெரியோர்களுக்கும் அடியேனுடைய மனமாசந்த வந்தனத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை, }
22—9—1935. }

ஸ்ரீ நிவாஸராகவன்.

முகவுரை.

புநீய: பதியான ணர்வேச்வரனே ஸர்வஜகத்காரண
மான பாதத்வம். அவனுக்கு சரீரமாகயிருக்கும் இந்த
சேதனசேதனாத்மகமான ஸர்வஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி,
ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் எல்லாம் அவன்தீநம். இப்படி ஸர்வ
ஸேஷியான ஸர்வேச்வரன் தனக்கு கௌஸ்துபம்
போன்றவரான ஜீவாத்மாக்கள் அநாதியான கர்மப்ரவா
ஹத்தாலே ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து உழல்
வதைகக்கண்டு தன் காருண்யம், வாத்ஸல்யம் முதலிய
குணங்களால் ஸாஸ்த்ரங்களைப் ப்ரவர்த்திப்பித்து, அதை
உபதேசிக்கும் ஆசார்யர்களையும் ஏற்படுத்தி, தானும்
அவ்வப்போது தோன்றி, துஷ்டநிக்ரஹம், ஸிஷ்டபரி
பாலநம், தர்மஸம்ரக்ஷணம் முதலியவைகளைச் செய்து
உலகை ரக்ஷித்து வருகிறான்.

இந்த ஜீவாத்மாக்கள் கர்மப்ரவாஹத்திலிருந்து விடு
பட்டு, மோக்ஷமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தை அடைவ
தற்கு உபாயம் பக்தியோகம் என்றும் அது கர்மயோக
ஞானயோக ஸாத்யம் என்றும் அவைகளை அநுஷ்டிக்
கும் ப்ரகாரங்களும் எல்லாம் விஸ்தாரமாக பகவத்கீதை
முதலிய க்ரந்தங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இதை அநுஷ்டிப்பதற்கு பல நிர்ப்பந்தங்கள் உண்டு.
இதை முதல் மூன்றுவரணத்தாரோ அநுஷ்டிக்கலாம் ;
அதற்கு வேண்டிய ஞானசக்தியுள்ளவர்களாயிருக்க
வேண்டும். இது, நம்மால் பூர்வபூர்வ ஜந்மங்களில் செய்
யப்பட்டு, பலம்கொடுக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்
புண்ய பாபரூபமான கர்ம ஸமுஹங்களில் பலத்தைக்
கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் (ப்ராரப்த) கர்மங்களைத்
தவிர மற்ற பாபங்களையே போக்கடிக்க சக்தியுள்ளது.

ப்ரார்ப்த கர்மத்தை அநுபவித்தே தீர்க்க வேண்டும். அதை அநுபவிப்பதற்கு வேண்டிய ஜன்மங்களையெடுத்து, இடையில் நேடும் பாபங்களுக்கு அவ்வப்போது ப்ராயச்சித்தாதிசுளால் பரிஹாரம் செய்துகொண்டு எல்லா ஜன்மங்களிலும் இந்த பக்தியோகத்தையும் இடைவிடாமல் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்வித அப்யாஸத்தால் பகவானை ஸாக்ஷாத்கரிக்க சக்தியுள்ளவனாய், கடைசி ஸ்ஷணத்திலும் அந்தமஸ்ம்ருதியைச் செய்து, இந்த சரீரத்தை விட்டு ப்ரக்ருதி மண்டலத்தைக் கடந்து, சுத்தஸத்வமயமான நித்யவிபூதியை யடைந்து, பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவ்னியும் விண்ணுலகும் தனிக் கோல் செல்ல அநந்தன் கருடன் விஷ்வக்ஸேநர் முதலான நித்யர்களும் முக்தர்களும் சூழ வீற்றிருக்கிற ஸ்ரீயோடு கூடிய நாராயணனுக்கு ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோதித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டு புநராஹ்ருத்தியில்லாமல் வாழ்வதே இந்த பக்தியோகத்திற்கு பாமபுருஷார்த்தம்.

இந்த பக்தியோகத்திற்கு வேண்டிய அதிகாரமில்லாதவர்களுக்கு ப்ரபத்தி என்று வேறொரு மார்க்கமிருக்கிறது. ஞானஸ்ரத்தியில்லாதவர்களும், இவைவியிருந்தும் ஸம்ஸாரத்தின்தோஷம் மனதில் பட்டு மோக்ஷத்தை சீக்கிரம் அடையவேண்டுமென்கிற க்வரையுள்ளவர்களும் இந்த ப்ரபத்திக்கு அதிகாரிகள். இது ஸ்ருதியில் ஸங்க்ரஹமாயும் பாஞ்சராத்ரஸ்ம்ஹி,காதிகளில் விஸ்தாரமாயும் உபதேசிக்கப்பட்டும், இதிறாஸபுராணிகளில் பலரால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டும் நம் ஆசார்யர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. பக்தியோகம் போலில்லாமல் இது ப்ரார்ப்தகர்மாவையும் அநுஷ்டிக்கிறவனுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு

போக்கடிக்க சக்தியுள்ளதாய், அவன் கோலினகாலத் தில் கோலின பலத்தைத் தவறாமல் கொடுக்கக்கூடியது. இந்த உபாயத்தைத் தான் அநுஷ்டிக்கவுமாம், அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில் பிறர் அநுஷ்டிக்கவுமாம். இது பக்தியோகத்தைப்போல் ஸகலவித ஐஹிக புந ஷார்த்தங்களையும், ஸ்வர்க்கந்தையும் மோகூத்தையும் ஸாதிக்கவல்லது.

இந்த ப்ரபத்திதான் சாஸ்த்ரங்களில் 'ஸ்ரணாக்தி' என்றும், 'ஆத்மநிசேஷம்' என்றும் 'ப்ரந்யாஸம்' என்றும் கூறப்படுகிறது. இது ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலான ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய ஒரு அங்கி.

आनुकूल्यस्य संकल्पः प्रतिकूल्यस्य वर्जनम् ।

रक्षिष्यतीति विश्वासः गौसृत्ववरणं तथा ।

आत्मनिक्षेपकार्पण्ये षड्विधा शरणागतिः ॥

.....न्यासः पञ्चान्न संयुतः ॥

(1) ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமாவது—நான் பகவானுக்கு அநுகூலனாகவேயிருப்பேன் என்கிற எண்ணம்; அதாவது அவன் மனதிற்கு ஒத்தபடியே நடப்பேன் என்பதே.

(2) ப்ரதிகூல்யவர்ஜனமாவது—ப்ரதிகூலனாயிருப்பதைத் தவிர்த்திருக்கை; அதாவது ஸர்வேச்வரனால் சாஸ்த்ரங்களில் செய்யக்கூடாது என்று நிஷேதித்தவற்றை செய்யாமலிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி அவ்விதமே செய்யாமையும், விஹிதங்களை செய்யாமலிராமையும்.

(3) மஹாவிச்வாஸமாவது—நாம் ப்ரார்த்தித்தால் ஈஸ்வரன் நம்மை நிச்சயம் ரக்ஷிப்பான் என்கிற த்ருடமான நம்பிக்கை.

(4) கோப்த்ருத்வ — வரணமாவது — நீ க்ருபை செய்து என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று வேண்டுவது.

(5) கார்ப்பண்யமாவது—தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ள முடியாத தன் அசக்தியை அநுஸந்திப்பது அல்லது தன் எளிய தன்மையைக் காட்டுவது.

இவ்வைந்து அங்கங்களோடு கூடின அங்கியான ஆத்மநிசேஷபமே ப்ரபத்தி. ஆத்மநிசேஷபமாவது—ஆத்மாவை ஸர்வேஸ்வரனிடம் ஸமர்ப்பித்தல். 'இந்த ஜீவாத்மாவும் அதைச் சேர்ந்த எல்லாவஸ்துக்களும் உன்னுடையதே; இதை ரக்ஷிக்கவேண்டிய பரம் உன்னுடையதே; நான் என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள முடியாதவன்; ஆகையால் என் உதவியை எதிர்பாராமல், நீயே உன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக இந்த ஆத்மாவையும் இதைச் சேர்ந்தவற்றையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்பதே.

இந்த ப்ரபத்தி அநுஷ்டிக்கப்படுமிடங்களிலெல்லாம் சாஸ்த்ரங்களில் போல உலகத்திலும் இந்த ஐந்து அங்கங்களோடு கூடியதாகவேயிருக்கும். "தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்கவல்லவொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது, தான் அவன்றிறத்தில் அநுகூலாபி ஸந்தியையுடையவனாய், ப்ரகிகூலாபி ஸந்தியைத் தவிரந்து, 'இவன் ரக்ஷிக்கவல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதும் செய்யும்,' என்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து, 'நீ ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று அபேக்ஷித்து, ரக்ஷ்யவஸ்துவை அவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து, தான் நிர்ப்பரனாய், நிர்ப்பயமாய் பயம்கெட்டு மார்பிலே கைவைத்துக்கொண்டு கிடந்துறங்கக் காணாநின்றோமிறே" என்று லௌகீக விஷயங்களில் இந்தப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம் பூநீநிகமாந்த மஹாதேசிகனால் பூநீமக்த்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. மோக்ஷார்த்தமான ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம் கொஞ்சம் மாறுபட்டிருப்பதையும் அதன் ப்ரகாரங்களையும் அத்பாத்மக்த்ரங்களில் ஆசார்யோபதேசத்தினால் கண்டுகொள்வது.

பூநீநிவாஸராகவன்

॥ श्रीः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன்
அருவிச்செய்த ரஹஸ்யங்களில்
20வது ரஹஸ்யமான

அபய-ப்ரதாந-ஸார:

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

1. ப்ரபந்தாவதார :

- 1 जयत्याश्रितसन्त्रासध्वान्तविध्वंसनोदयः ।
प्रभावान् क्षितिषा देव्या परमव्योमभास्करः॥
- 2 प्रायः प्रपदने पुंसां पौनःपुन्यं निवारयन् ।
हस्तः श्रीरङ्गमर्तुर्मांमव्यादभयमुद्रितः ॥

1 ஜயத்யாஸ்ரித-ஸந்த்ராஸ-த்வாந்த வித்வம்ஸநோதய: |
ப்ரபாவாந் ஸீதயா தேவ்யா பரம-வ்யோம-பாஸ்கர: ||

தன்னை ஆசிரயித்தவர்களுடைய பயமாகிற இரு
ளைப் போக்குவதற்காகவே உதித்தவரும், ஸீதாப்பிராட்
டியாலே ப்ரபையோடு கூடியவராயிருப்பவரும், பரமா
காசமென்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு ஸூர்யன் போன்ற
வருமான (ராமன்) ஜயசீலராய் விளங்குகிறார்.

2 ப்ராய: ப்ரபதநே பும்ஸாம் பெளந:-புந்யம் நிவாரயந் |
ஹஸ்த: ஸ்ரீரங்க-பர்த்தூர் மாமவ்யாத் அபய-முத்ரித: ||

ப்ரபத்தி விஷயத்தில் மனிதர்களுடைய மறுபடியும்
மறுபடியும் அநுஷ்டானத்தைத் தவிர்ப்பதுபோலிருக்கிற
தும், அபயமுதந்ரையோடு கூடியதுமன்ன ஸ்ரீரங்கநாதனு
டைய திருக்கையானது என்னை ரக்ஷிக்கட்டும் (வலது
திருக்கையைப் பார்த்தால், 'போதும், மேலே வேண்
டாம்' என்று சைகை செய்வது போலிருப்பதால்,
'ரக்ஷிக்கவேணும்' என்று ஒரு தடவை ப்ரார்த்தித்ததே
போதும், மறுபடி வேண்டாம்' என்று நம்பெருமாளின்
திருவுள்ளம் என்று தாத்பர்யம்.)

1 नमस्तस्मै कस्मैचम भवतु निष्कञ्चनजन-
 खयरक्षादीक्षासमधिकसमिन्धानयशसे ।
 सुराधीशखैरक्षणकुपितशापायुधवधु-
 दृषत्तादुर्जातप्रशमनपदाभोजरजसे ॥

[கின்றேன்

2 சேரகந்தவிர்க்கும் சுருதிப் பொருளொன்று சொல்லு
 நாகந்தனக்கும் இராக்கதற்கும் நமக்கும் சுரணும்
 ஆகண்டலன் மகனாகிய ஆவலிப் பேறியதோர்
 காகம் பிழைத்திடக் கண்ணழிவே செய்த காசுத்தனே.

1 நமஸ்-தஸ்மை கஸ்மைசந
 பவது நிஷ்கிஞ்சந-ஜந-
 ஸ்வயம்-ராசஷா-தீக்ஷா-
 ஸமநிக-ஸமிந்தாந-யஸஸே |
 ஸ-ரா தீஸ-ஸ்வைர-ஷ்ண-குபித
 ஸாபாயு-வதூ-
 த்ருஷ்த்தா-தூர்ஜாத-ப்ரஸமந-
 பதாம்போஜ-ரஜஸே ॥

‘அகதிகளாய் என்னை யாச்ரயிக்கிறவர்களை நானே
 ரக்ஷிக்கிறேன்’ என்கிற வ்ரதத்தால் மிகவும் அதிகமாக
 வ்ருத்தியடைகிற கீர்த்தியை யுடையவனும், தேவேந்
 த்ரன் மனம்போனபடி செய்த கார்யத்தால் கோபத்தை
 யடைந்த சாபத்தையே ஆயுதமாகவுடைய (ரிஷியான
 கௌதமரின்) மனைவியான (அஹல்யையினுடைய) கல்லா
 யிருக்கும் தன்மை என்கிற கெட்ட தசையைப் போக்
 கடிக்கும் திருவடித்தாமரைகளின் தூசியை யுடையவனு
 மான ப்ரஸித்தனான அவன் (ராமன்) பொருட்டு என்னு
 டைய நமஸ்காரங்கள் இருக்கட்டும்.

2 ஸகல துக்கங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடிய வேத
 ங்களுடைய மிகவும் ச்ரேஷ்டமான தாத்பர்யத்தைச்

- 1 ஒருக்காலே சரணாக வடைகின்றார்க்கும்
 உனக்கடிமை யாகின்றேன் என்கின்றார்க்கும்
 அருக்காதே அனைவர்க்கும் அனைவராலும்
 அஞ்சே வென்றருள்கொடுப்பன் இதுதானேதும்
 இருக்காலும் எழில்முனிவர் நினைவினாலும்
 இவை யறிவார் செயலுடன் என்னிசைவினாலும்
 நெருக்காத நீள் விரதமெனக் கொன்றென்று
 நெறியுரைத்தார் நிலையுணர்ந்து நிலைபெற்றோமே.

சொல்லுகிறேன். தான் இந்தானுடைய புத்ரன் என்பதினால் அதிக கர்வம்கொண்ட ஒரு காகமானது (மிகவும் பெரிய ஒரு அபராதத்தைச் செய்ய, அது) உயிரோடே போம்படி ஒரு கண்ணை மாத்திரம் தன் அம்புக்கு இலக்காக்கின ராமன் ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவர்களுக்கும், ராசுஸர்களுக்கும், மனிதர்களான நமக்கும், ராசுகளுவான்.

1 ' ஒரு தடவைமாதாமே சரணம் என்று என்னை அடைபவர்களுக்கும், உனக்கு தாஸனாக ஆகின்றேன் என்பார்க்கும், இவ்விதமே ஒருவித வரையில்லாமல் எல்லாருக்கும் எல்லாரிடமிருந்தும் ' பயப்படவேண்டாம் ' என்று சொல்லி கிருபைசெய்கிறேன். இதுதான் (எல்லாராலும்) ஒதப்படுகிற வேதத்தாலும், ஒளிபெற்ற ரிஷிகளுடைய ஸ்மிருதியாலும், அவைகளை யறிந்த ஸத்துக்களின் அநுஷ்டானத்தாலும், என்னுடைய அங்கீகாரத்தாலும் ஏற்பட்டதும், ஒன்றினாலழிக்கமுடியாததுமான என்னுடைய (சரணாகதாசுணம் என்கிற) தீர்க்கவாதம் ' என்று (சரணாகதி என்கிற) மார்க்கத்தை யுபதேசித்த ஸர்வேச்வரனுடைய வாதத்தை யறிந்து ஸ்திரமான நிலையை யடைந்தோம்.

* ஸர்வேச்வரன் ஒரு த்ரேதாயுகத்திலே சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் அவதரித்த காலத்திலே, ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான் ப்ரஹ்ம-புத்ரனான ஸ்ரீ நாரத-பகவான் பக்கலிலே இவ்வவதார-வ்ருத்தாந்தத்தை ²ஸங்க்ஷேபேண ச்ரவணம் பண்ணி, † ஸரஸ்வதி-வல்லபனான ப்ரஹ்மாவினுடைய ³ப்ரஸாதத்தாலே ப்ரவ்ருத்தமான

• परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुःकृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥⁴

என்கிறபடியே

† मच्छन्दादेव ते ब्रह्मन् प्रवृत्तयं सरस्वती ⁵ என்கிறபடியே

¹ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தில் வ்யவஹரிக்கப்படும் ஸ்ரீராமனுடைய பெயர்.

²சுருக்கமாகக் கேட்டு ³அநுக்ரஹத்தாலே

⁴ பரித்ராணாய ஸாதூநாம்

விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம் |

தர்ம-ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய

ஸம்பவாமி யுகே யுகே. || (கீதை-4-8)

ஸாதூக்களின் ரக்ஷணத்திற்காகவும், துஷ்டர்களின் நாசத்திற்காகவும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டும் அந்தந்த யுகத்தில் அவதாரம் செய்கிறேன்.

⁵ மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந்

ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதி. (பா. 2—31)

மாமுநியே ! இந்த (ஸ்லோகரூபமான) ஸரஸ்வதி என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே உன்னிடமிருந்து வெளியாயிற்று.

¹ திவ்ய-வாரஸ்வதத்தை யுடைய வனு
மாய், † ப்ரஹ்மாவாலே ² தத்த-வரனுமாய்,

† रहस्यं च प्रकाशं च यद्वृत्तं तस्य धीमतः ।

रामस्य सह सौमित्रे राक्षसानां च सर्वशः ॥

वैदेह्याश्चापि यद्वृत्तं प्रकाशं यदि वा रहः ।

तच्चाप्यविदितं सर्वं विदितं ते भविष्यति ॥

न ते वागनृता काव्ये काचिदत्र भविष्यति ॥ ³ என்று

¹ தைவீகமான வாக்கை யுடையவனாய்

² கொடுக்கப்பட்ட வரத்தை யுடையவனாய்

³ ரஹஸ்யம் ச ப்ரகாஸம் ச

யத்-வ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: |

ராமஸ்ய ஸஹ ஸௌமித்ரே

ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வஸ: ||

வைதேஹ்யாஸ்சாபி யத்-வ்ருத்தம்

ப்ரகாஸம் யநி வா ரஹ: |

தச்சாப்யவிதிதம் ஸர்வம்

விதிதம் தே பவிஷ்யதி ||

ந தே வாகந்ருதா காவ்யே

காசிதத்ர பவிஷ்யதி | [பா.2:33—35.]

புத்திமானான ராமனுடையவும், லக்ஷ்மணனுடைய
வும், ராக்ஷஸர்களுடையவும், ஸீதையினுடையவும் ரஹஸ்
யமாகவும், ப்ரகாசமாகவுமுள்ள வ்ருத்தாந்தங்களெல்
லாம் உனக்குத் தெரியவரும். (நாரதரிடம் கேட்காமை
யால்) உனக்குத் தெரியாதவை முற்றும் தெரியப்போ
கின்றன. (ஓ செய்யப்போகிற) இந்த காவ்யத்தில் உன்
னுடைய வார்த்தை ஒன்றேனும் பொய்யாகமாட்டாது.

¹தர்ம-வீர்ய-ப்ரஸ-உதமான * திவ்ய-சக்ஷுஸ்
ஸாலே இவ்வவதார-வ்ருத்தாந்தத்தை † நிரவ
ஸூஷமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து, ‡ முமுக்ஷுவுக்

• हसितं भाषितं चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम् ।

तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति ॥ ² என்கிறபடியே

† पाणावामलकं यथा என்னும்படி ³

‡ दशेन्द्रियाननं घोरं यो मनोरजनीचरम् ।

विवेकशरजालेन शमं नयति योगिनाम् ॥⁴ என்கிறபடியே

¹வாத்தின் மஹிமையால் உண்டான திவ்ய த்ருஷ்டி
யாலே

² ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ

கதிர-யா யச்ச சேஷ்டிதம் |

தத் ஸர்வம் தர்ம-வீர்யேண

யதாவத் ஸம்ப்ரபஸ்யதி || (பா. 3—4.)

(ராமன் முதலானோர்) சிரித்ததும், மொழிந்ததும்,
நடந்ததும் மற்றும் செய்த செயல்கள் எவை எவை
யுண்டோ அவை எல்லாவற்றையும் (ப்ரஹ்மா கொடுத்த)
வாத்தின் மஹிமையால் உள்ளபடி நன்கறிந்தனன்.

³ பாணவாமலகம் யதா (பா. 3—6.)

உள்ளங்கையில் நெல்லிக்கனிபோல.

⁴ தஸேந்த்ரியாநநம் கோரம் யோ மநோ-ரஜநீ-சரம் |

விவேக-ஸூர-ஜாலேந ஸமம் நயதி யோகிநாம் ||

குப் பரமோபகாரகமான இவ்வவதார-ரஹஸ்ய
யத்தை வெளியிட்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்
பிக்கைக்காகத் தன் கருணையாலே ப்ரவ்ருத்த
னாய், * வேதோபப்ருஹ்மண-ஸாபேக்ஷரான
அல்ப-ச்ருதர் பக்கல் இரக்கத்தாலும் அவர்
களைப் பற்ற வேதங்களுக்கூண்டான

* इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ।

त्रिभेद्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यति ॥ 1

என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு

பத்து இந்திரியங்களாகிற முகத்தை யுடையவனும்
க்ரூரமானவனுமான யோகிகளின் மனது என்கிற ராக்ஷ
ஸனை எவன் விவேகம் என்கிற அம்புக்கூட்டங்களால்
அடக்குகிறானே.

¹ இதிஹாஸ-புராணாயாம் வேதம் ஸமுபப்ருஹ்மயேத் |
பிபேத்-யல்ப-ச்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி ||
(பார. ஆதி. 1-293).

(ராமாயணம், பாரதம் முதலான) இதிஹாஸங்களா
லும் (பாகவதம் விஷ்ணுபுராணம் முதலான) புராணங்க
ளாலும் (ஸூக்ஷ்மமான) வேதத்தினுடைய அர்த்தத்
தைத் தெளிவாக ப்ரகாசிப்பிக்கவேண்டும். (இவைக
ளால் வேதார்த்தத்தை செவ்வனே யறியாமல்) அரைப்
படிப்புள்ளவனிடமிருந்து 'இவன் நம்மைத் தவறாக அர்
த்தம்பண்ணி நம்மை ஏமாற்றிவிடுவானே' என்று
வேதம் பயப்படுகிறது.

¹ப்ரதாரண-பயத்தை ² ஸமிப்பிக்கைக்காக
 வும், * நாலு வேதங்களும் ஒரு தட்டிலும்
 தானொரு தட்டிலுமாக நிற்கிற ஸ்ரீ ராமாயண
 மாகிற ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து; † யாரை
 க்கொண்டு இப் ப்ரபந்தத்தை ³ ப்ரவர்த்திக்
 கக் கடவோம் என்று சிந்தித்த ஸமயத்திலே,
 குச-லவர்கள் வந்து ⁴ பாதோப-ஸங்க்ரஹ

* पुण्यं वेदैश्च संमितं என்கிறபடியே ⁵

† चिन्तयामास को न्वेतत्प्रयुञ्जीयादिति प्रभुः என்கிறபடியே ⁶

1 प्रतारणभय— ஏமாற்றுவனே என்கிறபயம்.

2 போக்குகை. ³ பரவச் செய்ய.

4 पादोपसङ्ग्रहणं— திருவடிகளைத் தொட்டு
 [நமஸ்கரிப்பது.

⁵ புண்யம் வேதைய்ச ஸம்மிதம் (பா. 1—97)

புண்யத்தைக் கொடுப்பதும் வேதங்களுக்கு
 ஸமானமான தும்.

⁶ சிந்தயாமாஸ கோந்-வேதத் ப்ரயுஞ்ஜீயாதிதி
 ப்ரபு: | (பா. 4—3)

இதைக் கற்று ஜனங்களுக்கு வெளிப்படுத்தக்கூடி
 யவன் எவனே என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான்.

ணம் பண்ண, †¹ உசிதாதிகாரி-முகத்தாலே
² உபப்ருஹ்மண-ரூபமான இப் ப்ரபந்தத்தை
 ப்ரவர்த்திப்பித்தான்.

இதி ப்ரபந்தாவதார: ப்ரதமோதிகார:

2. ப்ரதக்வேத-ப்ருஹ்மணாதிகார:

இப்படி இப் ப்ரபந்தத்தில் பண்ணுகிற
 பஹு-விதங்களான வேதோப-ப்ருஹ்மணங்க
 ளில் ப்ரதாநமான உபப்ருஹ்மணம் ச்வேதா
 ச்வதராதிகளில் சொல்லுகிற ³ ஸர்வ-சர
 ண்ய-பர- தத்வ-விஷயமாயும் ⁴ ஸர்வாதிகார

† तौ तु मेधाविनौ दृष्ट्वा वेदेषु परिनिष्ठितौ ।

वेदोपबृंहणार्थाय तावग्राहयत प्रभुः ॥ என்கிறபடியே ⁵

1 उचिताधिकारि — தகுந்த யோக்யதையை யுடையவர் (மூலமாக) (அதிகாரம்— யோக்யதை)

2 उपबृंहण — வ்யாக்பானம்.

3 सर्वशरण्यपरतत्वविषय — எல்லோருக்கும் ரக்ஷகனை உயர்ந்த தத்வத்தைப் பற்றியது.

4 सर्वाधिकारशरणागतिरूपपरमहितविषय — எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கக் கூடிய சரணாகதி என்கிற உயர்ந்த [உபாயத்தைப் பற்றியது.

5 தெள து மேதாவிநௌ த்ருஷ்ட்வா வேதேஷு பரிநிஷ்டிதௌ | வேதோப-ப்ருஹ்மணர்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு: || (ஷ்ட-6)

ஸமர்த்தனை வால்மீகி அதிக. புத்திசாலிகளும், வேதங்களையெல்லாம் ஒதி அதில் தேர்ந்திருக்கிற குச-

மான சரணாக் தி-ரூப-பரம-ஹித-விஷயமாயும்
இரண்டு வகையாயிருக்கும்.

அதில் ஸர்வ-சரண்யமான பர-தத்வத்
தை ¹ நிஷ்கர்ஷிக்குமிடத்தில், ஸர்வேச்
வரணைப் பற்ற ² ஸமரென்றும், ஏகரென்றும்,
அதிகரென்றும் ³ சங்கிதராயிருப்பார் இருவ
ருண்டு. அவர்கள் யாரென்னில்-ஸர்வேச்
வரனுடைய மகனும் பேரனும். அவர்களில்
பேரனை ருத்ரனிற்காட்டில் ஸர்வேச்வரன்
அதிகன் என்னுமிடத்தை,

⁴ ஜ்ரும்பிதம் தத்-தநூர் த்ருஷ்ட்வா
ஸைவம் விஷ்ணு-பராக்ரமை: |
அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும்
தேவாஸ்-ஸர்ஷி-கணுஸ்-ததா ||

என்று

லவர்களைக் கண்டு, வேதத்தின் உட்கருத்தை வெளியி
யிடும் (ராமாயணம் என்ற தன்) ப்ரபந்தத்தைப் பாடுவிக்
கும்பொருட்டு அவர்களை அங்கீகரித்தான்.

¹ நிச்சயிக்குமிடத்தில். ² சம:— ஸமானமாயிருப்பவற்
புக்:— (மூவரும்) ஒருவரே அதிக:—மேற்பட்டவர்.

³ சாங்கித:— ஸந்தேஹிக்கப்பட்டவர்.

⁴ ஜ்மிதம் தத்ருஷ்ட்வா சைவம் விஷ்ணுபராக்ரமை: |

அதிகம் மேநிரே விஷ்ணு தேவாஸ்ஸர்ஷிணாஸ்ததா ||

(ரா. பா. 75-19)

அப்பொழுது தேவதைகளும், ரிஷிகணங்களும்
விஷ்ணுவின் பராக்ரமத்தினால் சக்தியற்றுப்போன சிவ
னுடைய வில்லைப் பார்த்து, 'விஷ்ணுவே பலாதிகன்,
என்று நினைத்தனர்.

ஸ்ரீ பரசுராம-வாக்யத்தாலே வெளியிட்டான்.
ராவண-¹வதாநந்தரம் தேவர்கள் பெருமானை
வ்ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறபோது, ப்ரஹ்மாதி-
ஸர்வ-தேவர்களுடைய

² கர்த்தா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய
 ஸ்ரேஷ்டோ ஞானவதாம் வர: |
 உபேக்ஷஸே கதம் ஸீதாம்
 பதந்தீம் ஹவ்ய-வாஹநே ||

கதம் தேவ-கண-ஸ்ரேஷ்டம்
 ஆத்மாநம் நாவபுத்த்யஸே |
 உபேக்ஷஸே வா வைதேஹீம்
 மாநுஷ: ப்ராக்ருதோ யதா ||

என்கிற

1 वधानन्तरं — வதக்கிற்குப் பிறகு

2 कर्ता सर्वस्य लोकस्य श्रेष्ठो ज्ञानवतां वर: |

उपेक्षसे कथं सीतां पतन्तीं हव्यवाहने ||

कथं देवगणश्रेष्ठमात्मानं नावबुद्धयसे |

उपेक्षसे वा वैदेहीं मानुष: प्राकृतो यथा || (ய. 120-6,7)

நீ எல்லா லோகங்களுக்கும் கர்த்தா; ஸர்வோத்
 தமன்; ஞானமுடையவானேவரிலும் மேலாயிருப்பவன்.
 (இப்படி ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தும்) நீ ஸீதை அக்னியில்
 விழுகையில் உபேக்ஷித்திருப்பதேனோ? தேவகணங்க
 ளெல்லாரிலும் ஸ்ரேஷ்டனை உன்னை நீ ஏன் அநியா
 திருக்கின்றனை?.....ஒன்றுமநியாத
 ஒரு ஸாமான்ய மனிதனைப்போல ஸீதையை(அக்னியில்
 விழக்கண்டு) ஏன் உபேக்ஷிக்கிறாய்?

ஸாக்யத்தாலேபெருமாளுடைய ¹ஸர்வஸ்மாத்த
 பரத்வத்தை ஸ்தாபித்தான். அநந்தரம் தேவா
 கள் தவிர ப்ரஹ்மா தனித்து ஸ்தோத்ரம் பண்
 னுகிறவிடத்திலும், எதிரிகையாலே ²விடுதீட்
 டான கணக்கிலே, ³“அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸத்யம்
 த்வம்” என்று ஸர்வ- ⁴விலக்ஷணமான பர-ப்ர
 ஹ்மம் பெருமாள் என்னுமிடத்தையும்,
⁵ “த்வம் த்ரயாணாம் ஹி லோகாநாம் ஆதிகர்
 தா ஸ்வயம் ப்ரபு:” என்று ப்ரஹ்ம-லக்ஷண
 மான ஜகத்-காரணத்வத்தையும், ⁶ “ஜகத்
 ஸர்வம் ஸரீரம் தே” என்று ஸர்வ-சரீரத்

1 सर्वस्मात्परत्वं— எல்லாரைக் காட்டிலும் உயர்வு

2 எதிரிகையாலே விடுதி இடுதல்—பிரதிவாதி தன்
 கையாலேயே விடுதலைப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தல்.

3 अक्षरं ब्रह्म सत्यं त्वं (யு. 120-14)

நீ நாசமற்றவன்; பரப்ரஹ்மம் நீயே; ஒருவித
 விகாரமும்ல்லாமல் எப்போதும் ஏகரூபமாயிருப்பவனும்
 நீயே.

4 விலக்ஷணமர்ன—வேறுபட்ட

5 त्वं त्रयाणां हि लोकानामादिकर्ता स्वयं प्रभुः (ஐ-19)

நீ யன்றோ முவுலகங்களுக்கும் முதலாவதான
 கர்த்தா: உன்னை நியமிக்கிறவன் ஒருவனும் இல்லை.

6 जगत्सर्वं शरीरं ते । (யு. 120—26)

உலகமெல்லாம் உனக்குச் சரீரம்.

வத்தையும், ¹ ‘அஹம் தே ஹ்ருதயம் ராம ஜி ஹ் வா தேவீ ஸரஸ்வதீ’ இத்யாதி களாலே ²ச்ரௌத-ப்ரயோகத்தில் புத்ர-ப்ர மான ஹ்ருதய-சப்தத்தாலே ப்ரஹ்மாவினு டைய ³கார்யத்வத்தையும், மற்றுமுள்ள தேவ தைகளெல்லாம்⁴விபூத்யேக-தேசமானப்டியை யும், ⁵ “ஸரண்யம் ஸரணம் ச த்வாமாஹுர்- திவ்யா மஹர்ஷய:” என்று ஸர்வ-சரண்யத் வத்தையும் பேசினான். “யாவனொருவன் ப்ரஹ்மாவை முற்பட. ஸ்ருஷ்டிக்கிருன்” என்று ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் திலே ⁶அதீதமான வர்த்தத்தை உத்தர-புரீ ராமாயணத்திலே ப்ரஹ்மா தன்னுடைய வாக்யத்தாலே பேசினான்.

1 अहं ते हृदयं राम जिह्वा देवी सरस्वती (யு. 120—24)

நான் உனக்குப் புத்ரன்; ஸரஸ்வதீதேவீ உன க்கு நாக்கு.

2 ச்ருதியில் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதில்

3 कार्यत्वं—ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும் தன்மை.

4 विभूत्येकदेश—ஐச்வர்யத்தில் ஒரு பாகமாயிருப்பது

5 शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः (ஷே.—18)

திவ்யஞானமுடைய மஹரிஷிகள் உன்னை ரக்ஷிப் பதில் வல்லவனாகவும், ரக்ஷிப்பதற்குநிய உபாயமாகவும் சொல்லுகின்றனர்.

6 अधीत—ஒதப்பட்ட

எங்ஙனே என்னில்:

1 ஸமயஸ்தே மஹாபாஹோ
ஸ்வாந் லோகாந் பரீரக்ஷிதம் |
ஸங்க்ஷிப்ய ச புரா லோகாந்
மாயயா ஸ்வயமேவ ஹி ||

மஹார்ணவே ஸயானோபஸு
மாம் த்வம் பூர்வமஜீஜந: | என்று தொடங்கி
பத்மே திவ்யேர்க்க-ஸங்காஸே
நாப்யாம் உத்பாத்ய மாமபி |
ப்ராஜாபத்யம் த்வயா கர்ம
ஸர்வம் மயி நிவேசிதம் ||

1 समयस्ते महाबाहो खान् लोकान् पारिरक्षितुम् ।
संक्षिप्य च पुरा लोकान् मायया स्वयमेव हि ॥
महार्णवे शयानोऽप्सु मां त्वं पूर्वमजीजनः ॥

(உத்-104: 3,4).

पक्षे दिव्येऽर्कसंकाशे नाभ्यामुत्पाद्य मामपि ।
प्राजापत्यं त्वया कर्म सर्वं मयि निवेशितम् ॥

நீண்ட புஜங்களை யுடையவரே! (ராவணாதிகளிடமிருந்து) இவ்வுலகங்களை ரக்ஷிப்பதாக முன்னமேயே வாக்களித்திருக்கிறீர். இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குமுன் உம்முடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே இவ்வுலகங்களை ஸம்ஹரித்து, மஹாப்ரளய ஜலத்தில் (ஆலிலைமேல்) சயனித்துக்கொண்டீர். பிறகு முதலில் என்னை ஸ்ருஷ்டித்தீர்.....உம்முடைய நாபியிலிருந்து ஸூர்யன்போல் ப்ரகாசிக்கிற ஒரு தாமரை மலர் உண்டாயிற்று. என்னை அதிலிருந்து உண்

- 1 ஸோஹம் ஸந்யஸ்த-பாரோ ஹி
 த்வாமுபாஸே ஜகத்பதிம் |
 ரக்ஷாம் விதத்ஸ்வ பூதேஷு
 மம தேஜஸ்கரோ பவாந் |
 ததஸ்-த்வமபி தூர்த்தர்ஷ:
 தஸ்மாத் பாவாத் ஸநாதநாத் ||
- ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வ-பூதாநாம்
 விஷ்ணுத்வம் உபஜக்மிவாந் |
 அதித்யா வீர்பவாந் புத்ர:
 ப்ராத்ருணாம் ஹர்ஷ-வர்த்தந: ||

- 1 सोऽहं संन्यस्तभारो हि त्वामुपासे जगत्पतिम् ।
 रक्षां विधत्स्व भूतेषु मम तेजस्करो भवान् ॥
 ततस्त्वमपि दुर्धर्षस्तस्माद्भावात्सनातनात् ॥
 रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥
 अदित्या वीर्यवान्पुत्रो भ्रातृणां हर्षवर्धनः ॥

(உத். 104: 7—10)

டாக்கி, லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கும் அதிகாரத்தை எனக் குக் கொடுத்தீர். நான் உம்மிடத்திலேயே ஸர்வ பாரத் தையும் போட்டு உம்மையே சரணமடைந்து 'முன் ஞான சக்திகளைக் கொடுத்ததுபோல இப்போதும் ரக்ஷிக்க வேண்டும்' என்று ப்ரார்த்தித்தேன். பிறகு நீரும் அந்த நித்ய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்திலிருந்து ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக விஷ்ணு என்று அவதரித்தீர். பிறகு திவ்யஞானசக்திகளுடன் அதிகிக்குப் புத்ரராய்ப் பிறந்து, ஸஹோதரர்களான (இந்த்ராதிக்களுடைய) ஸந்தோஷத்தை விருக்திசெய்தீர்.

1 ஸ்ருத்பந்நேஷு க்ருத்யேஷு
 லோகஸ்யார்த்தாய கல்பஸே |
 ஸ த்வம் வித்ராஸ்யமாநாஸு
 ப்ராஜாஸு ஜகதோ துநா |
 ராவணஸ்ய வதாகாங்குஷீ
 மாறுஷேஷு மநோததா: || என்று

ஸர்வேச்வரன். ² பரம-காரணமானபடியையும்
 தான் அவனுக்குக் ³ கார்ய-பூதனுமாய், பரத
 ந்த்ரனுமாய், ⁴ தததீந-பத-லாபனுமாயிருந்த
 படியையும், தங்கள் நடுவும் ராஜுவம்சத்தில்
 நடுவும் ஸர்வேச்வரன் மதஸ்யாதிகளுடைய
 மத்யத்திலேபோலே ஸ்வேச்சையாலே அவ
 தரிக்கிறான் என்னுமிடத்தையும் ப்ரஹ்மா

1 समुत्पन्नेषु कृत्येषु लोकस्यार्थाय कल्पसे ।

स त्वं वित्रास्यमानासु प्रजासु जगतोऽधुना ॥

रावणस्य वधाकांक्षी मानुषेषु मनोदधाः ॥(உத். 104-11)

அவச்யம் ஏற்பட்டபோது உலகத்திற்கு ஸஹா
 யம் செய்தீர். பிறகு ராவணனால் ஸகலப்ராணிகளும்
 தீர்மஸிக்கப்படும் பொழுது, அவனை ஸம்ஹரிக்கவிரும்பி
 மனுஷ்யனாய் அவதரிக்க ஸங்கல்பித்தீர்.

2 परमकारण—முதலாவதான காரணம்.

3 कार्यभूत—ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவன்.

4 तदधीनपदलाम— அவனுக்கு அதீனமான பதவி
 னாய் அடைந்தவன்.

விண்ணப்பம் செய்தான். ¹தன் னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளுகிறபோதும்,

² ஆகச்ச விஷ்ணே பதாம் தே
 திஷ்ட்யா ப்ராப்தோஸி மாநத |
 ப்ராத்த்ருபிஸ்-ஸஹ தேவாபை:
 ப்ரவிஸஸ்வ ஸ்னிகாம் தநம் ||
 வைஷ்ணவீம் தாம் மஹாதேஜஸ்
 தச்சாகாஸம் ஸநாதநம் |
 த்வம் ஹி லோக-பதிர்-தேவ
 ந த்வாம் கேசந ஜாநதே |
 ருதே மாயாம் விஸாலாக்ஷீம்
 தவ பூர்வ-பரிக்ரஹாம் ||

¹ தன் னுடைச்சோதி-தன் னுடையதான் ஜ்யோதிர் மயமான உலகம் (பரமபதம்).

² आगच्छ विष्णो भद्रं ते दिष्ट्यां प्राप्तोसि मानद ।
 भ्रातृभिस्सह देवामैः प्रविशस्व खिकां तनुम् ॥
 वैष्णवीं तां महातेजस्तच्चाकाशं सनातनम्
 त्वं हि लोकपतिर्देव न त्वां केचन जानते ।
 ऋते मायां विशालाक्षीं तव पूर्वपरिग्रहां ॥

(உத். 110: 8-10)

மஹாவிஷ்ணுவே! உமக்கு ஸர்வமங்களங்களு முண்டாகட்டும். எழுந்தருளவேண்டும். நீர் எங்களிடத்திற்குத் திரும்பிவரும் பாக்யத்தைச் செய்தோம். உம்மைப்போன்ற உம்முடைய ஸஹோதார்களுடன் கூட உம்முடையதான திருமேனியை அடைந்து பூநீ வைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டும். நீரே ஸர்வ

1 யாமிச்சஸி மஹாதேஜஸ்.

தாம் தநம் ப்ரவிஸஸ ஸ்வயம் |

என்று விண்ணப்பம் செய்தான்.

இப்படி களால் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கூட
சுரண்யமாய் பரமகாரணமான பரதத்வத்தை
ப்ரதிபாதிக்கிற வேத-பாகங்களுக்கு உபப்ருஹ்
மணம் பண்ணினான்.

இத்

பர-தத்வோப-ப்ருஹ்மணாதிகாரோ
த்வீதீய :

லோகாதிபதி. தங்களை விட்டு எந்நாளும் பிரியாத
மஹாக்ஷமியைத் தவிர வேறு எவரும் உம்மை யறிந்தா
ர்களில்லை.

1 யாமிச்சஸி மஹாதேஜஸ்தா தநு ப்ரவிஸ ஸ்வயம்

உமக்கு இஷ்டமான உருவத்தை நீர் எடுத்துக்
கொள்ளலாம்.

3. சரணுகதி-தாத்பர்ய-ப்ரபஞ்ச:

இப்படி ஸர்வ-சரண்யமான பா-தத்வத் தினுடைய ¹ வசீகரண-ஸமர்த்தமாய் ² ஸர்வாதிகாரமாய் ³ பரம-ஹிதமாயிருக்கிற சரணுகதி-தர்மத்துக்கு ⁴ விதாயகங்களான வேத-பாகங்களை இப்ப்ரபந்தத்தில் உபக்ரமாதிகளாலே உபப்ருஹ்மித்தான். எங்ஙனே என்னில்:—

அவதாராரம்பத்திலே முற்பட சக்ரவர்த்தியினுடைய யஜ்ஞத்திலே ⁵ ஹவிர்ப்பாக-க்ரஹணர்த்தமாகத் திரண்ட தேவர்கள் ⁶ ரக்ஷகாகாங்குகளாய், 'ஆவாரார் துணை' என்று நிற்

1 वशीकरणसमर्थ—ஸ்வாதீனப்படுத்த சக்தியுள்ள

2 सर्वाधिकार—எல்லாராலும் அநுஷ்டிக்கத்தக்க

3 परमहित—சிறந்த உபாயம்

4 विधायक—விதிக்கிற

5 हविर्भागप्रहणार्थ—ஹவிர்ப்பாகத்தை வாங்கிக் கொள்வதற்காக

6 रक्षिப்பवணै विरुम्पिनवர்களாய்

கிற வளவிலே * ஸர்வசேஷியான் ஸர்வேச்
 'வான் ¹ அவகாசம்பார்த்து ² ரக்ஷண-ஸந்நாஹத்
 தாலுண்டான ³ புகர் தோன்றும்படி ⁴ ரக்ஷணை
 பகரணங்களோடே கூடக் கட்டி யுடுத்து
 வந்து தோற்ற, † தேவஜாதியிலுள்ளாரெல்லா
 ரும் ⁵ இருந்ததே குடியாக ஸரணாகதரானபடி
 சொன்னான்.

• एतस्मिन्नन्तरे विष्णुरुपयातो महाद्युतिः ।

शङ्खचक्रगदापाणिः पीतवासा जगत्पतिः ॥

என்கிறபடியே ⁶

† सिद्धगन्धर्वयक्षाश्च ततस्त्वां शरणं गताः என்று ⁷

1 अवकाशः—ஸமயம்

2 रक्षिपपक्षि लुண்டान मुयर्क्षियिणाल

3 ओளி

4 रक्षिपपक्षि तर्कु वेण्ण्डिय आयुதங்கள்

5 ஒருவர் பாக்கியில்லாமல்

⁶ ஏதஸ்மிந்நந்தரே விஷ்ணு: உபயாதோ மஹாத்யுதி: |

ஸங்க-சக்ர-கதா-பாணி: பீதவாஸா ஜகத்பதி: ||

(பா. 15 : 16)

இந்த ஸமயத்தில் ஸர்வ ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனான
 ப்ரீ மஹாவிஷ்ணு (சிலரை ரக்ஷிக்கும்படியான காலம்
 வாய்த்த ஸந்தோஷத்தினால் திருமேனி எங்கும்) மிக்க
 ஒளிபெற்று, சங்கு சக்ரம் கதை முதலியவற்றை ஏந்தி,
 பீதாம்பரதாரியாய் அங்கு எழுந்தருளிஞர்.

⁷ வித்த-கந்தர்வ-யக்ஷாஸ்ச ததஸ்-த்வாம் ஸர
 ணம் கதா: (௨௭-24) வித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்
 ளள் எல்லாரும் உம்மையே சரணம் அடைகிறோம்.

தரிசங்கு-ஸூநஸ்யோபாதி-வ்ருத்தாந்தங்
களிவும் விச்வாமித்ராதி ¹வ்யாபார-விசேஷங்
களைச் சொல்லி, சரணாகத-ரக்ஷணம் பரம-
தர்மமென்றும், ²ஸமர்த்த-காருணிக-விஷய-
சரணாகதி ³பலாவிநா-பூதை யென்றும் காட்
டினான். ⁴இளையபெருமாள்

⁵ ஸ ப்ராதயம்-சரணௌ

காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: |

ஸீதாமுவாசாதியஸா:

ராகவம் ச மஹா-வ்ரதம் ||

என்று

1 व्यापार—செய்கை.

2 समर्थकारुणिकविषयशरणागति—சக்தியும் கருணையுமுள்ள
ஒருவனிடத்தில் செய்யப்படும் சரணாகதி.

3 फलाविनाभूता—பலம் இல்லாமற் போகாதது.

4 இளையபெருமாள் என்று லக்ஷ்மணனுக்கு ஸம்ப்ரதா
யப்பெயர்.

5 स भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य रघुनन्दनः ।

सीतामुवाचातियशां राघवं च महाव्रतम् || அயோ-31 :2

அம்மஹாயசஸ்வியாகிய லக்ஷ்மணன் ஸஹோ
தானுடைய பாதங்களைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு
முதலில் புருஷகாரமாக (சிபார்சாக) ஸீதையைப் பார்த்
துச் சொல்லி, பின்பு (ஆச்ரித-ஸம்ரக்ஷணமென்னும்)
வ்ரதத்தை முக்யமாய்க் கைக்கொண்ட ஸீதாமனைப்
பார்த்துச் சொன்னான்.

1 உபாய-பரிக்ரஹத்தைப்பண்ணி, இதுக்குப்
பலமாக

2 குருஷ்வ மரமநுசரம்
வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே |
க்ருதார்த்தோஹம் பவிஷ்யாமி
தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே ||

3 பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா
கிரி-ஸா நுஷு-ரம்ஸ்யதே |
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி
ஜாக்ரதஸ்-ஸ்வபதஸ்ச தே ||

என்று

1 उपायपरिग्रह—உபாயா நுஷ்டானத்தை.

2 कुरुष्व मामनुचरं वैधर्म्यं नेह विद्यते ।

कृतार्थोहं भविष्यामि तव चार्थः प्रकल्पते ॥(அ. 31-22)

உனக்குப் பாதந்த்ரானுகிய என்னை உமக்கு வேலைக்
காரணாக ஏற்றுக்கொள்வீராக; அப்படிக்குச் செய்யும்
விஷயத்தில் தர்மம் கொஞ்சமும் விபரீதமாகாது. அதனால்
என் மனோதம் நிறைவேறப் பெற்றவனாவேன். உமக்
கும் ப்ரயோஜனம் கைகூடும்.

3 भवास्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते ।

अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतः स्वपतश्च ते-॥ (அ. 31:25)

நீர் ஸீகையோடுகூடவே மலைச்சாரல்களில் க்ரீ
டித்துக்கொண்டு இருப்பீராக. நான் நீர் விழித்துக்
கொண்டிருக்கும்பொழுதும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதும் (காத்துக்கொண்டிருந்து) எல்லாக் கார்யங்
களையும் செய்து கொண்டிருப்பேன்.

¹பெருமானும் பிராட்டியும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே தாமடிமை செய்ய அபேக்ஷித்தாரென்று சொல்லுகையாலே ²உபாயோபேய-பர-வாக்ய-த்வய-ரூபமான சரணுகதி-மந்திர-விசேஷத்தை உபப்நுஹமித்தான்.

முற்பாடரான தேவர்கள் பண்ணின ப்ரபத்திக்காக ராவணவதத்திற்கு எழுந்தருளுகையும் பிற்பாடரான ஸ்ரீபரதாழ்வான் பண்ணின ப்ரபத்திக்காக மீண்டு ³திருவபிஷேகம்பண்ணி ராஜ்யம் பண்ணுகையும் விருத்தமானபடியாலே, ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு ப்ரபத்தி பண்ணினபோதே ⁴பரமபலம் சடக்கெனத் ⁵தலைக்கட்டிற்றில்லையேயாகிலும், அவருக்குக் கைகேயீகலஹத்தாலே ⁶ப்ரஸக்தமான ⁷அவத்

¹ 'பெருமாள்' என்று ஸ்ரீ ராமனுக்கு பெயர்.

² उपायोपेयपरवाक्यद्वय—உபாயத்தையும், (அதனால் அடையும்) பலத்தையும் சொல்லுகிறதான் இரண்டு வாக்யமுள்ள (மந்திரம்).

³ திருவபிஷேகம் பண்ணி—முடி சூடி.

⁴ परमफल—முக்யமான பலம்.

⁵ தலைக்கட்டிற்று—கைகூட்டிற்று.

⁶ प्रसक्त—நேர்ந்த. ⁷ अवय—பழி.

யம் திரும்படி * அப்போது ஸாக்ஷாத்-பலமான
 திருவடிகளுக்குப் ப்ரதிநிதியான ¹ஸ்ரீஸடகோ
 பனாலே ²ஸபலத்வம் சொல்லி, பின்பு ³பூர்வ-
 ப்ரதிஜ்ஞாதமான தேவ-கார்யம் தலைக்கட்டின
 வாரே ஸ்ரீ புஷ்பகவிமாநத்தாலே ⁴ஸாக்ஷாத்-
 பலமான திருவடிகள் ⁵ஸ்வயம்-ஆகதங்க
 ளாய் ⁶அயத்தந-லப்தங்களானபடி சொன்னான்.
 அப்படியே

* மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம்
 வைத்துப்போய் வாரேஜர்வாழ — என்கிறபடியே?

¹ சடகோபன் என்று பெருமாளுடைய பாதுகைக்கு
 ஸம்ப்ரதாயப் பெயர்.

² सफलत्वं — பயனடைந்தமை.

³ पूर्वप्रतिज्ञात — முன்னமே வாக்களிக்கப்பட்ட.

⁴ கோரப்பட்ட முக்யமான பலம்.

⁵ स्वयमागत — தானாகவே வந்த

⁶ अयत्नलब्ध — தான் யதன்மம் செய்யாமலே அடையப்
 பட்டபடி

† பெரியா. தி. 4—9—1 பாதுகைகளை தம்பிக்கு த்ருட
 மான நம்பிக்கைக்கு ஹேதுவாகக்கொடுத்து, தேவதை
 களெல்லாரும் (அச்சம் தீர்ந்து) வாழும்படியாக (தண்
 டிபகாரணயத்திற்குச்) சென்று,

* “புற்பா முதலாப் புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே
நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும்
நற்பாலுக்கு உய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்ற
நாட்டுளே”¹

என்றும் பேசுகிறபடியே, ²ஜங்கம-ஸ்தாவர-
விபாகமற ³உபாயாதிகார--ப்ரஸங்க--ரஹித
மான ஜந் துக்களை யெல்லாம் ⁴விஷயவாஸமே

* त्वामामनन्ति कवयः करुणामृताब्धे

ज्ञानक्रियाभजनलभ्यमलभ्यमन्यैः ।

एतेषु केन वरदोत्तरकोसलस्थाः

पूर्वं सद्द्वं अभजन्त हि जन्तवस्त्वाम् ॥ என்றும் ⁵

¹ திருவா. மொ. 7-5-1 அயோத்தியில் வாழ்கின்ற பரந்து வளர்கிற புல், அற்பமாகிய எறும்பு முதலான எல்லா சராசரங்களையும் (அவைகளுக்கு மோகஷ ஸாதன மான உபாயம்) ஒன்றுமில்லாதிருக்கச் செய்தேயும், ப்ரஹ்மாதிகளின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட இந்த நாட்டிலேயே பாமபதத்திலுள்ளார் அடையும் பலத்தை அடையும்படி செய்தார் (பெருமாள்).

² जङ्गमस्थावरविभारा—அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் என்கிற வித்தியாஸம் (அற-இல்லாதபடி)

³ उपायाधिकारप्रसंगरहित(அறிவு, சக்தி முதலிய ஒன்றுமே இல்லாமையால்) இது ஒரு உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கலாம் என்று எண்ணக்கூட முடியாத

⁴ தேசத்தில் வளிப்பதே காரணமாக

⁵ த்வாமாமநந்தி கவய: கருணாம்ருதரப்தே

ஞானக்ரியா-பஜந-லப்யம் அலப்யம்-அந்யை: |

ஏதேஷ-ஃ கேந வரதோத்தர-கோஸல-ஸ்தா:

பூர்வம் ஸதூர்வம் அபஜந்த ஹி ஜந்தவஸ்-த்வாம் ||

(வரத-ஸ்தவ. 69)

பற்றுசாகப் பின்பு ரக்ஷிக்கும் ப்ரகாரத்திற்குப்
புறஞ்செயலான

1 தே வ்யம் பவதீர ரக்ஷ்யா

பவத்-விஷய-வாஸின: |

நகரஸ்தோ வநஸ்தோ வா

த்வம் நோ ராஜா ஜநேஸ்வர ||

என்கிற

ரிஷிகள் வாக்யத்தின்படியே, அவர்களுக்கு
விரோதிகளான ராக்ஷஸரை ² நிராகரித்து

கருணைக்கடலே! வரத! உன்னை ரிஷிகளெல்லாரும்
ஞானயோகம், கர்மயோகம், பக்தியோகம், இவைகளா
லேயே அடையத்தக்கவனாயும், வேறு உபாயங்களால்
அடையமுடியாதவனாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்
உத்தர கோஸல தேசத்தில் வாழ்ந்த புல் முதலான ஸர்வ
ஜந்துக்களும் இந்த உபாயங்களுக்குள் எதனால் உன்னை
படைந்தார்கள்.

1 ते वयं भवता रक्ष्या भवद्विषयवासिनः ।

नगरस्थो वनस्थो वा त्वं नो राजा जनेश्वर ॥ (ஆர.1-20)

இப்படி வருந்துகின்ற நாங்கள் உன் ராஜ்யத்தில்
வாஸிக்கிறோமென்ற காரணத்தாலேயே நீ எங்களை ரக்ஷி
க்கவேண்டும். பட்டணத்திலிருப்பினும் வனத்திலிருப்பி
னும் ஜன்ங்களுக்கு அதிபதியாகிய நீயே எங்களுக்கு
அரசன்.

² நாசம் செய்து.

ரிஷிகளை ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகையாலே
 'ரக்ஷாபேகைஷ பண்ணும்போது வேறோர்
 உபகாரம் பண்ணவேண்டா; ¹ அபிமான-
 கோசரமான விஷயத்தில் ² அநந்ய-ஸரண
 தையை வெளியிட்டுக் கிடக்க வமையு
 என்ற திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்படியே
³ "கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பரை உக
 த்தி" என்னும் அர்த்தத்தை வெளியிட்டான்.

⁴ ஆர்த்ராபராதனாய் உதிரக்கையன
 காகம் ⁵ ப்ரஹ்மாஸ்த்ராபி-மந்த்ரிதமான துரும்
 பாலே ⁶ துரப்புண்டு, ப்ரஹ்மா முதலான

1 அபிமானகுசர— தன்னுடையது என்கிற அபிமான
 த்திற்குட்பட்ட

2 அநந்யஸரணா—(பெருமானைத்தவிர) வேறு ரக்ஷகன
 ற்றிருக்கை.

³ திருமலை: 38. உன் வாசலிலிருப்பதால் வாழ்ச்சி
 பெற்றவர்களும், (ரக்ஷிக்கும் பாரத்தை உன்னிடத்தில்
 பேர்ட்டுவிட்டு தாங்கள் அதற்காக ஒருகாரியம் செய்யா
 ததால்) சோம்பேறிகளான பக்தர்களை நீ அபிமானிக்
 கிறாய்.

4 அர்த்ராபராத— குற்றத்தைச் செய்துகொண்டே யிரு
 ப்பவனாய்.

5 ப்ரஹ்மாஸ்த்ராபி-மந்த்ரிதமான துரும்— மந்
 த்ரித்து ஏவப்பட்ட

6 விறட்டப்பட்டு.

¹ ஒன்றேறி ஒன்றுயர்த்தார் வாசல்களெல்லாம்
 நுழைந்து நுழைந்து என்னைக் காத்துக்கொ
 ள்ளவல்லாருண்டோ என்று கதறினவிடத்தில்
 காக்கைக் கொருவருமில்லையாயிற்று. அவ்வள
 வில், *²ப்ரிய-ஹித-காரிகளானதாயும் தகப்ப
 னும் அவர்கள் நாட்டிலே குடியிருக்கிற தேவ
 ஜாதிகளும் சரணாகத-ரக்ஷண தர்மத்திற்கு ³உப
 தேஷ்டாக்களான மஹர்ஷிகளும் தாங்களே
 றிட்டுக்கொண்டால்

* स पित्रा च परित्यक्तः सुरैश्च समहर्षिभिः

என்கிறபடியே ⁴

¹ (ஸர்வேச்வரான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் போலத்
 தாங்களும் ஒரு தேவதை என்று நினைத்து) அவன் வா
 ஹனம் த்வஜம் இவைகளை வைத்திருப்பது போல் தாங்
 களும் ஒரு வாஹனத்தை (ஹம்ஸம், விருஷபம் முதலிய
 வற்றை) ஏறி ஒன்றை த்வஜமாக உடையவர்.

² प्रियहितकारि — செய்கிற காலத்தில் ஸுகமாயிருப்
 பது ப்ரியம்; அப்போது கஷ்டமாயிருந்தாலும்
 பின்னால் ஸுகத்தைக் கொடுப்பது ஹிதம்; இவற்
 றைச் செய்கிற.

³ उपदेष्टा — உபதேசிப்பவர்களான.

⁴ ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி:
 (ஸு. 38. 33.) மாதாபிதாக்களாலும் மஹர்ஷிகளாலும்
 (ரக்ஷிக்க முடியாது என்று) கைவிடப்பட்டான்.

1 ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்-பூம்-சுதூராந்நோ வா
 ருத்ராஸ்-தரி-ணைத்ராஸ்-தரி-புராந்தகோ வா |
 இந்த்ரோ மஹேந்த்ராஸ்-ஸூர-நாயகோ வா
 த்ராதும் ந ஸக்தா யுகி ராம-வத்யம் ||

என்கிறபடியே

1 ब्रह्मा स्वयंभूश्चतुराननो वा
 रुद्रखिणेत्रखिपुरान्तको वा ।

इन्द्रो महेन्द्रसुरनायको वा

त्रातुं न शक्ता युधि रामवध्यम् ॥ (ஸு. 51—45.)

† ஸகல ஐச்வர்யத்தோடு கூடினவனும் (வ்ருத்ரா ஸூரனைக் கொன்றதனால்) மஹேந்த்ரா பதத்தில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவனும் ஸகல தேவகணங்களும் ஸஹாயமாயிருக்கப் பெற்றவனுமாகிய இந்த்ரனாயினும், (ஸம்ஹார காலத்தில் ப்ராஜைகளை அழச்செய்வதால்) ருத்ரனென்னும் பேர்பெற்று, மன்மதனைக் கொளுத்தும் மூன்றாவது கண்ணிருப்பதால் முக்கண்ணன் எனப்படுவனும் திரிபுரஸம்ஹாரம் செய்த சிவனாயினும், (சிவனுக்குத் தந்தையும் கர்மவச்யரைப்போல் பிறக்கையன்றித்) தானே பிறந்த ஸ்வதந்த்ரனும் (ஒரேகாலத்தில் நான்கு வேதங்களை உச்சரிக்கின்ற) நான்கு முகங்களால் பெருமைபெற்றவனுமாகிய ப்ரஹ்மதேவனாயினும், இவர்களெல்லாரும் ஒன்றுகூடியாயினும் யுத்தத்தில் ராமனால் கொல்லத்தக்கவனாக நினைக்கப்பட்டவனை எள்ளளவும் பாதுகாக்கவல்லரல்லர்.

இக்காகத்துக்கு ரகைஷ பிறவாது என்று இத னுடைய ஹிதத்தை நிரூபித்து பெருமாள் கைக்கொள்ளுகைக்கீடாக இக்காகம் *¹ அந ந்ய-கதியாய் விழவேணும் என்று பார்த்து எல்லோரும் துரத்திக் கதவை யடைத்தார் கள். அப்போது வேறொரு திக்கை நோக்கி னால் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் தொடருகிறபடியையும், பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற தி க் கை க நோக்கினபோது கொல்ல நினைவன்றிக்கே ²செருக்கடக்க நினைத்திருக்கிற ஸர்வலோக- சரணியன் ³ திருவுள்ளத்தை யறிந்த ப்ரஹ்மா ஸ்த்ரம் ⁴ கால்தாழ்கிறபடியையும் கண்ட காகம் தப்பிப்போக நினைவுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்

* “எங்கும் போய்க் கரைகாணாதே எறிகடல் வாய்- மீண்டேயும் வங்கத்தின் கும்பேறு மாப்பறவை” என் றிறபடியே⁵

1 अनन्याति — வேறு புகலற்றதாய்

2 செருக்கு = கர்வம்

3 அபிப்ராயம்

4 மெதுவாகச் செல்லுகிறதையும்

5 (பெரு. தி. 5. 5). அலையெறிந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்ரத்தில் (சென்றுகொண்டிருக்கும் கப்பலின் கம் பத்தில் உட்கார்ந்திருந்த) பறவை நாலுதிக்கிலும் போக் கிடந்தேடிப் பறந்து சென்று, கரையைக் காணாமல், மறுபடியும் அதே கப்பலின் கம்பத்திற்கு வருவது (போல).

1 த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய
தமேவ ஸரணம்கத:

என்கிறபடியே

போக்கற்று வந்து விழுந்தது. இப்படி விழு
ந்தவிடத்தில்

2 ஸ தம் நிபதிதம் புமௌ
ஸரண்யஸ்-ஸரணாகதம் |

வதார்ஹமபி காசுத்ஸ்த:

க்ருபயா பர்யபாலயத் ||

என்கிறபடியே

3 வதார்ஹன் போக்கற்றுத் தாமிருந்த விடத்
திலே வந்து விழுந்த மாத்ரமேசரணாகதியாக
க்கொண்டு பெருமாள் 4 ப்ராணூர்த்தியான இவ
னுக்கு 5 ப்ராண-ப்ரதாநம் பண்ணி ரக்ஷித்தார்
என்கையாலே எத்தனையேனும் 6 தீரக்கழிய
அபராதம் பண்ணினாரையும் போக்கற்றுவிழுந்
தால், ப்ரீமத்-சப்தத்திலும் நாராயண-சப்தத்தி
லும் சொல்லுகிறபடியே 7 நித்யாநபாயிநியான

1 त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः॥ ७७. 38:33

முவுலகும் சுற்றித்திரிந்து(கதியொன்றையும் காண
மல்) அந்த ராமனையே சரணமடைந்தது.

2 स तं निपतितं भूमौ शरण्यः शरणागतम् ।

वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत् ॥ (७७-34)

ஸர்வலோக சரண்பனை காசுத்தன் தன்முன்பே
பூமியில் விழுந்து சரணமடைந்த அந்தக் காகத்தை அது
கொல்லத் தகுந்ததாயிருந்தாலும் தயையினால் காப்பா
ற்றினார்.

3 கொல்லத்தக்கவன்

4 உயிரை இரப்பவனை

5 உயிர் அளித்தல்

6 வெகு அதிகமாக

7 ஒருபொழுதும் விட்டுப் பிரியாத

¹ பிராட்டி ² ஸ்ந்நிகியுண்டாகையாலும் பரம
 அபிராணிகத்வாதிகளாலும் பெருமாள் ஏறிட்டு
 க்நொண்டு ரக்ஷிப்பார் என்னும் பரமரஹஸ்ய
 த்வை வெளியிட்டான். ப்ராணூர்த்தியான இக்
 காகத்திற்கு ப்ராண-ப்ரதானம் பண் ணுகையா
 லே ப்ரபத்தி-பலம் வித்தம். ³ துஷ்ப்ரக்ருதி
 யான இக்காகத்திற்கு சிக்ஷயாக ஒரு கண்ண
 றிவாலே அஸ்த்ரத்தை விலக்கினார்.

ஸ்ரீ பரசுராமனளவில் தொடுத்த அம்பை
 அலன் தெளிந்து ⁴ த்வந்த்வ-யுத்தாபேகக்ஷ
 த்விர்ந்தவளவில், அவனுக்கு ⁵ மநீஷித-விருத்
 தங்களான ⁶ ஸுக்ருதங்களிலே ஏவினார்.
 ஸமுத்ரத்தைக் குறித்துத் தொடுத்த அம்பை
 ஸமுத்ராபிமானி புருஷன் லா நுதாபயாய்
 யானாகதனாகையாலே, ⁷ த்விஷத்துக்கள் பக்க
 லிலே ஆச்ரிதருடைய பாப-க்ருத்யத்தை ஏறி
 டுங்கணக்கிலே, ஸமுத்ரவிரோதிகளான் பாபி
 ஷ்பாபி பக்கலிலே ஏவினார். காகத்தைப்பற்ற
 அஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகித்த வளவில் போக்க

¹ பிராட்டி என்று பெருமானுடைய பத்நிக்குப்
 பெயர்; இங்கு ஸீதை.

² ஸமீபத்தில் இருத்தல்.

³ கெட்ட ஸ்வபாவமுள்ள. ⁴ ஓஷ்டயுஷ்—மல்யுத்தம்

⁵ மனிஸிதவிருஷ்— விருப்பத்திற்கு விரோதமான

⁶ சுகுத— புண்யம் ⁷ ஷிஷ்— சக்ருக்கள்.

றுதியொழிய உள்ளொரு பசையில்லாத காக
 ம் சரணுகதமானபோது, இக்காகத்திற்கு அப
 ராதம் பண்ணுகையில் ¹ அபிஸந்திவிராமமில்
 லாதபடியாலே * இனியோர் அபராதத்தோடே
 மற்றக்கண்ணும் போம் என்று அஞ்சி தூயி
 லந்தியைவிட்டுத் திரிகைக்காக ஒரு கண்ணை
 அவ்வூர் திற்கு இலக்காக்கினார். ஆகையால்
 இம்முன்று வருத்தாந்தங்களிலும் அவ்வூர்
 திற்கு லக்ஷயம் கொடுத்தபடியெல்லாம் ஆசரி
 தவிரதமாக வென்று ² நிர்ணீதம்.

கார்யத்தில் அபிஸந்தியுண்டாயிருக்க
³ போகப் பரவங்கத்தாலே ⁴ அந்ய-பரராய் கடுகப்
 பெருமாள் எழுந்தருளியிருந்த விடத்திலே
 வராதவளவிலே, ⁵ ஸமயா திலங்கநம் பண்ணி
 னாராகப் பழிசுமந்த மஹாராஜர் விஷயத்திலே

* மற்றைக்கண் கொள்ளாமே கோல் கொண்டு வா
 என்கிறபடியே ⁶

1 अभिसन्धिविरामः— எண்ணத்தினுடைய ஓய்வு

2 நிச்சயிக்கப்பட்டது

3 ஸூகத்தில் பற்றினால்.

4 வேறு விஷயங்களில் மனம் சென்றவராய்.

5 உடன்படிக்கையை மீறுதல்.

* பெரியா. தி. 2-6-7 மற்றொரு கண்ணையும் எடுத்து
 விடாமல் கோல் கொண்டு வா

இனையபெருமாளுடைய சீற்றத்தைக் கண்ட
ஸந்மந்தாரியான திருவடி † 'அவ்வவஸரத்
திலே அபராதமே பற்றுகாக சரணாகதராய்
'ப்ரஸாதிப்பிக்க ப்ராப்தம்' என்று ²மஹாரா
ஜருக்கு தர்மோபதேசம் சொல்லும் க்ரமத்தி
லே ஹிதம்சொல்ல, மஹாராஜரும் தெளிந்து

† कृतापराधस्य हि ते नान्यत्प्रशाम्यहं क्षमम् ।

अन्तरेणाञ्जलिं बद्धा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥ என்று

¹ ஸமாதாநம் செய்ய.

² திருவடி என்று ஹநுமானுக்கும் மஹாராஜர் என்
று ஸுகீவனுக்கும் ஸம்ப்ரதாயப் பெயர்.

† க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே

நாந்யத் பஸ்யாம்-யஹம் க்ஷமம் |

அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா

லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் || (கிஷ் 32-17).

நீர் ராமனுக்கு அபராதம் செய்திருக்கிறீர். ஆகை
யால் அஞ்ஜலி செய்து லக்ஷ்மணனை (நல்வார்த்தை சொல்
லி) ஸமாதாநம் செய்வதையொழிய வேறொரு தகுந்த
பரிஹாரம் எனக்குத் தோற்றவில்லை.

*க்ஷமை கொண்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே, பகவத்-விஷயத்திலே ஸாபராதராலும், பாகவதரைக்ஷமைகொள்ள ஆம்முகத்தாலே பெருமாள் க்ஷமித்தருளுகையாலே இவனும் நிரபராதனாய் கைகங்கர்ய-யோக்யனும் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டருளினான். அவ்வளவில் †இளையபெருமாள் தம்முடைய¹ பாருஷ்ய-வாக்யங்களுக்கடி சோகபரவசரான

• यदिकिञ्चिदतिक्रान्तं विश्वासात्प्रणयेन वा ।

प्रेष्यस्य क्षमितव्यं मे न कश्चिन्नापराध्यति ॥ என்று ²

† यच्च शोकाभिभूतस्य श्रुत्वा रामस्य भाषितम् ।

मया त्वं परुषाण्युक्तस्तच्च त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥ என்று ³

¹ கடுமையான வாக்யங்கள்.

² யதி கிஞ்சிததி-க்ராந்தம்

விஸ்வாஸாத் ப்ரணயேந வா |

ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே

ந கஸ்சிந்-நாபராத்யதி || (கி. 36-11).

(ராமனிடத்திலுள்ள) நம்பிக்கையாலும் ஸ்நேஹத்தாலும் ஏதாவது நான் தவறியிருந்தாலும், ஸேவகனான என்னுடைய தவறுதலை மன்னிக்க வேண்டும். உலகில் அபராதமே செய்யாதவன் யாரிருக்கிறான்?

³ யச்ச ஸோகாபி-பூதஸ்ய

ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய பாஷிதம் |

மயாத்வம் பருஷாண்-யுக்த:

தச்ச த்வம் க்ஷந்துமர்ஹஸி || (௨௨-20).

சோகம் மேலிட்டவரான ராமனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான் கடும்வார்த்தைகளைச் சொன்னேன்; அவற்றை நீர் மன்னிக்கவேண்டும்.

பெருமாளுடைய சீற்றத்தளவில் பிறந்த பாசு
தங்கள் என்று தம் முடைய அபராதத்தை
¹லோபாதிகமாக்கி, ² மேலெழுச்சியான
பெருமாளுடைய பாசுரங்களுக்குக் காரணம்
'காமன் செய்தான், ³மந்யு செய்தான்' என்
கிற கணக்கிலே சோகமேயாயிற்று. ⁴“ ஸம
யே திஷ்ட ஸுகீவ” என்கையாலே பெருமா
ளுடைய பாசுரங்களுக்கும் இப்படித் தாத்பர்
யம் என்று காட்டி, அப்படியே லோபாதிக
மான தங்கள் அபராதங்களுக்கு மஹாராஜரை

‡ न च सङ्कुचितः पन्थाः येन वाली हतो गतः என்றாற்
போலே ⁵

1 सोपाधिकं ஸ்வபாவமாயில்லாமல் ஒரு காரணத்தா
லேற்பட்டது.

2 மேலெழுச்சியான—கோபமான

3 கோபம்.

4 समये तिष्ठ सुग्रीव

ஸுகீவ! செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்று.

5 न च संकुचितः पन्थाः

யேந வாலீ ஹதோகத: | (கி. 34-18).

(ராமனால்) கொல்லப்பட்டு வாலி (யமலோகம்)

சென்ற வழி இன்னும் அடைக்கப்படவில்லை.

கூமை கொண்டார் என்கையாலே, ஸாபராத
ரான பூர் வைஷ்ணவர்கள் ¹புரிந்து அநுதாப
த்தாலே ²க்ருத-ப்ராயச்சித்தராஜால் இவர்கள்
விஷயத்தில் அபராத-தசையில் பண்ணின
அநாதராகிகளுக்குத் தாங்கள் எதிரே கூமை
கொள்ளவேண்டும் என்னும் சாஸ்த்ரார்த்தத்
தைக் காட்டினான்.

இப்படி விபீஷண-வ்ருத்தாந்தத்திற்கு
முன்பு சரணுகதி-தர்மத்தில் இப்ப்ரபந்தம்
நின்றநிலை சொன்னோம். இவ்விபீஷணவ்ருத்
தாந்தத்திற்குப் பின்பு ³“ஸமுத்ரம் ராகவோ
ராஜா சரணம் கந்துமர்ஹதி” என்று தனக்கு
சரணுகதி பலிக்கக்கண்ட பரம-தார்மிகனு
டைய வாக்யத்தாலே அசக்தனுக்கு அபிம
த-வித்திக்கு சக்தனை ஆச்ரயிக்க ⁴ப்ராப்தம்
என்னுமிடம் சொன்னான். அவ்விடத்தில்
†பெருமாள் கையம்பு மாண்டவரல்லாமையா

+ चापमानय सौमित्रे शरांश्चाशीविषोपमान् ।

सागरं शोषयिष्यामि पद्भ्यां यान्तु पुवङ्गमाः ॥

என்று அருளிச் செய்யக் கடவ⁵

¹ திரும்பி.

² ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொண்டால்.

³ समुद्रं राघवो राजा शरणं गन्तुमर्हति (யு. 19-31)

அரசனாகிய ராமன்ஸமுத்ரத்தை ஸரணமடையட்டும்.

⁴ தகும்.

⁵ சாபமானய ஸௌமித்ரே

ஸராம்ஸ்சாஸீ-விஷோபமாந் |

ஸாகரம் ஸோஷயிஷ்யாமி

பத்ப்யாம் யாந்து ப்லவங்கமா: || (யு. 21-22)

லும், சரணமாக வரிக்கப்பட்ட ¹ஜலாசயம்
அல்ப-மதியுமாய் அல்ப-சக்தியாகையாலும்
ஈரணுகதி பலியாதொழிந்ததத்தனை.

பின்பு ராவணன் தன்னைக் குறித்து ²ரிபூ
ணமபி வத்ஸலரான பெருமாள்

† “அராசூஸ மிமம் லோகம்
கர்த்தாஸ்மி நிஸிதை ப்ஸரரை: |
நசேச்சரணாமப்யேஷி

மாமுபாதாய மைதிலீம் ||

என்று

அருளிச்செய்த பாசுரத்தாலே பெருமானுடைய
சரணியதைக்கு உறுப்பான ஸர்வ-சக்தித்வ
த்தையும் பரமகாருணிகத்வத்தையும் ³ஹித-
ப்ரவர்த்தகத்வத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்தான்.

லக்ஷ்மண! என்வில்லையும் ஸர்ப்பம் போன்ற பாண
ங்களையும் கொண்டு வா. ஸமுத்ரத்தை வற்றடித்து விடு
கிறேன். நம் வானரவீரர்கள் காலாலேயே நடந்து செல்
லட்டும்.

¹ ஸமுத்ரம்.

² சத்ருக்களிடத்திலும் அன்புள்ள.

³ ஹிபூவர்த்தகத்வம் — ஹிதத்தைச் செய்விப்பது.

† अराक्षसमिमं लोकं कर्तास्मि निशितैः शरैः ।

न चेच्छरणमभ्येषि मामुपादाय मैथिलीम् ॥

(யு. 41-66)

ஸீதையைக் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பித்து விட்டு
தன்னை சரண மடையாவிட்டால், என் கூர்மையான
பாணங்களால் உலகில் ராசூஸப்பூண்டே இல்லாமல்
செய்து விடுகிறேன்.

* ஸரணாகத-ரக்ஷண-தர்மத்திலும் ¹ ஸஹ-
தர்ம-சாரிணியான பிராட்டியும் † ராவணன் ப்ர

* इयं सीता मम सुता सहधर्मचरी तव என்கிறபடியே ²
† मित्रमौषयिकं कर्तुं रामः स्थानं परीक्षता ।
वधं चानिच्छता घोरं त्वयासौ पुरुषर्षभः ॥
विदितः स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः ।
तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि ॥
प्रसादयस्व त्वं चैनं शरणागतवत्सलम् ।
मां चास्मै प्रयतो भूत्वा निर्यातयितुमर्हसि ॥ என்று ³

1 सहधर्मचारिणी பெருமாளோடு கூட அவர் செய்யும்
தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவளான

2 இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ(பா. 75.
என் பெண்ணான இந்த ஸீதை உன்னோடு கூடவே
தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறவளான (உனக்குத் தகுந்த)
பத்னீ.

3 மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்
ராமஸ்-ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா |
வதம் சாநிச்சதா கோரம்
த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப: ॥

விதிதஸ்-ஸஹிதர்மஜ்ஞ: ஸரணாகத-வத்ஸல: |

தேந மைதரீ பவது தே யநி ஜீவிதுமிச்சஸி ॥

ப்ரஸாதயஸ்வ த்வம் சைநம் ஸரணாகத-வத்ஸலம் |

மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூத்வா நிர்யாதயிதுமர்
ஹஸி ॥ (ஸு 20: 20—22)

உலகில் ஒரு நிலையை அடையவும் கோரமான மா
ணம் நோக்கடாது என்றும் விரும்பியானால், புரு
ஷோத்தமனான ராமனோடு தோழமை கொள்வது உனக்
குத் தகுதியாகும். (இங்கு தோழமை என்றது ஸரண
கதியை). (ஸரணாகத தர்மத்தை அறிந்த அவர் தன்னை

திகூலனாயிருக்கச் செய்தேயும் ¹மாத்ருத்வ-ப்ர
யுக்தமான வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே “அஸ்
துதே” என்னும் ப்ரகாரத்திலே யருளிச் செய்
த வாக்யத்தாலே இத் தம்பதிகள் லோகஹித
த்திலே ²ஸமாநாபிப்ராயர் என்னுமிடத்தைக்
காட்டினான். இப்படி “தேந மைதீ பவது
தே” என்றதுவும் ராவணனுக்கு சிசுபாலனான
ஜந்மாந்தரத்திலே ³அந்திம-க்ஷணத்திலேயா
கிலும் ⁴கார்யகரமாயிற்று

சரண்ய-ஸஹ-தர்ம-சாரிணியான பிரா
ட்டி விஷயத்திலே ⁵தர்ஜந-பர்த்ஸநாதி-ப்ரவ்
ருத்தைகளான ரா க்ஷ ஸி க ளை க் குறித்து,

ஸ்ரணமடைந்தோரிடம் அதிக அன்புள்ளவர். ஆகை
யால் ¹வாழ விரும்பினால் அவரோடு உனக்குத் தோழ
மை உண்டாகட்டும். ²நீயும் சென்று ஸரணாகத-வத்ஸல
ரான பெருமாளிடம் என்னை வணக்கத்துடன் ஸமர்ப்
பித்து, அவரை ஸந்தோஷப்படுத்து.

1 मातृत्वप्रयुक्त वात्सल्यातिशय— தாயாகையால் இருக்
கும் அதிக அன்பினாலே -

2 ஒரே எண்ணத்தை யுடையவர்.

3 अन्तिमक्षण—கடைசிக்ஷணம் (இறக்கும் தருணம்)

4 कार्यकर—கார்யத்தைச் செய்வது (அதாவது, பஸி
ப்பது).

5 तर्जनभर्त्सनादिप्रवृत्ति—நிந்திப்பது, பயமுறுத்துவது
முதலியவற்றிலிறங்கின.

“ததலம் க்ரூர-வாக்ஸயர்-வ:
ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம் |
அபியாசாம வைதேஹீம்
ஏதத்தி மம ரோசதே ||
* * *

பர்த்ஸிதாமபி யாசத்வம்
ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா |
ராகவாத்தி பயம் கோரம்
ராக்ஷஸாநாமுபஸ்திதம் ||
ப்ரணிபாத-ப்ரஸந்நா ஹி
மைதிலீ ஜநகாத்மஜா |
அலமேஷா பரித்ராதும்
ராக்ஷஸ்யோ மஹாதோ பயாத் || ¹ என்று

த்ரிஜடையும ஸ்வமதம் சொன்னபடியைப்
பேசினான். பிராட்டியும், அவர்களிசைவின்
றிக்கே யிருக்க, ²ஸத்வ-ப்ரக்ருதியான த்ரிஜ
டையோடு அவர்களுக்குண்டான ³துவக்கா

1 तदलं क्रूरवाक्यैर्वः सान्त्वमेवाभिधीयताम् ।
अभियाचाम वैदेहीमेतद्धि मम रोचते ॥

2 நல்ல ஸாத்தீகஸ்வபாவமுள்ள.

3 ஸம்பந்தத்தாலே.

* * * * *
भर्त्सितामपि याचध्वं राक्षस्यः किं विवक्षया ।
राघवाद्धि भयं घोरं राक्षसानामुपस्थितम् ॥
प्रणिपातप्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा ।
अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात् ॥

(ஸு. 27. 41-44) ॥

ஆகையால் இனி இந்தக் கடுமையான வார்த்தை
களை நிறுத்துங்கள். ம்ருதுவாகவே பேசி நம்மை ரக்ஷிக்

லே வாத்ஸல்ய-பரவசையாய் அருளிச்செய்த
வார்த்தையை ஸ்ரீ வாநரவீரர்களுக்கு ¹ அநு
பாஷித்துக் காட்டுகிற திருவடி ² “அலமேஷா
பரித்ரா தும் ராகவாத் ராக்ஷஸீ-கணம்” என்று
தீரிஜடா-வாக்யத்தை முடித்து

³ “ததஸ் ஸா ஹ்ரீ-மதீ பாலா
பர்த்தூர்-விஜய-ஹர்ஷிதா |
அவோசத் யதி தத் தத்யம்
பவேயம் ஸாணம் ஹி வ: || ”

என்று

மும்படி ஸீதையை ப்ரார்த்திப்போம். இப்போது நாம்
செய்யக்கூடியது இவ்வளவே. இதுதான் எனக்கு யுக்
தமாகத் தோன்றுகிறது. ஏற்கனவே நாம் ஸீதையைத்
தன் புகழ்த்தியிருந்தாலும், (அவள் மறுத்துவிட்டால்
என் செய்கிறது என்கிற) பயமில்லாமல் ப்ரார்த்தியுங்
கள். பெருமாளிடத்திலிருந்து ராக்ஷஸர்களுக்கு நேர்ந்
திருக்கும் பயத்திலிருந்து ஸீதையால் தான் நம்மை ரக்ஷி
க்கமுடியும். அவளும் நமஸ்காரத்தாலேயே த்ருப்திய
டையும் ஸ்வபாவமுள்ளவள்.

1 அநுபாஷி— அநுவதி— திருப்பிச் சொல்வது.

2 அலமேஷா பரித்ராது ராக்வாடாக்ஷஸீகணம் |
(ஸ-௦. 58-87) ||

ரகுவீரனிடமிருந்து ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷிக்கவல்லவள்
வளே.

3 ततस्सा हीमती बाला भर्तुर्विजयहर्षिता ।

अवोचद्यदि तत्तथ्यं भवेयं शरणं हि वः ॥ (90-90)

தன் பர்த்தாவின் விஜயத்தைக்கேட்டு ஸந்தோஷ
மும் நாணமும் கொண்டு கபடமற்ற ஸீதை, ‘நீ சொல்
வது உண்மைபானால் நான் உங்களை நிச்சயம் ரக்ஷிக்கி
றேன்’ என்றாள்.

பிராட்டி யருளிச்செய்த 1 ரக்ஷா-பர-வ்ஸீகார-
வாக்யத்தை அநுவதித்துக் காட்டினான். பின்
பு ஸாபராதைகளான ராக்ஷஸிகளைப்பற்ற ராம
நாதன் சீறினவிடத்து,

2 பாபாநாம் வா ஸாபாநாம் வா
வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம |
கார்யம் கருணமார்யேண
ந கஸ்சிந்-நாபராத்யதி ||

இத்யாதிகளாலே அவன் சீற்றத்தை யாற்றி
பிராட்டி ராக்ஷஸிகளைத் தானேறிட்டுக்கொண்டு
ரக்ஷித்தபடி சொன்னான். இவ்வருத்தாந்தத்
தை அநுவதித்த பட்டர் ராமகோஷ்டிக்கு
மாகாத நமக்குப் பிராட்டியுடைய க்ஷமையொ
ழியத் தஞ்சமில்லை என்னுமிடத்தை * அரு

मातमैथिलि राक्षसीस्त्वयि तथैवार्द्रापराधास्त्वया
रक्षन्त्या पवनात्मजाह्वुतरा रामस्य गोष्ठी कृता ।
काकं तं च विभीषणं शरणमित्युक्तिक्षमौ रक्षतः
सा नः सान्द्रमहागसः सुखयतु क्षान्तिस्तवाकस्मिकी ॥

என்று 3

1 रक्षाभर स्वीकारवाक्य ரக்ஷிக்கும் பாரத்தை ஏற்றுக்
கொண்டு சொன்ன வாக்யம்.

2 पापानां वा शुमानां वा वधार्हाणां पुवङ्गम ।

कायं करुणमार्येण न कश्चिन्नापराध्यति ॥ (यु. 116-45)

வாநாய்ரோஷ்ட! பாபம் செய்தவர்களாயிருக்கட்
டும், அல்லது புண்யம் செய்தவர்களாயிருக்கட்டும்;
அவர்கள் தண்டிக்கத் தக்கவர்களானாலும், சரணமடைந்
தால் பெருந்தன்மையுடையவர்கள் அவர்களிடம் இரங்கி
ரக்ஷிப்பார்கள். உலகில் அபராதம் செய்யாதவர்களே
கிடையாதல்லவா.

ளிச்செய்தார். ஆக இப்படி ஆறுகாண்டத்
திலும் சரணாகதி-தர்மமே அஞ்சுருவாணி
யாய்க் கோர்க்கப்பட்டது.

3 மாதர்-மைதிலி ராக்ஷஸீஸ்-த்வயி
ததைவார்த்ராபதாஸ்-த்வயா
ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜாத்

லகுதாராமஸ்ய கோஷ்டி க்ருதா |
காகம் தம் ச விபீஷணம்

ஸரணமித்யுக்தி-க்ஷமௌ ரக்ஷத:

ஸா ந: ஸாந்த்ர-மஹாகஸ:

ஸுகயதுக்ஷாந்திஸ்-தவாகஸ்மிதி ||

(ஸ்ரீகுண-கோ. 50)

தாயே! மிதிலைச் செல்வியே! நீ குணங்களால் ராம
னுக்கு மேற்பட்டவள். (மூவுலகும் சுற்றி வேறு ரக்ஷ
கர் இல்லாமல்) போக்கற்றுவந்து விழுந்த காகத்தையும்,
மனைவி புத்திரன் ராஜ்யம் எல்லாவற்றையும்விட்டு ராமனை
சரணமடைகிறேன் என்று வந்த விபீஷணனையும் ராமன்
ரக்ஷித்தார். நீயே ராவணனிறப்பதற்கு முன்னிருந்தது
போல அவனிறந்த பின்பும் உன்னைத் துன்புறுத்தின
ராக்ஷஸிகளை 'கொன்றுவிடுகிறேன்' என்று சீறின மாரு
தியிடமிருந்து ரக்ஷித்தாய். ஆதலால் ப்ரதிகூலத்தை
விட்டாரை ரக்ஷிக்கும் ராமனைவிட ப்ரதிகூலம் செய்து
கொண்டிருக்குமவரை ரக்ஷிக்கும் நீயே சிறந்தவள். அப்
பேர்ப்பட்ட உன்னுடைய நிர்ஹேதுகமான கருணையே
மஹாபாபிகளான எங்களை ரக்ஷித்து ஸுகிகளாகச் செய்
யவேண்டும்.

உத்தர ப்ரீ ராமாயணத்திலும் ராவணன் பாட்டன்மார்காலத்திலே ¹ விஷ்ணுவவதார-வ்ஸ தணை வர்வேச்வரன் சரணாகதரான தேவர்களை ரக்ஷிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி ராக்ஷஸரோடே ² பொருதவளவிலே ³ பூசலிலே கெட்டு ⁴ பராங்குராய் லங்கையைக் குறித்துப் ⁵ பலாயநம் பண்ணுகிற ராக்ஷஸரைப் பின்தொடர்ந்து சார்ங்கமுதைத்த சரமழைகளாலே கொன்று சூரையாடக்கண்ட மால்யவான் புரிந்து * 'ஓடிப்போகிற எங்களைக் கொல்லுகைக் கூத்தர-தர்ம விருத்தமன்றோ? தர்மம் அறியாதார் செய்யுமத்தை தர்மஜ்ஞான நீ செய்யா நிற்கிறதென்' என்று ஆற்றாமையாலே

* नारायण न जानीषे क्षात्रं धर्मं सनातनम् ।

अयुद्धमनसो भग्नान् योऽस्मान् हंसि यथेतरः ॥

என்று ⁶

1 विष्णववतारस्य—விஷ்ணு என்கிற அவதாரரூபத்தில் இருந்த. ² யுத்தம் செய்த வளவிலே

³ யுத்தம். ⁴ (முகத்தைத் திருப்பி) முதுகுகாட்டி

⁵ पलायनं—ஓட்டம்

⁶ नारायण न जानीषे क्षात्रं धर्मं सनातनम् ।
அயுத்த-மனஸோ பக்நாந் யோஸ்மாந் ஹந்ஸி யதே
தர: ॥ (உத். 8: 3).

நாராயண! வெகுகாலமாகக் கூத்தரீயர்களை நுஷ்டித்து வரும் தர்மத்தை நீ யறியாயோ? யுத்தம் செய்ய இஷ்டமில்லாமல் பயந்து ஓடும் எங்களை விவேகமற்றவனைப் போல (தொடர்ந்து) கொல்லுகிறாய்.

முறையிட, ஸர்வேச்வரன் 'நாம் க்ஷத்ரிய ராகிலன்றோ க்ஷத்ரியதர்மம் அநுஷ்டிப்பது? தம்மை நாராயணன் என்று நீ சொன்னபடியே நாம் ¹ நியந்த்ருத்வாதிகளாலே ஸர்வ-விலக்ஷணராகையால் நாராயண-தர்மமான சரணுகத-ரக்ஷணம் அநுஷ்டிக்கிறோம்' என்று அபிப்ராயம்கொண்டு

² யுஷ்மத்தோ பய-பீதாநாம்
 தேவாநாம் வை மயாபயம் |
 ராக்ஷஸோத்ஸாதநம் தத்தம்
 ததேததநுபால்யதே ||
 ப்ராணேரபி ப்ரியம் கார்யம்
 தேவாநாம் ஹி ஸதா மபா |
 ஸோஹம் வோ நிஹநிஷ்யாமி
 ரஸாதல-கதாநபி ||

என்று

1 नियन्तृत्वादि — ஆளுந்தன்மை முதலானவை.

2 युष्मत्तो भयभीतानां देवानां वै मयाऽभयं ।

राक्षसोत्सादनं दत्तं तदेतदनुपाल्यते ॥

प्राणैरपि प्रियं कार्यं देवानां हि सदा मया ।

सोऽहं वो निहनिष्यामि रसातलगतानपि (உத். 8: 7, 8)

ராக்ஷஸ! உங்களால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டுப் பயந்த தேவதைகளுக்கு உங்களைக் கொல்வதாக அபயம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை இப்போது நிறைவேற்றுகிறேன். என்னுயிரைக் கொடுத்தாவது தேவதைகளின் கார்யத்தை எப்போதும் நான் செய்யவேண்டும். ஆகையால் ரஸாதல-லோகத்தில் ஓடி ஒளிந்தாலும் உங்களைத் தொடர்ந்து கொல்வேன்.

‘நாம் தேவர்களுக்குப் பண்ணின அபயப்ரதா நத்தாலே பசுக்களுக்காகப் புலிகளைத் தொடர்ந்து கொல்லும் கணக்கிலே உங்களைக் கொல்லுகிறோம்’ என்று அருளிச்செய்த பாசுரத்தாலே மற்றுமுள்ள க்ஷத்ரிய-தர்மாதிகளிலும் காட்டில் சரணாகத-ரக்ஷண-தர்மமே பெருமாளுக்கு ¹ அநுபாலநீயம் என்று மிடத்தை வஸ்தாபித்தான்.

வாலியுடைய ² சோத்யத்திற்கும் இவ்வுத்தரத்தையே திருவுள்ளம்பற்றி * கம்பீரமாகப் பெருமாள் அருளிச்செய்தார். முன்புஸாபராதரான மஹாராஜர் ³ அநுதப்தராய் சரணாகதராக அவரை நீ நலிந்தாயா கையால், நீ ⁴ தண்டியனாகையாலும் சரணாகதரான மஹாராஜரை ரக்ஷிக்கை நமக்கு பரமாகையாலும் உன்னை நிராகரித்தோம் என்று தாத்தபர்யம்.

* ஸுக்ஷ்ம: பரம-தர்மோய:

ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம ||

என்று ⁵

¹ அநுஷ்டிக்கப் படவேண்டியது.

² சோ—கேள்வி.

³ பச்சாதாபப்பட்டவராய்.

⁴ துஷ்ய—தண்டிக்கத்தக்கவனாகையாலும்.

⁵ சூக்தம்: பரமதுஷ்ய: சதா ஧ம்: சுவஹம் (க. 18-15)

ஹே வாநா! தர்மம் என்பது மிகவும் ஸுக்ஷ்மமானது. ஸாதாக்களாலும் ஸுலபமாக அறியக்கூடியதல்ல.

இப் ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டுகிற விடத்திலும் உபாயாநதிகாரிகளான ஸ்தாவரங்களை யும் கூட *¹விஷய-வாலுத்தையும் அவஸ்தாவிசேஷத்தையும் பற்றாசாக ரக்ஷித்தபடி பாக்கப் பேசப்பட்டது.

இப்படி இப் ப்ரபந்தம் †தாத்தபர்ய-லிங்

* विषये ते महाराज रामव्यवसनकारिताः ।

अपि वृक्षाः परिम्लानाः सपुष्पांकुरकोरकाः ॥ 2

என்னும்படி யுண்டான.

† उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता फलम् ।

अर्थवादोपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ॥ 3 என்கிற

¹ தேசத்தில் வஸிப்பதையும் நிலைமையையும் காரணமாகக் கொண்டு.

² விஷயே தே மஹாராஜ

ராம-வ்யஸந-கர்ஸிதா: |

அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:

ஸபுஷ்பாங்குர-கோரகா: || (அயோ. 59: 8).

மஹாராஜனே! உம் ராஜ்யத்திலிருக்கும் மரங்கள்

கூட... பூமொட்டு அரும்பு இவைகளோடேகூட ராம்ன் பிரிவினல் இளைத்து வாடியிருக்கின்றன.

³ உபக்ரமோபஸம்ஹாரா-

வப்யாஸோபூர்வதா பலம் |

அர்த்தவாதோபபத்தீ ச

லிங்கம் தாத்தபர்ய-நிர்ணயே ||

கங்களை யெல்லாம் பாரிபூர்ணமாக உடையதாய்
 பூநீ வால்மீகி பகவானாலே ¹ த்ருஷ்டமாயிருப்
 பதொரு சரணுகதி-வேதம். இதில் இவ்வப
 ய-ப்ரதாந-²ப்ரகரணம் ஸர்வ-ரஹஸ்ய-ஸாரங்
 களையும் திரள வெளியிட்ட உபநிஷத்-பாகம்.

இத்

சரணுகதி-தாத்பர்ய-ப்ரபஞ்ச:

॥ த்ருதீயோ அதிகார: ॥

ஒரு க்ரந்தத்தின் உள்ளர்த்தத்தை நிச்சயிப்பதற்கு
 ஸாதநமான ஹேதுக்களுக்கு 'தாத்பர்ய-லிங்கங்கள்'
 என்று பெயர். அவை ஆறு: எந்த விஷயத்தைப் பற்றி
 ஆரம்பித்ததோ அதையே சொல்லிமுடிப்பது; அதையே
 திருப்பித்திருப்பிச் சொல்வது; அது மற்ற ப்ரமாணங்க
 ளால் கிடைக்காமலிருப்பது; அதற்குப் பலம்சொல்வது;
 அதைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுவது; அதை ஸ்தாபிக்க
 யுத்திகள் கூறுவது. எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி
 இந்த ஆறும் பிரவிருத்தித்திருக்கின்றனவோ அதுதான்
 அந்த க்ரந்தத்திற்கோ அல்லது ப்ரகரணத்திற்கோ தாத்
 பர்யம்.

1 दृष्ट—பார்க்கப்பட்ட.

2 प्रकरण—பகுதி.

1. ப்ரகரண-தர்த்பர்ய-நிர்ணய:

இப்படி சரணாகதி-வேதோபநிஷத்தான இவ்வபய-ப்ரதாந-ப்ரகரணத்திலே, ¹“பரமாப த்-கதஸ்யாபி தர்மே மம மதிர்-பவேத்” என்று ப்ரஹ்மாவின் பக் க லி லே வரம் வேண்டிக் கொண்டு, ²“தர்மிஷ்டஸ்-த்வம் யதா வத்ஸ த:தா சைதத் பவிஷ்யதி” என்று வரம் பெற்ற ப்ரீ விபீஷணாழ்வான் சரணாகதி-தர்மத்தைப் பரி க்ர ஹி த் து அநுஷ்டிக்கையாலும், பின்பு பெருமானையும்கூட அநுஷ்டிப்பிக்கை யாலும் சரணாகதி பரம-தர்மம் என்னுமிடம் ³“நிஷ்டாசாரத்தாலே ⁴ஸ்தாபிதம். இப்ப்ரகர ணத்தில் முன்பே பல ஸர்க்கங்களாலே ரஜஸ் தம:-ப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார்க்கு ஸத்வ-ப்ரக் ருதிகளாயிருப்பார் ஹிதம் சொன்னாலும் பக

1. परमापद्गतस्यापि धर्मं मम मतिर्भवेत् (உத். 10:31)

எனக்கு எந்த ஆபத்து நேர்ந்தாலும், என் மனது எப்போதும் தர்மத்திலே இருக்கவேண்டும்.

2. धर्मिष्ठस्त्वं यथा वत्स तथा चैतद् भविष्यति (உத். 10: 34)

குழந்தாய்! தர்மத்திலே நோக்கமுடைய நீ கேட்ட படியே ஆகட்டும்.

3. शिष्टाचार—பெரியோர்களுடைய அநுஷ்டானத் தாலே.

4. स्थापितं—நிலை நிறுத்தப்பட்டது.

வத்-விஷயத்தில் ¹ ஆபிமுக்யம் ² கூடாது
என்னுமிடம் சொல்லிற்று. ஸத்வோத்தரணை
ஸ்ரீ விபீஷணமுவான் சரணாகதமாய் வருகிற
போது அவன் விஷயத்தில் தேவதாவதார
ரான ஸ்ரீ வானரவீரர்களாலே விக்னம் ³ ப்ரஸ
க்தமானபடி சொல்லுகையாலே * “பகவத்
விஷயத்திலே அபிமுகராவாரைத் தங்கள்
குடிமக்கள் தப்பிப்போகிறார்கள் என்று
நினைத்துத் தேவர்கள் விலக்குவர்கள்” என்
னுமிடமும், இப்படி விக்னங்கள் வந்தாலும்
⁴ சுத்தபாவராய் ⁵ அநந்யராய் வந்தடைந்தவர்

* श्रूयते किल गोविन्दे भक्तिमुद्रहतां नृणाम् ।

संसारन्यूनताभातास्त्रिदशाः परिपन्थिनः॥என்கிறபடியே⁶

1 आभिमुख्यं— நோக்கம்.

2 எற்படாது. 3 நேரிட்டபடி.

4 शुद्धभावाः—பரிசுத்தமான மனத்தையுடையராய்

5 (இவனைத்தவிர) வேறு கதியற்றவராய்.

6 मन्त्रुयते किल கோவிந்தே

பக்திமுத்வஹதாம் ந்ருணாம் ।

ஸம்ஸார-ந்யூநதா-பீதாஸ்

த்ரிதஸா: பரிபந்திந: ॥

கோவிந்தனிடத்தில் பக்திசெய்பவர்களுக்கு, (தங்
களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட) ஸம்ஸாரம் குறைந்துவிடும் என்
கிற பயத்தால் தேவதைகள் விக்னம் செய்கிறார்கள்
என்று கேள்விப்படுகிறதில்லையா?

களை *பெருமாள்தாமே எல்லா விக்னங்களை யும் சமீப்பித்து அடிமை கொள்வார் என்னு மிடமும் வெளியிடப்பட்டது.

ஸார்வஜ்ஞ-ஸம்ஹிதா திகளில், சொன்ன ஆ நுகூல்ய-ஸங்கல்பா திகளுமடங்க இப்ப்ரக ரணத்திலே காணலாம். எங்ஙனே என்னில்: அடியிலே

* சங்கல்பா தேவ பகவான் த்வதோ பாவிதாத்மநாம் |

வ்ரதாந்தமகிலம் காலம் த்வதோ பாவிதாத்மநாம் | என்றும் ¹

ப்ரவ்ருத்தி காலா தாரப்ய த்வாத்மலாபாவஸாநிகம் |

யத்ரா வகாஸோ விக்நாநாம் வித்யதே ந கதாசந || என்றும் ²

ஸாத்வத-பௌஷ்கரா திகளில் சொல்லுகிறபடியே

¹ ஸங்கல்பாதேவ பகவான்

தத்வதோ பாவிதாத்மநாம் |

வ்ரதாந்தமகிலம் காலம்

ஸேசயத்யம்ருதேந து ||

(தம்மை)உள்ளபடியே த்யானம் செய்பவர்களுக்கு பகவான் தன் ஸங்கல்பத்தாலேயே (இவர்கள் வ்ரதம் முடியும் வரையிலுள்ள எல்லாக்காலத்தையும் அம்ருதத் தினால் நினைக்கிறான். (ஸுகமாகவே நடத்துகிறான்).

² ப்ரவ்ருத்தி காலாதாரப்ய

த்வாத்மலாபாவஸாநிகம் |

யத்ரா வகாஸோ விக்நாநாம்

வித்யதே ந கதாசந ||

(ஈசுவரனை சரணமடைவதற்காக செய்யப்படும்) முகல் ப்ரவ்ருத்தி ஆரம்பித்து பரமாத்மாவை யடையும் வரையில் எந்த விஷயத்தில் விக்னங்களுக்கு ஒருபொழு தும் இடமே கிடையாதே.

ராவணாதிகளுக்கும் கூட ஹிதோபதேசம் பண்ணுகையாலும், தூதனாய்ச் சென்ற திருவடியை துஷ்ப்ரக்ருதியான ராவணன் அசக்யம் என்று அறியாதே நலிய நினைக்க அதை விலக்குகையாலும், பிறவியுறவையும் பெரிய ஐசுவர்யத்தையும் புத்ர-தாராதிகளையும் அநாதரித்து ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் பண்ணுகையாலும், ¹ ஆநுகூல்ய-ஸங்கல்பமும் ² ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் ஸ-ஓசிதமாயிற்று. பெருமாள் ஸர்வலோக சரண்யன் என்கிற ³ வ்யவஸாயத்தாலும் * அஞ்சவேண்டும் ப்ரதேசத்திலே

* आजगाम मुहूर्तेन यत्र रामस्सलक्ष्मणः ⁴ என்கிற படியே.

1 आनुकूल्यसंकल्प — ஆநுகூலமாயிருப்பேன் என்கிற தீர்மானம்.

2 प्रातिकूल्यवर्जन — ப்ராதிகூலமாயிருப்பதை விடுவது.

3 निश्चयम्.

4 अजकाम मुहूर्तेन यत्र रामस्-सलक्ष्मणः (யு. 17:1).

ஸக்ஷ்மணனுடன் ராமனிருந்த இடத்திற்கு ஒரு முஹூர்த்த காலத்தில் வந்தான்.

அசங்கிதமாக தன்னிலமாக நினைத்து வருகையாலும் ¹“ ரக்ஷிஷ்யதீதி விச்வாஸம் ” காட்டப்பட்டது ²“ ராகவம் சரணம் கத: ” என்கிற ³ உபாய-வரண-வாக்ய-ஸாமர்த்த்யத்தாலே ⁴கோப்த்ருத்வ-வரணம் சொல்லிற்று. ⁵உபாயாந்தர-ஸ்தாந-நிவேச-பரமான சரண சப்தத்தாலே ⁶வ்யஞ்ஜிதமாய் ⁷ரக்ஷா-பர-ஸமர்ப்பண-ப்ரதாநமான ⁸ஆத்மநிக்ஷேபமும்

-
- 1 रक्षिष्यतीति विश्वासः—ரக்ஷிப்பான் என்கிற நம்பிக்கை.
 - 2 राघवं शरणं गतः—ராமனை சரணமடைகிறேன்.
 - 3 உபாயமாகக் கோறும் வாக்யத்தின் சக்தியாலே.
 - 4 गोसृत्ववरणं—ரக்ஷகனாயிரு என்கிற பார்த்தனை.
 - 5 மற்றொரு உபாயத்தின் (அதாவது பக்தியின்) ஸ்தாநத்தில் வைப்பதைச் சொல்லுகிறது.
 - 6 व्यसित—ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட.
 - 7 रक्षाभरसमर्पणप्रधान—ரக்ஷிப்பதின் பாரத்தை ஸமர்ப்பிப்பதை ப்ரதானமாகவுடைய.
 - 8 आत्मनिक्षेप—ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தல்.

1 ஸர்வலோக-ஸரண்யாய

ராகவாய மஹாத்மநே |

நிவேதயத மாம் ஶ்விப்ரம்

ஶ்பீஷணம் உபஸ்திதம் ||

என்று

அந்தரங்கமாயிருப்பாரை முன்னிலையாக்கிக்
கொண்டு விசதமாகச் சொல்லப்பட்டது.
இவ்விடத்தில் பெருமானும் ²இனையபெருமா
ளும் முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்டவந்து
*கூப்பிடுகிறவனாகையாலே 'பெருமாளுக்கு
அறிவியுங்கள்' என்கை விவக்ஷிதமன்று.

• प्रणादश्च महानेषः என்கிறபடியே ³

1 सर्वलोकशरण्याय राघवाय महात्मने |

निवेदयत मां क्षिप्रं विभीषणमुपस्थितम् ||

ஶ்பீஷணன் என்கிற நான் வந்திருக்கிறேன்.

ஸகல-பிராணிகளுக்கும் ரக்ஷகனும் மஹாத்மாவு
மான ரகுவீரனிடத்தில் என்னை சீக்கிரம் ஸமர்ப்
பியுங்கள்.

2 लक्ष्मणानुக்கு ஸம்ப்ரதாயப் பெயர்.

3 ப்ரணாதஸ்ச மஹாந் ஏஷ: (யு. 18: 14)

இந்தக் குரலும் உரத்ததாயிருக்கிறது.

“நிவேதயத மாம்” என்று என்னை
ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்றபடி. ¹“ராவணோ
நாம துர்வ்ருத்த:” என்று தொடங்கி,
“²ஸோஹம் பருஷிதஸ்-தேந தாஸவச்
ஸாவமாநித:” என்றத ³றுதியாக ⁴துஷ்ப்ர
க்ருஜியான ராவணனுக்குத் தான் ஹிதோப
தோம் பண்ணிப் பாழுக்கு நீரிற்றத்துப் ⁵பரி

• “सख्यमात्मनिवेदनं” 6

“किङ्करोस्मीति चात्मानं देवायैवं न्यवेदयेत्” 7

இத்யாதிகளிற்படியே. ||

1 रावणो नाम दुर्वृत्तः— (रा. यु. 17: 10)

ராவணன் என்கிற கெட்ட நடத்தையையுடையவன்.

2 सोहं परुषितस्तेन दासवच्चावमानितः (शु-14)

அவனால் கடும் வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டு,
அடிமைபோல் அவமானம் செய்யப்பட்டேன்.

3 வரையில். 4 கெட்டஸ்வபாவமுள்ள.

5 परिभूत— அவமதிக்கப்பட்ட.

6 सख्यमात्मनिवेदनं (பாகவத. 7—5—23).

தொழுக, ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தல் (என்று இவை
பகுப்பின் பேதங்கள்).

7 निङ्करोस्मीति सात्मानं

தேவரையவம் நயவேதயேத் (ஜிதந்தே 1—14).

10 ஸம் நிங்கராகவேண்டுமென்று ஆத்மாவை ஸர்வேச்வர
ரிடத்தில் இவ்விதம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பூதனாபடி சொல்லுகையாலும், ¹ “ஸ்வ
 ரேண மஹதா மஹாந்” என்கிற ² ஆர்த்த-
 ஸ்வரத்தாலும், “நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம்”
 என்கிற ³ த்வராதிசயத்தாலும், ⁴ “ப்ரணாத: ச
 மஹாநேஷ ததோஸ்ய பயமாகதம்” என்கிற
 ஸர்வஜ்ஞான சரண்யனுடைய வாக்யத்தா
 லும் ⁵ கார்ப்பண்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆக
 இப்படி ஆநுகூல்ய-ஸங்கல்பாதி-யுக்தையாய்
 பரிபூர்ணையாய், த்வயத்தில் ⁶ பூர்வ-கண்டத்
 திலே சொல்லப்படுகிற ⁷ ஸ்வ-ரக்ஷா-பர-ஸமர்
 ப்பணாத்மிகையான ப்ரபத்தியை ⁸ ஸர்வாவஸ்
 தையிலும் தர்ம-ஸாரத்திலே நிலைகுலையாத
 பூர்வீபீஷணமூர்வான் அநுஷ்டித்தான்.

1 स्वरेण महता महान् (யு.17-11)

மஹானான விபீஷணன் உரத்தசப்தத்துடன்
 சொன்னான்.

2 आर्तस्वर—நொந்தகுரல்.

3 त्वरातिशय—அதிக விரைவு.

4 प्रणादश्च महानेष ततोस्य भयमागतम् (யு.18: 14)

ராவணனிடமிருந்து இவனுக்கு பயம் உண்டாயி
 ருக்கிறது. ஆகையால் இவன் கண்டத்வநி பேரொலி
 யோடு கூடியதாயிருக்கிறது.

5 कार्पण्य—எளிமை. 6 पूर्वखण्ड—முற்பகுதி.

7 स्वरक्षाभरसमर्पणात्मिका—தன்னை ரக்ஷிப்பது என்கிற
 பாரத்தை ஸமர்ப்பித்தல் என்கிற ரூபமுள்ள,

8 सर्वावस्था—எல்லாநிலைமை.

அதற்கு அவன் பலமாகக் ¹கோலிற்று
என் என்னில் ²ஆபாத-ரஸிகராயிருப்பார் லங்
கைச்வார்யம் என்றிருப்பார்கள். பூநீ வி பீ ஷ
ணூழ்வான் கருத்தை ³அடியொற்றினால் சரண்
யனாபெருமாள் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே
பலமாயிருக்கும். அது எங்ஙனே என்னில்:
சரணாகதி காலந்தன்னிலே ⁴“த்யக்த்வா புத்
ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச ராகவம் சரணம் கத :”
என்று இதர-விஷயங்களிலே ⁵நைராச்யத்தை
த்தானே ⁶கண்டோக்தி பண்ணுகையாலும்,
பின்பு பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிற
போதும்,

⁷ பரித்யக்தா மயா லங்கா
மித்ராணி ச தநாநி ச |

¹ விரும்பியது.

² आपातरसिक— (ஊன்றிப் பார்க்காமல்) மேலெழு
ந்த வாரியாகவே அறிவதில் ருசியுள்ளவர்கள்.

³ அனுஸரித்தால்.

⁴ त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः || (யு. 17: 14)
பிள்ளையையும் மனைவியையும் விட்டு ரகுவீரனை
சரணமடைந்தேன்

⁵ नैराश्यं— ஆசையற்றமை.

⁶ कण्ठोक्ति— வெளியிட்டுச் சொல்வது.

⁷ परित्यक्ता मया लंका मित्राणि च धनानि च ।

भवद्वत्तं मे राज्यं च जीवितं च सुखानि च (யு. 19: 5)

லங்கையையும், சினேகிதர்களையும், தனங்களையும்
விட்டேன். எனக்கு ராஜ்யமும், உயிரும், மற்ற ஸுகங்
களும் எல்லாம் உம்மதினம் (அதாவது உம்முடைய
கைங்கர்யமே).

பவத்-கதம் மே ராஜ்யம் ச

ஜீவிதம் ச ஸுகாசி ச ||

என்று

‘லங்கைச்வர்யாதிகளை ¹ அடைய விட்டு
எல்லாப் புருஷார்த்தமுமாக தேவரீர் திருவடி
களைப்பற்றினேன்’ என்று விண்ணப்பம்
செய்கையாலும் இவன் ² அநந்ய-ப்ரயோஜந
னான ³ அதிகாரி என்னுமிடம் ⁴ ஸுவ்யக்தம்.
ஆனபின்பு, ⁵ “ராஜ்யம் ப்ரார்த்தயமாநஸ்து
புத்தி-பூர்வம் இஹாகத:” என்கிற திருவடிவாக்
யமும், ⁶ “ந வயம் தத்-குலீநா: ச ராஜ்ய-காங்
க்ஷீ ச ராக்ஷஸ:” என்று பெருமாளருளிச் செ
ய்த வார்த்தையும் ராம-பக்தியாலே கலங்கின
மஹாராஜருடைய ⁷ கிளர்த்தியை அடக்கு
கைக்கீடாக நீதி சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும்

¹ முழுவதும்.

² அநந்யபிரயோஜன — (பகவத் கைங்கர்யத்தைத் தவிர)
வேறொன்றைப் பலமாக விரும்பாதவன்.

³ அதிகாரி — யோக்யதையையுடையவன்.

⁴ ஸுவ்யக்தம் — மிகவும் ஸ்பஷ்டம்.

⁵ राज्यं प्रार्थयमानस्तु बुद्धिपूर्वमिहागतः (யு. 17:65)

ராஜ்யத்தை விரும்பினவனாய் புத்திபூர்வமாய் இங்
கே வந்திருக்கிறான்.

⁶ न वयं तत्कुलीनाश्च राज्यकांक्षी च राक्षसः (யு. 18:13).

நாம் ராக்ஷஸ ஜாதியைச் சேர்ந்தவரல்ல; விபீஷண
னும் ராஜ்யத்தை விரும்புகிறான்.

⁷ பாபாப்பு.

ராஜ-வ்ருத்தாந்தக் கட்டளையைக் காட்டினபடி யாமித்தனை. திருவடியும்பெருமாளும் அருளிச் செய்த பாசுரமும் ஸ்ரீவிபீஷணமும்வான் தன் பாசுரமும் விரோதித்தால் ¹ அந்தரங்க-ந்யாய த்தாலே தன் பாசுரமே ப்ரபலமாகக் கடவது. அங்ஙனையாகில்,

² அஹம் ஹத்வா தஸ-கரீவம்
ஸப்ரஹஸ்தம் ஸபாந்தவம் |
ராஜாநம் த்வாம் கரிஷ்யாமி
ஸத்யமேதத் ப்ரவீமி தே ||

என்று

‘ராவணனைக்கொன்று உம்மை ராஜ்யத்திலே முடிசூட்டக் கடவோம்’ என்று பெருமாள் அருளிச்செய்வானென் என்னில், அதுவும்

³ ஸரீராரோக்யம் அர்த்தாம்ஸ்ச
போகாம்ஸ்சைவ ஆநுஷங்கிகாந் |
ததாநி த்யாயிநாம் நித்யம்
அபவர்க-ப்ரதோ ஹரி: || என்கிற ந்யாயத்தாலே

1 अन्तरङ्गन्याय

2 अहं हत्वा दशग्रीवं सप्रहस्तं सबान्धवं ।

राजानं त्वां करिष्यामि सत्यमेतद् ब्रवीमि ते ॥ (यु. 19: 19)

ப்ரஹஸ்தன் முதலிய மந்திரிகளோடும், பந்துக்க ளோடும் ராவணனைக் கொன்று, நான் உன்னை அரசனாகச் செய்கிறேன். இதை உனக்கு ஸத்யமாகச் சொல்லு கிறேன்.

3 शरीरारोग्यमर्थाश्च भोगांश्चैवानुषङ्गिकान् ।

ददाति ध्यायिनां नित्यमपवर्गप्रदो हरिः ॥ (वि. त. 74-43)

சரீரத்தின் ஆரோக்யத்தையும், ஐச்வர்யங்களையும், இவன் விரும்பாமல் வரும் மற்ற போகங்களையும் மோகூ த்தைக் கொடுக்கும் விஷ்ணு தன்னை த்யானம் செய்பவர் களுக்குக் கொடுக்கிறார்.

அடங்காத சரண்ய-ப்ரீதிக்குப் ¹போக்குவீ
 டான ²ஆநுஷங்கிக-போக-ப்ரதாநம் என்று
 கொள்ள ³ப்ராப்தம். ஆகையாலேயன்றே
 முடிசூட்டக் கடவோம் என்று அருளிச்செய்த
 பெருமாளுக்கு அதுக்கொரு ⁴மறுமாற்றம்
 விண்ணப்பம் செய்யாதே

⁵ ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம்
 லங்காயாஸ்ச ப்ரதர்ஷணம் |
 கரிஷ்யாமி யதா-ப்ராணம்
 ப்ரவேக்ஷ்யாமி ச வாஹிநீம் ||

என்று

ஸர்வ நிரபேக்ஷரான திருவடியைப்போலே
⁶அவஸரோசிதமான அடிமை செய்யக்கட
 வேன் என்று ப்ரீவிபீஷணாழ்வான் விண்ணப்
 பம் செய்தது. இவன் ⁷தார்மிகத்வத்தை வர

¹ போவதற்கு வழியான.

² அநுஷங்கிகமொகப்ரதானம் — (ப்ரதானமில்லாமல்)
 இடையில் வரும் ஸுகத்தைக் கொடுப்பது.

³ ப்ராப்தம் — யுக்தம். ⁴ பதில்.

⁵ ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம் லங்காயாஸ்ச ப்ரதர்ஷணம் |

करिष्यामि यथाप्राणं प्रवेक्ष्यामि च वाहिनीम् || (५१. 19:23)

ராக்ஷஸர்களைக் கொல்வதில் உதவியும், இலங்கையையத் தகர்ப்பதும் என் உயிருள்ளவரையிலும் செய்கிறேன். ஸேனையிலும் ப்ரவேசிக்கிறேன்.

⁶ அவஸரோசிதம் — ஸமயத்திற்கேற்ற.

⁷ தார்மிகத்வம் — நன்னெறி தவறாமல்.

अमरत्वं மாணமில்லாமல்.

மாக வேண்டிக்கொள்ள, பரீதனான ப்ரஹ்மா
 அமரத்வத்தையும் கூடக் கொடுத்தாற்போலே
 அடிமைசெய்ய வேண்டிக்கொண்ட ஸ்ரீவிபீ
 ஷ்ணுழ்வானுக்குப் பெருமாள் அடிமைக்கு
 உறுப்பாக ஐச்வர்யத்தையும் கொடுத்தார்.
 ஆகையாலே ¹ திருவடிநிலையை முன்னீட்டு
 ஸ்ரீபரதாழ்வான் நாட்டிலுள்ளாரை நியமித்தி
 ருந்தாற்போலே, ² தர்ம-ஸம்ஸ்தாபனார்த்த
 மாக அவதீர்ணரான பெருமாளுடைய ³ நியோ
 கத்தாலே ⁴ மட்டுப்படாத ராக்ஷஸரை வழிப்
 படுத்தி நடத்துகைக்காக ஸ்ரீவிபீஷ்ணுழ்வான்
 ராஜ்யத்தை இசைகையால், இதுவும் ஆஜ்ஞா
 நுபாலநமாகையாலே கைங்கர்யகோடியிலே
 அந்வயித்தது. இவர் தமக்கு இசைவின்றி
 க்கே யிருக்க, பெருமாளுடைய ⁵ அநதிலங்க
 நீயமான ⁶ சபத-பூர்வக-சாஸநத்தாலே ராஜ்
 யம் பண்ணினார் என்னுமிடம் பெருமாள்
 தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளுகிறபோது

¹ பாதுகை.

² धर्मसंस्थापनार्थ— தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக.

³ नियोग— கட்டளை.

⁴ அடங்காத.

⁵ अनतिलघनीय— மீறமுடியாத.

⁶ शपथपूर्वकशासन— ஆணையிட்டுச்சொன்ன ஆஜ்ஞா
 யாலே.

விடைகொடுத்த பாசுரத்தாலே வெளியிடப்
பட்டது.

1 யாவத் ப்ராஜா தரிஷ்யந்தி
தாவத் த்வம் வை விபீஷண |
ராசுஷஸேந்த்ர மஹாவீர்ய
லங்காஸ்தஸ்-த்வம் தரிஷ்யஸி ||
ஸாபிதஸ்-த்வம் ஸகித்வேந
கார்யம் தே மம ஸாஸநம் |
ப்ராஜாஸ்-ஸம்ரக்ஷ தர்மேண
நோத்தரம் வக்துமர்ஹஸி ||

என் னு

² மிறுக்கோடேயிறே பெருமாள் இவரை ராஜ்
யத்திலே இருக்க இசைவித்தது. இப்படி
இவன் ³ அநந்ய-ப்ரயோஜநகைகயாலேயிறே
இவனுக்குத் தம்மிலும் ⁴ சீரிய கோயிலாழ்
வாரை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தது.

1 यावत्प्रजा धरिष्यन्ति तावत् त्वं वै विभीषण ।

राक्षसेन्द्र महावीर्य लङ्कास्थस्त्वं धरिष्यसि ॥ உ.த. 108: 27

शापितस्त्वं सखित्वेन कार्यं ते मम शासनम् ।

प्रजासंरक्ष धर्मेण नोत्तरं वक्तुमर्हसि ॥ (உ.த. 108, 29)

ராசுஷஸராஜனும் மஹாவீரனுமான விபீஷண! உல
கில் ப்ராஜைகள் உள்ளவரையில் நீ லங்கையிலிருந்துகொ
ண்டு ராஜ்யபாரம் செய்துவருவாய். தோழன் என்கிற
முறையில் உன்னைக் கட்டளையிடுகிறேன். நீ அதை
அனுஷ்டிக்கவேண்டும். தர்மமாய் ப்ராஜைகளை ரக்ஷி.
வேறு பதில் சொல்லாதே.

² மிறுக்கு—நிர்ப்பந்தம்.

³ (ராமன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைத் தவிர)
வேறொன்றைத் தனக்குப் பலமாகக் க்ருதாதவன்.

⁴ உயர்ந்த.

இப்படியன்றிக்கே ¹ ஆபாத-ப்ரதீதி-பக்ஷத் தாலே இவன் ஐச்வர்யார்த்தியானாலும், ² “மித்ர-பாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந”, “அபயம் ஸர்வ-பூதேப்யோ ததாம்யே தத் வ்ரதம் மம” என்கிற பொதுவான பாசுரங்களாலே சரண்யாபிப்ராயத்தைப் பார்த்தால், ப்ரபத்தியானது ⁴ ஸாமாந்யேந ⁵ மோக்ஷ-பர்யந்த-ஸகல- புருஷார்த்த-ஸாதநம் என்னுமிடம் தெளியலாம்.

இதீ

ப்ரகாண-தாத்தர்ய-நிர்ணயாதிகார:

சதுர்த்த: ||

¹ மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் பக்ஷத்தாலே

² மித்ரன் என்னும் பாவனையோடு என்னை (சரணம்) அடைந்தவனை நான் ஒருபோதும் கைவிடேன்.

³ ஸகல பூதங்களிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாமல் செய்வேன். இது என்னுடைய வ்ரதம்.

⁴ பொதுவாக.

⁵ மோக்ஷ-பர்யந்த-ஸகல-புருஷார்த்த-ஸாதநம்— மோக்ஷம் உட்பட எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதநம்.

5. சரண்ய-ஸீல-பீரகாஸ:

இப்படித் தன் ¹ அபிமதவித்திக்காக சரணாகதனான பூர்வீபீஷணமுவான் ² “ஸர்வலோக-சரண்யாய” என்கிற அர்த்தத்தை “ராகவாய மஹாத்மநே” என்று ³ வெளலப்யத்தாலும் ⁴ பரத்வத்தாலும் ஸாகிக்கிருன். ⁵ த்ருணம் ஸுலபமேயாகிலும், ஒன்றுக்கு ⁶ உறுப்பல்லாமையாலே ⁷ அநாதரணீயம்; ⁸ ஸுமேரு ஆதரணீயமேயாகிலும், தூர்லபமாகையாலே ⁹ அநுபயுத்தம். ஆகையாலே பரத்வமும் வெளலப்யமும் அபேக்ஷிதம்.

1 அபிமதசிद्धि— எண்ணம் நிறைவேறுவது.

2 सर्वलोकशरण्याय राघवाय महात्मने ।

निवेदयत मां क्षिप्रं विभीषणमुपस्थितम् ॥

(இதனார்த்தம் 56-ம் பக்கத்தில் காண்க).

3 सौलभ्यं—எளிதில் அடையுந்தன்மை.

4 परत्वं—மேன்மை.

5 तृण—புல். ⁶ உறுப்பு-உபயோகம்.

7 अनादरणीयं— அலக்ஷயம் செய்யத்தக்கது.

8 सुमेरु— மேரு என்னும் ஸ்வர்ணமலை.

9 अनुपयुक्तं— உபயோகிக்க முடியாதது.

(ஸர்வ-லோக-சரண்யாய)-- உங்களுக்குப் போலே எனக்கும் பெருமாள் பக்கலிலே ¹கூறு உண்டென்கிறான். அங்ஙனன்றிக்கே, யாவனொருவனோடே ஒரு ²குடல்துவக்காலே நானுங்கூட உங்களுக்குக் கல்லும் தடியும் எடுக்கவேண்டும்படியாயிருக்கிறேன், அப்படி ³மஹாபராதனான ராவணன் தனக்கும் கூடப் பெருமாள் சரண்யராய்க் கிழகோள் இருப்பது. இப்படிப் பொதுவான சரண்யவிஷயத்தில் ருசியில்லாமையாலே துராத்மாவான ராவணன் தன் கூறு இழக்கிறானத்தனை. 'ராகவாய்' 'மஹாத்மநே' என்று ⁴பத-த்வய-ஸமபி-வ்யா ஹாரத்தாலே ⁵"நிலை வரம்பில பல பிறப்பாய் ஒளி வருமுமுநலம்" என்கிறபடியே அவதார தசையிலே ⁶பர-தசையிலுங்காட்டில் ⁷அதிகரி தமான ⁸மாஹாத்மயத்தைச் சொல்லுகிறது. (ராகவாய)- பெருமாளுக்கு சரணாகதரக்ஷணம். ராகு முதலாகப் ⁹போருகிற குலதர்மமன்றோ?

¹ பங்கு.

² சரீரஸம்பந்தத்தாலே.

³ மஹாபராத:— பெரியகுற்றம் செய்தவன்.

⁴ பதவ்யசமபிவ்யாஹார—இரண்டு பதங்களின் சேர்க்கை.

⁵ திருவா. மொ. 1-3-2. (தன் அவதாரங்களில்) ஒரு எல்லையும், (தன் செய்கைகளில்) ஒரு அளவுமில்லாத பலவகைப்பட்ட ஜன்மங்களையுடையவனாய், (பிறக்கப் பிறக்க)மேல் மேல் பரகாசிக்கும் எல்லா கல்யாணகுணங் களையுமுடையவன்.

⁶ பகவான் பரமபதத்தில் இருக்கும் நிலை.

⁷ அதிகமான. ⁸ பெருமை. ⁹ நடந்து வருகிற.

(மஹாத்மநே)-கடலைக் கையிட்டிறைத்து முடியவொண்ணுதாப்போலே விசேஷித்துச் சொல்லி முடிய வொண்ணுது இம்மாஹாத்மயம். பெருமாள் ஆச்ரித-ரக்ஷணத்தில் ¹ ஒருப்பட்டால், ஆதித்யன் புறப்பட்டால் இருட்டு பின் காண வொண்ணுதாப்போலே, வரத்தாலே பூண்கட்டிவைக்கிற ² பஹு-முக-ராக்ஷஸரையும் முன்காண வொண்ணுதபடிபிருக்கும் இம்மாஹாத்மயம். இவ்வவதாரதசையிலுண்டான நிரதிசய-மாஹாத்மயத்தை ³ பர்-தார-தர்சந-பராங்முகரான பெருமாள் திருமுன்பே நின்று ⁴ “கதஞ்சிதஹமாகத:” என்கிறபடியே, ‘பெண்ணுடையடுத்து உருமாற்றி நானொருவனும் தப்பிப்போந்தேன்’ என்று ராவணனுக்கு ஜநஸ்தாந-வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொன்ன அகம்பநன் வாக்யத்தாலே மஹர்ஷி வெளியிட்டான்.

¹ முயற்சித்தால்.

² बहुमुखराक्षस— பல முகங்களையுடைய ராக்ஷஸன் (ராவணன்); அல்லது பலவிதமான ராக்ஷஸர்கள்.

³ परदारदर्शनपराङ्मुख— பிறர் மனைவியைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதவர்.

⁴ कथञ्चिदहमागतः (ஆர. 31:2)

வெகு சிரமத்துடன் (அதாவது பெண்ணுடையடுத்து) நான் (தப்பி) வந்தேன்.

1 அஸாத்ய: குபிதோ ராமோ
 விக்ரமேண மஹாயஸா: |
 ஆபகாயாஸ்-ஸூர்ணயா:
 வேகம் பரிஹரேத் ஸரை: ||
 ஸதார-க்ரஹ-நக்ஷத்ரம்
 நபஸ்-சாப்யவ-ஸாதயேத் |
 அஸௌ ராமஸ்து ஸீதந்தீம்
 ஸ்ரீமானப்யுத்தரேந்-மஹீம் ||
 பித்வா வேலாம் ஸமுத்ரஸ்ய
 லோகாந் ஆப்லாவயேத் இமாந் ||

1 असाध्यः कुपितो रामो विक्रमेण महायशाः ।
 आपगायाः सुपूर्णाया वेगं परिहरेच्छरैः ॥
 सतारप्रहनक्षत्रं नभश्चाप्यवसादयेत् ।
 असौ रामस्तु सीदन्ती श्रीमानभ्युद्वरेन्महीम् ॥
 भित्वा वेलां समुद्रस्य लोकानाप्लावयेदिमान् ।

மஹாயஸஸ்வியான ராமன் கோபித்துக்கொண்டு
 பாக்ரமத்திற்கு முயன்றானால், அவனை ஒருவரும்
 எதிர்க்கமுடியாது; தன் பாணங்களால் ஜலம் நிறைந்த
 நதியின் ப்ரவாஹத்தின் வேகத்தைக் தடுத்துவிடுவான்.

(ஸூர்யன் முதலான) க்ரஹங்கள் (அச்வதிமுத
 லான) நக்ஷத்ரங்கள், (மற்றுமுள்ள எண்ணமுடியாத)
 சிறிய நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளோடு கூடின ஆகாசத்தை
 யும் சிதறிப்போம்படி அடித்துவிடுவான். ஸ்ரீயோடு
 கூடின இந்த ராமன் முழுகிக்கொண்டிருக்கும் பூமியை
 மேலே தூக்கிவிடுவான்.

(கோபம்கொண்டால்) கரையை உடைத்து ஸமுத்
 ரத்தின் ஜலத்தால் உலகங்களெல்லாம் முழுகும்படி
 செய்துவிடுவான்.

1 வேகம் வாபி ஸமுத்ரஸ்ய

வாயும் வா விதமேத் ஸரை: ||

ஸம்ஹ்ருத்ய வா புநர்-லோகாந்

விக்ரமேண மஹாயஸா: ||

ஸக்தஸ்-ஸ புருஷ-வ்யாக்ர:

ஸ்ரஷ்டும் புநர்-இமா: ப்ராஜா: ||

ந ஹி ராமோ தஸ-க்ரீவ

ஸக்யோ ஜேதும் த்வயா யுதி |

ரக்ஷஸாம் வாபி லோகேந

ஸ்வர்க: பாப-ஜநைர்- இவ || என்கிறபடியே

ராவணகோஷ்டியிலே அவனுக்கு ஆப்தரான
வர்கள் ப்ரஸித்தமாக்கின மாஹாத்ம்யம் இது.

1 वेगं वापि समुद्रस्य वायुं वा विधमेच्छरैः ||

संहृत्य वा पुनर्लोकान् विक्रमेण महायशाः ।

शक्तः स पुरुषव्याघ्रः स्रष्टुं पुनरिमाः प्रजाः ||

न हि रामो दशग्रीव शक्यो जेतुं त्वया युधि ।

रक्षसां वापि लोकेन स्वर्गः पापजनैरिव || ஆர. 31: 23-27

(அப்படி உடைந்த) ஸமுத்ரத்தின் வேகத்தையோ,
அல்லது பெரும்காற்றின் வேகத்தையோ தன் அம்புக
ளால் உடனே நிறுத்திவிடுவான்.

புருஷ்ச்ரேஷ்டனான புகழ்வாய்ந்த ராமன் தன் ஸங்
கல்பத்தாலேயே இவ்வலகங்களை ஸம்ஹரித்து மறுபடி
யும் ப்ராஜைகளை எல்லாம் ஸ்ருஷ்டிக்கும் சக்தியுள்ளவன்.

ராவண! பாபம் செய்தவர்களால் ஸ்வர்க்கம்
அடைய முடியாதாப்போலே, உன்னாலேயாவது, ரக்ஷஸ
ஜனங்கள் எல்லாராலேயாவது ராமனை சண்டையில்
ஜயிக்கமுடியாது.

பெருமானுடனே ¹பொருது இளைத்துக் கலங்கின ராவணன் தெளிந்து, தன் தேரை நீட்டுக்கொண்டுபோன ஸாரதியை வெறுத்துச் சொல்லும்போதும் ²“சத்ரோ: ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:” என்று மேலே இவ்வவதார-மாஹாத்ம்யத்தைச் சொல்லக்கடவனிறே.

இப்படி பூர்வீபீஷணுழ்வான் ‘மஹாத்மநே’ என்றும் ‘ராகவாய’ என்றும் சுருங்கச் சொன்ன பரத்வமும் வெளலப்யமும் மேலே ³முதலிகள் பாசுரத்தாலும் வெளியிடப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்:

⁴ அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே கிஞ்சித்

த்ரிஷு லோகேஷு ராகவ |

ஆத்மாநம் பூஜயந் ராம

ப்ருச்சஸ்-யஸ்மாந் ஸஹ்ருத்தயா ||

என்றார்கள். இவ்வர்த்தம் தன்னையே

¹ யுத்தம் செய்து.

² शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य रङ्गनीयस्य विक्रमैः (யு. 106: 6)

மஹாவீரன் என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவனும், என் பரா க்ரமத்தைக் காட்டி ஸந்தோஷப்படுத்தத் தக்கவனுமான என் சத்ரு (பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் ஆசையுடைய நான் பயங்காளியாக்கப்பட்டேன்.)

³ வானரர்களுக்குப் பெயர்.

⁴ अज्ञातं नास्ति ते किञ्चित् विषु लोकेषु राघव ।

आत्मानं पूजयन् राम पृच्छस्यस्मान्सुहृत्तया || (யு. 17: 33)

ராம! முவுலகங்களிலும் உமக்குத் தெரியாதது உண்டோ? (எங்களிடமுள்ள) நட்பினால் எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் கௌரவித்துக்கொண்டு நீர் இவ்விதம் எங்களைக்கேட்கிறீர்.

¹ த்வம் ஹி ஸத்ய-வ்ரத: ஸ-ஓரோ
 தார்மிகோ த்ருட-விக்ரம: |
 பரீக்ஷய-காரீ ஸ்ம்ருதிமாந்
 நிஸ்ருஷ்டாத்மா ஸுஹ்ருத்ஸு ச ||

என்று விவரித்தார்கள்.

(த்வம் ஹி)—என்கிற இத்தாலே மேல் சொல்லப்படுகிற குணங்களுக்கெல்லாம் ² அகிசயாவஹமான ³ ஸ்வரூப-வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது. பொற்றாமரைப்பூவின் பரிமளத்திற்கு அல்லாத தாமரைப்பூவின் பரிமளத்தைக் காட்டில் ⁴ ஆசிரய-வைலக்ஷண்யத்தாலும் அகிசயம் உண்டாயிருக்குமிதே. இவ்வர்த்தத்தை

⁵ குணயத்தம் லோகே குணிஷு ஹி
 மதம் மங்கள-பதம்
 விபர்யஸ்தம் ஹஸ்தி-க்ஷிதிதா-
 பதே தத் த்வயி புந: |

1 त्वं हि सत्यव्रतः शूरो धार्मिको वृढविक्रमः ।

परीक्ष्यकारी स्मृतिमान् निसृष्टात्मा सुहृत्सु च (यु. 17: 34)

செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுபவர்; வீரன்; தர்மம் தவறாதவர்; கலங்காத பராக்ரமமுள்ளவர்; தீர ஆலோசித்துக் கார்யங்களைச் செய்பவர்; (செய்கன்றி) மறவாதவர்; சிநேகிதர்கள் விஷயத்தில் முற்றும் கட்டுப்பட்டவர்.

2 अतिशयावह— பெருமையைத் தருவதான.

3 ஸ்வரூபத்தாலுண்டான வேற்றம்.

4 பொன்னொலான தாகையால் வாஸனைக்கு இருப்பிடமான த்வயத்தாலும் உண்டான பெருமை.

5 गुणापत्तं लोके गुणिषु हि मतं मङ्गलपदं

विपर्यस्तं हस्तिक्षितिधरपते तत्रवयि पुनः ।

குணஸ்-ஸ்த்ய-ஜ்ஞாந-ப்ரப்ருதய

உத த்வத்-கததயா |

ஸூபீபூயம் யாதா இதி ஹி

நிரணைஷ்ம ஸ்ருதி-வஸாத் ||

என்கிற ச்லோகத்திலே உபபாதித்தார்கள்.
(ஸ்த்ய-வ்ரத:)-ஸர்வலோக-சரண்யான தேவ
ரீருடைய சரணாகத-ரக்ஷண-வ்ரதத்தை ராவண்-
பர்யந்தமாக எவ்விஷயத்திலே விலக்கலாம்.
(சூர:)-இவ்வ்ரதத்திற்கு வி ரோ திக ளை.

गुणास्सत्यज्ञानप्रभृतय उत त्वदुततया

शुभीभूयं याता इति हि निरणैष्म श्रुतिवशात् ॥

(வா. ஸ்தவ. 11)

உலகில் நல்ல வஸ்துக்களை அவைகளிலிருக்கும்
நல்ல குணத்தைப் பற்றியே 'மங்களமானது' (சிறந்தது)
என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹஸ்திகிரீச! உன்னிடத்
திலோ, இது மாறியிருக்கிறது. (எப்படியெனில்) ஸ்த்யம்,
ஞானம் முதலிய குணங்கள் உன்னையடைந்தபடியா
லேயே பெருமையை யடைந்தன என்றன்றோ வேதாந்த
வாக்யங்களால் நிச்சயம் செய்திருக்கிறோம்.

¹ யதார்ஹமாக தேவரீர் ² அமோகங்களான அம்புகளாலே யாதல், ³ உத்தரங்களாலே யாதல் வெல்லும் ⁴ சேவகம் வேறொருவர்க்குண்டோ? (தார்மிக:)-சரணாகத-ரக்ஷண-தர்மத்திலே நிலையுடையீர் தேவரீரேயன்றோ? (த்ருட விக்ரம:)—ஆச்ரிதார்த்தமான தேவரீருடைய பராக்ரமத்தை விரோதிகளாலே யாதல், ஆச்ரிதர்பக்கல் குற்றங்காட்டும் ⁵ பரிவராலே யாதல் விலக்கப்போமோ? (பரீக்ஷய-காரீ)—ஸர்வஜ்ஞராய் ⁶ அஷ்டாங்கையான புத்தியாலே ஆராய்ந்து செய்தருளும் கார்யங்களுக்கு அடியோங்களைக் கேட்கவேண்டுவதுண்டோ? (ஸம்ருதிமாந்) தேவரீர் வலிஷ்டாதிகளான ஞான-வ்ருத்தர்களுக்கு ராம-குருக்கள் என்று ஒரு ⁷ தரம் கொடுக்கக்காக அவர்கள் பக்கலிலே கேட்டருளின அர்த்தங்களில் அவஸரங்களில் உத

1 யதாஹீ—அவாவர்களுக்குத் தக்கபடி.

2 அமோஹ—வீணாகாத. ³ பதில்.

4 வீர்யம். ⁵ பரிவர்—பரிந்து பேசுபவர்.

⁶ எட்டு அங்கங்களையுடைய புத்தி; அவையாவன: சீகரத்தில் க்ரஹிப்பது; மறவாமல் தரிப்பது; ஸமயத்தில் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வது; பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பது; ஊஹித்துத் தானாய்த் தெரிந்துகொள்வது; ஸமயோசிமாய் மாற்றுவது; பகுத்தறிவு; தத்வ ஞானம்.

⁷ பெருமை.

வாததுண்டோ? (ஸ்ம்ருதிமாந்)—

1 ந ஸ்மரத்-யபகாராணம்
ஸதமப்யர்தம்-வத்தயா |
கதஞ்சித் உபகாரேண
க்ருதேநகேந துஷ்யதி ||

என்னும்படியன்றோ தேவரீருடைய 2க்ருத
ஜ்ஞதை யிருக்கும்படி. (நிஸ்ருஷ்டாத்மா
ஸுஹ்ருத்ஸு ச)- * தேவரீருடைய ஆத்
மாத்மீயங்களெல்லாம் ஆச்ரிதரான அடி
யோங்கள் 3 இட்டவழக்காக்கியன்றோ தேவரீர்
வைப்பது. ஆகையால் 4 தாக்ஷிண்ய-பரதந்த்

* वरद सकलमेतत् संश्रितार्थं चकर्थ एன்னும்படி 5

1 न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ।

कथञ्चिदुपकारेण कृतेनैकेन तुष्यति ॥ (அ. 1:11)

நூற்றுக்கணக்கான அபராதங்களை ஒருவன் செய்
திருந்தாலும், ராமன் தன் மனதை அடக்கினவராகை
யால், அவற்றை நெஞ்சினால் நினைக்கமாட்டார். எவ்விதத்
திலாவது ஒருவன் ஒரு உபகாரம் செய்தால், அதனால்
எப்போதும் ஸந்தோஷப்படுவார்.

2 कृतज्ञता—நன்றியறிவு.

3 இட்டவழக்கு—பரதந்த்ரம்(சொன்னபடிசெய்வது).

4 दाक्षिण्यपरतन्त्र— தாக்ஷிண்யத்திற்குக் கட்டுப்
பட்டவர்.

5 வாத ஸகலமேதத் ஸம்ஸ்ரிதார்த்தம் சகர்த்த.

(வர. ஸ்த. 63) வாத! இவை எல்லாவற்றையும்
உன்னை யண்டினவர்களுக்காகச் செய்திருக்கிறாய்.

ரரான தேவரீர் திருவுள்ளத்தாலே ¹கோலின
 கார்யத்தைக் ²காபேயரான எங்களையும் இசை
 வித்துக்கொண்டு செய்தருளுவதாகவன்றோ
 எங்களைக் கேட்டருளுகிறது' என்று இப்படிப்
 பெருமானைக் கொண்டாடி, ³பரிவாலே கலங்
 கின அங்கத-சரப-ஜாம்பவத்-⁴ப்ர
 ப்ருதிகளான முதலிகள் சில ⁵ஹேத்வா
 பாஸங்களை ஹேதுக்களாகக் கொண்டு விபீ
 ஷண ⁶பரிக்ரஹத்தைக் ⁷கடுக ⁸இசையாதொ
 ழிய, ⁹தத்வ-வித்தாய் ஸந்மந்த்ரியான திரு
 வடி அவர்கள் சொன்ன ஹேத்வாபாஸங்களை
 யெல்லாம் ¹⁰ப்ரதிக்ஷேபித்து ¹¹ஸுபரீக்ஷிதங்

-
- 1 செய்ய நினைத்த.
 2 காபேய— குரங்கின் (சஞ்சலமான) ஸ்வபாவத்தை
 யுடைய.
 3 பரிவு—அன்பு. 4 ப்ரமூதி—முதலிய.
 5 ஹேத்வாபாஸ— (உண்மையில் ஹேதுவில்லாதபோதி
 லும்) ஹேதுபோல் தோன்றுமவை.
 6 ப்ரிக்ரஹ—அங்கீகாரம்.
 7 கடுகிரம். 8 ஏற்றுக்கொள்ளாதொழிய.
 9 தத்வவீத— உண்மையை யறிந்தவன்.
 10 தள்ளி.
 11 சுபரீக்ஷித— நன்கு ஆராயப்பட்ட.

களான நிர்தோஷ-குணங்களாலே பூநீவிபீஷணைவான் ¹ பரிக்ராஹ்யன் என்று விண்ணப்பம் செய்தான்.

அவ்வளவில், பெருமாள் சரணாகதனை ² நலியச் சொல்லுகிற ³ திரளிலே இவன் பரிக்ராஹ்யன் என்று சொல்லுவோரையும் பெற்றோம் என்று திருவுள்ளம் உகந்து * ⁴ அகம் பநீயமான ஸ்வமதத்தை அருளிச் செய்யத் தொடங்கினார். 'விபீஷணன் ⁵ ஸதோஷண

* अथ रामः प्रसन्नात्मा श्रुत्वा वायुसुतस्य ह ।
प्रत्यभाषते दुर्धर्षः श्रुतवानात्मनि स्थितम् ॥ 6

என்கிறபடியே

1 அங்கீகரிக்கத்தக்கவன்.

2 பீடிக்க. 3 கூட்டம்.

4 அகம்பனிய—(பிறரால்) அசைக்கமுடியாத.

5 சடோஷ—தோஷமுள்ளவன்.

6 அத ராம: ப்ரஸந்நாத்மா

ஸ்ருத்வா வாயஸுதஸ்ய ஹ |

ப்ரத்யபாஷத தூர்த்தர்ஷ:

ஸ்ருதவாந் ஆத்மநி ஸ்திதம் || (யு. 18: 1.)

பிறகு ஹநுமானின் வார்த்தையைக்கேட்டு கொஞ்சம் தெளிந்த மனத்தராய், எல்லாம் கற்றறிந்தவராதலால் பிறரால் சலிப்பிக்கமுடியாத ராமன் தன் மனதிலிருந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்.

கையாலே ¹சங்கநீயன் என்ற அங்கதாதி-மத
 ங்களுக்கும், இவன் நிர்தோஷனாகையாலே
 பரிக்ராஹ்யன் என்கிற திருவடி-மதத்திற்கும்
 விருத்தமாக, ஸதோஷனையாகிலும் ச ர ண
 க த ன் என்று பேரிட்டு வந்தவன் பரிக்ராஹ்
 யன்' என்று தாமருளிச்செய்யப்புகுகிற மதம்
²அவ்வோலக்கத்தில் ஸர்வ-விருத்தமாகை
 யாலே இத்தை எல்லோரும்கூட அநாதரிப்பா
 ர்கள் என்று பார்த்தருளி, *³“நம்முடைய மத
 த்தை நாமும் சொல்ல நினையாநின்றோம்; அத
 னுடைய அநுஷ்டாநம் பின்பு பார்த்துக்கொ
 ள்ளாகிறோம்; நமக்குப் பரிவரான நீங்கள் நாம்

* ममापि तु विवक्षाऽस्ति काचित्प्रति विर्भाषणं ।

श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं भवद्भिः श्रेयसि स्थितैः ॥ ३

என்று

¹ ஸந்தேஹப்படத் தக்கவன். ² ஓலக்கம்-கோஷ்டி.

³ மமாபி து விவக்ஷாஸ்தி

காசித் ப்ரதி விபீஷணம் |

ஸ்ரோதுமிச்சாமி தத் ஸர்வம்

பவத்பி: ஸ்ரோயஸி ஸ்திதை: || (யு. 18: 2)

விபீஷணனைக் குறித்து எனக்கும் சிறிது சொல்ல
 வேண்டியதிருக்கிறது. என் நன்மையைக் கோரும் நீங்
 கள் அதைக் கேட்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

சொல்லுகிற வாக்யத்தை விபீஷணனுடைய சரணாகதி-வாக்யம் பட்டது படுத்தி அநாதரியாதே கேட்டுத்தரவேணும்' என்று இரந்தருளினார்.

இப்படி முதலிகள் ¹செவிதாழ்க்கும்படி இரந்து, தம்முடைய ஸ்வபாவம் சொல்லுவரைப் போலே ஸ்வவித்தாந்தத்தை ²ஸமீசீ நமான ஹேதுவோடே கூடச் சுருங்க அருளிச் செய்கிறார்.

³ மித்ர-பாவேந ஸம்ப்ராப்தம்
ந த்யஜேயம் கதஞ்சந |
தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்
ஸதாம் ஏதத் அகர்ஹிதம் ||

¹ காதுகொடுத்துக் கேட்கும்படி.

² சமீசீன— ஸரியான.

³ मित्रभावेन संप्राप्तं न त्यजेयं कथञ्चन ।

दोषो यद्यपि तस्य स्यात् सतामेतदगर्हितम् ॥ (यु. 18:3).

மித்ரன் என்கிற பாவனையுடன் என்னிடம் வந்த வனை, அவனிடத்தில் தோஷங்களிருந்தாலும், நான் ஒரு பொழுதும் கைவிடமாட்டேன். இதை ஸாதுக்கள் நிந்திக்கமாட்டார்கள்.

பெருமாள் தம்முடைய ¹சீர்மையாலே ஆச்ரிதனைத் தம்மோடு ²ஒக்கப் பார்த்தருளி சரணாகதன் என்று ³புல்லிதாகச் சொல்லமாட்டாமல், 'மித்ரபாவேந' என்று அருளிச் செய்கிறார். பெருமானோடு ⁴துல்ய-ஸீலையான பிராட்டியும் *சரணாகதி-சப்த-விஷயத்திலே ⁵மைதர் என்று அருளிச் செய்தாளிறே. (மித்ரபாவேந)- ⁶மித்ரத்வேந. இத்தால் இங்கு ⁷ஆநுகூல்ய-ஸங்கல்பாதி-பூர்வகமாகப் பண்ணின ⁸ஆத்ம-ரக்ஷா-பர-ஸமர்ப்பண-ஸம்பந்தம் ஸூசிதமாகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே, மித்ர-பாவனையால் என்னவுமாம்; ⁹'உள்ளில் லையேயாகிலும் சரணாகதன் என்று பேரிட்டு

* विदितः स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः ।

तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि ॥ என்று. 10

1 மேன்மை. 2 ஸ்மானமாக. 3 இழிவாக.

4 तुल्यशीला—ஸ்மானமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவள்.

5 தோழமை. 6 தோழமையோடு.

7 आनुकूल्यसंकल्पादिपूर्वक— (பகவானுக்கு) அனுகூலனாயிருப்பேன் என்னும் ஸங்கல்பம் முதலியவற்றை முன்னிட்டுக்கொண்டு.

8 आत्मरक्षाभरसमर्पण— ஆத்மாவை ரக்ஷிக்கவேண்டிய பாரத்தை (ஈசுவரனிடத்தில்) ஒப்பித்தல்

9 மனதிலில்லையேயாகிலும்.

10 40-ம் பக்கம் பார்க்க.

வந்தாரை நாம் விடமாட்டோம்' என்கிறார்.
இப்படி ¹வ்யாஜ-மாத்ர-ஸாபேக்ஷமான பெரு
மாள் திருவுள்ளத்தை ²அடியொற்றி

³ பாபீயஸோபி ஸாணாகதி-ஸப்த-பாஜ:

நோபேக்ஷணம் மம தவோசிதமீஸ்வரஸ்ய |
த்வத்-ஜ்ஞாந-ஸக்தி-கருணாஸு ஸதீஷு நைவ
பாபம் பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம் ||

என்று பூர்வர்கள் விண்ணப்பம் செய்தார்களிறே. (ஸம்ப்ராப்தம்)-இவன் ராவண-⁴க்ரா
ஹ-க்ருஹீதஸ்ய, கடலுக்கு அக்கரைக்கே
நின்று 'ராகவம் ஸ ரணம் கத:' என்றானாகில்

1 व्याजमात्रसापेक्ष—ஒரு அல்பஹேதுவை மாத்ரம்
எதிர்பார்க்கிற.

2 अनुसரித்து.

3 पापीयसोपि शरणागतिशब्दभाज:

नोपेक्षणं मम तवोचितमीश्वरस्य ।

त्वज्ज्ञानशक्तिकरुणासु सतीषु नैव

पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् || (அதிமா. ஸ்த. 61).

நான் அதிக பாபியாயிருந்தாலும், சரணம் என்கிற
சப்தத்தைச் சொல்லியிருப்பதால், என்னை உபேக்ஷிப்
பது ஈசுவானை உனக்குத் தகுதியில்ல. உன்னுடைய
ஞானம், சக்தி, கருணை இவை மூன்றுமிருக்கும்பொழுது,
என்னுடையதான பாபம் அவற்றை மேற்கொண்டு
தன் பலத்தைக்காட்ட சக்தியற்றது.

4 प्राहगृहीत—(ராவணன் என்கிற) முதலையால் பிடிக்க
பப்பட்டவசைய்.

நாம் ¹ அதி-த்வரையோடே ² வைநதேயகதி யாலே அக்கரைக்கே செல்லவேண்டியிருக்க, நாமிருந்தவிடத்திலே ³ பங்கோருபரி கங்கா-நிபதந-ந்யாயத்தாலே வந்த விவனை நாம் விடும்படி யென்? (ஸம்ப்ராப்தம்)—⁴ ஸம்யக் ப்ராப்தம் ; இங்கு ஸம்யக்த்வமாவது—

⁵ “த்யக்த்வா புத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச”

“பரித்யக்தா மயா லங்கா

மித்ராணி ச தநாநி ச |

பவத்-கதம் மே ராஜ்யம் ச

ஜீவிதம் ச ஸுகாநி ச” ||

என்கிறபடியே

⁶ ஹேயோபாதேய-விபாகம் பண்ணிக் கழிக்க வேண்டுவது கழித்து, கைக்கொள்ளவேண்டுவது கைக்கொண்டு, ‘சரணுகதன்’ என்கிற

¹ மிகவிரைவாக.

² வैनतेयगति— கருடனுடையது போன்ற வேகத்தாலே.

³ पङ्गोरुपरि गङ्गानिपतनन्याय—முடவன் (இருந்த இடத்திலேயே) அவன்பேரில் கங்கை வந்து விழுந்தது என்கிற கணக்கிலே.

⁴ सम्यक्प्राप्तं— செம்மையாக வந்தவன்.

⁵ இதன் அர்த்தம் 59ம் பக்கத்தில் காண்க.

⁶ हेयोपादेयविभाग— விடவேண்டுவது, கைக்கொள்ள வேண்டுவது என்கிற பிரிவு.

¹ உக்தி-மாத்ரமே ² பற்றாசாகப்பற்றி, ³ அதி
 ஶங்கை தீர்ந்து, ⁴ அந்தரங்கரைப் ⁵ புருஷ
 காரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டுவருகை. (ந த்ய
 ஜேயம்)—இவன் ⁶ பரித்யாஜ்யனோ பரிக்ராஹ்
 யனோ என்கிற ⁷ மீமாம்ஸை எதுக்கு உறுப்பா
 கிறது? 'சரணாகதன்' என்கிற சப்தத்தை நம்
 செவிப்படுத்தினவனை நாம் விடவல்லோமோ?
 (கதஞ்சந)-சரணாகதனுக்குக் குணங்களில்லை
 யேயாகிலும், தோஷங்கள் ⁸ ப்ரசுரங்களேயா
 கிலும், இவனைக் கைக்கொள்ளுகை பரிவரா
 னார்க்கு ⁹ அபிமதம் அன்றேயாகிலும், இவ
 னைக் கைக்கொண்டால் மேல் ¹⁰ த்ருஷ்டாத்ரு
 ஷ்ட-ப்ரத்யவாய-ஸஹஸ்ரமுண்டேயாகிலும்,

1 उक्ति— சொல். 2 பற்றாசு—பிடிப்பு.

3 अतिशंका— ஸந்தேஹம்.

4 மிகவும் நெருங்கிப் பழகுவோர்.

5 पुरुषकार— சிபார்கு. 6 परित्याज्य—விடத்தக்கவன்.

7 मीमांसा—ஆராய்ச்சி.

8 प्रचुर—அதிகம். 9 इष्टम्.

10 दृष्टादृष्टप्रत्यवायसहस्रं— எண்ணியும் எண்ணாமலும்
 வரும் ஆயிரக்கணக்கான இடைஞ்சல்கள்.

1 ஒருபடிக்கும் நாமிவனை விடமாட்டோம். இச்ச்லோகத்தில் 2 பூர்வார்த்தத்தாலே “ஸந்தாம்” இத்யாதியான ச்ருதி-வாக்யம் 3 உபப்ருஹ்மிதமாய்த்து. “உன்னுடையவன் நான், உனக்கே பரம் என்று ஒருக்கால் உறவு பண்ணுவதடியாக, ஒருக்காலத்திலும் இவனை ஸர்வேச்வரன் விடான்” என்றிறே இச்ச்ருதியின் பொருள்.

இப்படி ஒருபடியாலும் சரணாகதனைத்தாம் விடமாட்டாத ஸ்வபாவத்தை அருளிச் செய்து, முதலிகள் விண்ணப்பம்செய்த 4 பரித்யாய்யதா-ஹேதுக்களான தோஷங்களுக்கு 5 ஸாத்யத்தோடு வ்யாப்தி யில்லாமையாலே

1 எவ்விதத்திலும்.

2 பூர்வீ — முன்பாதி.

3 उपबृंहितं—வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது.

4 परित्याज्यताहेतु— விடத்தக்கவன் என்பதற்கான காரணம்.

5 साध्यं—நாம் ஸ்தாபிக்க விரும்பும் வஸ்து; (உ-ம்) பர்வதத்தில் புகைதெரிவதால் நெருப்பு இருக்கிறது என்று ஒருவன் அநுமானம் செய்கிறான். இதில் நெருப்பு ஸாத்யம்; புகைஹேது, புகையுள்ள விடங்களிலெல்லாம் நெருப்புமிருக்கும் என்று சொல்வதற்கு வ்யாப்தி (வ்யாதி) என்று பெயர். அதாவது இரண்டு வஸ்துக்களுக்கும் எப்போதுமிருக்கும் ஸம்பந்தம்.

அவையுண்டேயாகிலும் ¹ அகிஞ்சித்-கரம் என்கிற திருவுள்ளத்தாலே அவர்கள் ஸங்கித்த தோஷங்களுடைய ஸ்வரூப-²ஸத்பாவத்தை இசைகிறார். (தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்) இவ்விடத்தில் ³ அப்ய நுஜ்ஞை தோற்றுக்கைக் காகவாதல், ⁴ ஸம்பாவனையைப் பற்றுவாதல், துஷ்டனையும் சரணாகத-சப்த-மாத்ரத்தாலே பரிக்ரஹித்தான் என்கிற ⁵ மஹா-குண-ஸித்யர்த்தமாக ⁶ தோஷ ப்ரார்த்தனையைப் பற்றுவாதல் 'ஸ்யாத்' என்கிறார். 'தோஷ:' என்கிற ⁷ ஸாமாந்ய-நிர்தேஸத்திற்கு 'நீங்கள்சொன்ன தோஷங்களாகவுமாம், நீங்கள் சொல்லாத ⁸ ஸாக்ஷாத்-ராவணாதி-கதமான தோஷாந்தரங்

1 अकिञ्चित्करं—ஒன்றைச் செய்ய சக்தியற்றவை.

2 सद्भाव—இருத்தல்.

3 अभ्यनुज्ञा—(இருந்தால் இருக்கட்டும் என்கிற) ஸம்மதி.

4 संभावना—இருக்குமா என்கிற எண்ணம்.

5 महागुणसिद्धयर्थ—சிறந்த குணத்தை அடைவதற்காக.

6 दोषप्रार्थना—தோஷம் இருக்கவேண்டும் என்கிற ப்ரார்த்தனை.

7 பொதுவாகச் சொன்னதற்கு.

8 நேராகவே ராவணன் முதலானோரிடமுள்ள வேறு தோஷங்களாகவுமாம்.

களாகவுமாம்' என்று கருத்து. இத்தோஷங்க
 ளெல்லாம் பரித்யாஜ்யதா-ஹேதுக்களாவது
 சரணாகத-¹வ்யதிரித்த-விஷயத்திலே என்று
 'தஸ்ய ஸ்யாத்' என்கிற ஸர்வ-லோக-சரண்ய
 ரான பெருமாளுக்குத் திருவுள்ளம். ஆகை
 யாலேயிறே ²“யதி வா ராவணஸ்-ஸ்வயம்”
 என்றும், ராவணன் தன்னைக் குறித்தும் ³“ந
 சேத் ஸரணமப்யேஷி” என்று மருளிச் செய்
 கிறது.

தேவரீர் ⁴ ஆர்த்ர-ஸ்வபாவராகையாலே
 துஷ்ட-பரிக்க்ரஹம் பண்ணினால் நாட்டிலே
⁵சிஷ்ட-கர்ஹை பிறவாதோ வென்று முதலி
 களுக்குக் கருத்தாக அதுக்கும் உத்தரம் அரு
 ளிச் செய்கிறார்-(ஸ்தாம் ஏதத் அகர்ஹிதம்).
 அகர்ஹிதம்-⁶கர்ஹிதாத் அந்யத்; பூஜிதம்

1 व्यतिरिक्त— (சரணாகதனைத்) தவிர மற்றவர்.

2 यदि वा रावणः स्वयं (யு. 18-35.)

(ஸு-கர்வ! விபீஷணனாயிருந்தாலும்) அல்லது ராவ
 ணனையாயிருந்தாலும் (இவனை அழைத்து வா).

3 39-ம் பக்கம் பார்க்க.

4 अर्द्रस्वभाव— இளகிய மனதையுடையவர்.

5 शिष्टगर्हा— பெரியோரால் செய்யப்படும் நிந்தை.

6 गर्हितादन्यत्— நிந்தைக்கு மாறானது; (கொண்டா
 டப்பட்டது).

என்றபடி. நாம் சரணாகதனை தோஷம் பா
 ராதே பரிக்ரஹித்தால், “வத்யனேயாகிலும்
 சரணாகதனை அழியக்கொடுக்கலாகாது” என்
 கிற ச்ருத்யார்த்தத்தை அறிந்து அநுஷ்டித்
 துப் போருகிற வலிஷ்ட பகவான், விச்வாமி
 த்ரபகவான் ¹ உள்ளிட்ட ஸத்துக்கள் ‘நாம்
 பண்ணின தர்மோபதேசம் பலித்தது’ என்று
 கொண்டாடும்படியாம். நீங்கள் சொல்லுகிற
 படியே கேட்டு நாம் கைவிட்டால், அவர்கள்
 நம்மை கர்ஹிக்கும்படியாம். ஆகையால் நமக்
 குக் கார்யம் தப்பாமைக்கு நீதி சொல்லப் பரி
 வும் ² நிரப்பமுமுடைய நீங்கள் வலிஷ்ட-
 விச்வாமித்ர - ப்ருஹஸ்பதி--ரகு-சிபி-ப்ரப்ருதி
 களான ஸத்துக்களும் நெஞ்சாறல் படாமே,
 நம் ஸ்வபாவத்தையும் குலையாதே நம்மைப்
 பெறப் பாருங்கோள் என்று திருவுள்ளம்.

இதி சரண்ய-ஸீல-ப்ரகாஸ:

பஞ்சமோதிகார:

¹ உள்ளிட்ட—உட்பட.

² நிரப்பம்—பூர்ணமானயோக்யதை.

6. சரண்ய-வைபவ-பிரகாச:

இப்படிப் பெருமாள் அருளிச்செய்தவார் த்தையைக்கேட்டு ¹மஹாராஜர் ²கூட-ஹ்ருதய னான ராக்ஷஸனுடைய அநுப்ரவேசத்தாலே என் விளையப் புகுகிறதோ வென்று பெருமாள் பக்கல் பரிவாலே கலங்கி, பின்பு *விபீஷண-³தெளர்ஜந்யாதிகளைக் காட்டிப் பெருமானை விலக்கப் பார்க்க, பெருமாள் ராஜ-நீதி-மர்யா தையாலே உத்தரமருளிச் செய்தார். பின்னையும் மஹாராஜர் 'பெருமானுடைய ⁴ப்ரபந்ந-பாரதந்தர்ய-காஷ்டையாலேயிறே நாம் விண்ணப்பம் செய்த வார்த்தை திருவுள்ளத்தில் படாதே இருக்கிறது' என்று புத்திபண்ணி, ஒரு ப்ரபத்திக்கு இரண்டு ப்ரபத்தியாகப்

* को नाम स भवेत्तस्य यमेष न परित्यजेत् ।

ईदृशं व्यसनं प्राप्त्रं भ्रातरं यः परित्यजेत् ॥ என்று ⁵

¹ ஸுகீவனுக்கு ஸம்ப்ரதாயப் பெயர்.

² गूढहृदय— மறைக்கப்பட்ட எண்ணத்தையுடைய.

³ दौर्जन्य— கெட்ட நடத்தை.

⁴ प्रपन्नपारतन्त्यकाष्ठा— தன்னை சரணமடைந்தவனுக்குப் பாரதந்தர்யானிருக்கும் தன்னையின் எல்லை.

⁵ கோ நாம ஸ பவேத்தஸ்ய
யமேஷ ந பரித்யஜேத் |
ஈத்ருஸம் வ்யஸநம் ப்ரபத்தம்
ப்ராதரம் ய: பரித்யஜேத் ||

(யு. 18: 5)

இப்படிப்பட்ட ஆபத்திலிருக்கும் ஸஹோதரனையே கைவிடுமிவன் வேறு எவனைத்தான் விடமாட்டான் ?

பண் ணுவோம் என்று இளையபெருமானையும்
கூட்டிக்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து,
பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே தரிக்கவே ணும்
என்று பார்த்து, 'உம்மளவிலன்றிக்கே உமக்
குத் தோழனான என் விஷயத்திலும் ¹பஹிஸ்-
சர-ப்ராண-பூதரான இளையபெருமாள் விஷய
த்திலும் இவன் ²ப்ரச்சந்தனாய் நின்று நலியுங்
³கிடர். ஆகையால் இவன் ⁴'வத்யன்' என்று
விண்ணப்பம் செய்ய; இத்தைக் கேட்ட பின்
பெருமாள் * 'கலக்க மடியாக மஹாராஜர்
இளையபெருமானைக் கூட்டிக் கொண்டு பண்
ணின சரணாகதியிற் காட்டிலும் தெளிவடியாக

* सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं रामः श्रुत्वा विमृश्य च ।

ततश्शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुङ्गवम् ॥ ⁵ என்கிறபடியே

1 बहिश्वरप्राणभूत—வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ரா
ணன் பேரன் றவரான

2 प्रच्छन्न—மறைந்து. ³கிடர், கிடிகோள்-இவை
அசைக் சொற்கள்.

4 वध्य—கொல்லப்பட வேண்டியவன்.

5 षुङ्ग्रीवस्य तु तद्वाक्यम्
रामः श्रुत्वा विमृश्य च ।

ததஸ்-ஸுபதரம் வாக்க்யம்

உவாச ஹரி-புங்கவம் ॥ (யு. 18. 21)

ஸுங்கீவனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு,
ராமன் தீரஆலோசித்து, அதைக்காட்டிலும் அழகான
வாக்கியங்களை வானாராஜனைக் குறித்துச் சொன்னார்.

வந்த விபீஷணன் சரணுகதியொன்றுமே ப்ர
பலம்' என்று அறுதியிட்டு, மஹாராஜருடைய
அச்சம் தீரவேணும் என்று பார்த்தருளி,
“தோழனாரே! விபீஷணன் துஷ்டனென்றும்
அதுஷ்டனென்றும் பண்ணுகிற ¹விசாரம்
ஏதுக்காகப் பண்ணுகிறீர்? நம்மளவில்
ராக்ஷஸன் என்கிற விது என்னென்பது?
நம்மளவிலாதல், உம்மளவிலாதல்,
தம்பியளவிலாதல் இவனொரு ²பாதகம் செய்
கைக்கு ப்ரஸங்க மென்? நம்முடைய பூந்
தோட்டத்தில் ³ஜாதி-மாத்ர-வாநரங்களுக்கும்
இவனொரு குற்றம் செய்யவல்லனோ? நாம்
நினைத்தபோது பிசாசங்கள், அஸுரர்கள்,
யக்ஷர்கள், ப்ருதிவியிலுள்ள ராக்ஷஸர்கள் எல்
லாரும் திரண்டு வந்தாலும் ஒரு ⁴அங்குள்ய
க்ரத்துக்குப் பற்றுமோ? அஞ்சலியாகிற அவ்
த்ரம் எடாதாற்கு நம்மை வெல்ல ⁵விரகு
உண்டோ” என்று தம்முடைய வர்வ-சக்தித்
வத்தை வெளியிட்டு மஹாராஜருடைய அச்ச
த்தைக் கழிக்கிறார்.

1 விசார:— ஆலோசனை. 2 வாதக—இடைஞ்சல்.

3 (ஸுகர்வன் முதலானோரைப்போல் சக்திமானு
யில்லாமல்) பிறப்பினால் மாத்ரம் குரங்காயிருப்பவை.

4 அகூல்யம்—விரல் துனி, 5 உபாயம்.

1 ஸுதுஷ்டோ வா அப்-யதுஷ்டோ வா

கிமேஷ ரஜநீ-சர: |

ஸூக்ஷ்மம் அப்-யஹிதம் கர்த்தும்

மம அஸக்த: கதஞ்சன ||

பிசாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந் .

ப்ருதிவ்யாம் யேச ராக்ஷஸா: |

அங்குள்யக்ரேண தாந ஹந்யாம்

இச்சந் ஹரி-கணேஸ்வர ||

பண்டு நாம் உமக்குக் காட்டின ப்ரபாவ
த்தை வாநர-ராஜ்யத்திலே புக்கவாறே மறந்
தீரோ. 'மஹாத்மநே' என்று விபீஷணன் நினை
ப்பித்ததும் நெஞ்சிற் பட்டதில்லையோ. எதிரி
கள் விரல் கவ்வும்படி காணும் நம்முடைய
ஒரு அங்குள்யக்ர-²வ்யாபாரம். நகங்களிறே

1 सुदुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा किमेष रजनीचरः ।

सूक्ष्ममप्यहितं कर्तुं ममाशक्तः कथञ्चन ॥ अ. 18-22

पिशाचान् दानवान् यक्षान् पृथिव्यां ये च राक्षसाः ।

अङ्गुल्यग्रेण तान् हन्यां इच्छन् हरिगणेश्वर ॥ 19-23

இவன் மிகவும் துஷ்ட-ஞாயிரந்தாலென்ன? இல்லா
விடில் என்ன? இவன் ராக்ஷஸஞாயிரந்தால்தானென்ன?
எனக்கு எவ்விதத்திலும் மிகவும் அல்பமான கெடுதலை
யும் செய்ய இவனால் முடியாது.

வாநராதிப! நான் நினைத்தேனேயானால், பிசாசங்
கள், தாநவர்கள் யக்ஷர்கள், உலகிலுள்ள ராக்ஷஸர்கள்
எல்லாரையும் விரல் நுனியாலேயேகொன்று விடுவேன்.

2 व्यापार—சைய்கை.

பெருமாளுக்கு நரஸிம்ஹ-தசையில் ¹பூநீபஞ்
சாயுதங்கள்.

சரணயத்வோப யுக்தமாக பகவச்சாஸ்த்
ரங்களிலும் ²அபியுக்தர் வாச்யங்களிலும்

³ ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஸ்வேஸ:

ஸதா காருணிகோ அபி ஸந் ||

என்றும்

⁴ த்வத்-ஞாந-ஸக்தி-கருணாஸு-ஸதீஷு-

என்றும்

ஸங்க்ருஹீ தமான சரணய-குண-த்யமும்
இப்ப்ரகரணத்திலே விவக்ஷிதம். எங்ஙனே
யென்னில்: அடியிலே “அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி
தே கிஞ்சித்” என்று ஸர்வஜ்ஞாத்வம் சொல்லி
ற்று; ⁵மத்யே “மித்ர-பாவேந ஸம்ப்ராப்தம்
நத்யஜேயம் கதஞ்சந” என்று பரம-காருணிக
த்வம் சொல்லிற்று; இவ்விடத்தில் “அங்குள்
யக்ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்சந” என்று ஸர்வ
சக்தித்வம் சொல்லிற்று.

¹ पञ्चायुध—ஸுதர்ஸனம் (என்னும் சக்ரம்) பாஞ்ச
ஜந்யம் (சங்கு), கௌமோதகீ (கதை), நந்தகம் (வாள்)
ஸார்ங்கம் (வில்) என்பவை பெருமாளுடைய ஐந்து ஆயு
தங்கள்.

² अभियुक्त—பெரியோர்களான ஆசார்யர்கள்.

³ सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशः सदा कारुणिकोऽपि सन् ||

(ல. த 17. 78) (ஸர்வேச்வராணா பெருமாள்) ஸர்வ
ஜ்ஞார்; எல்லாரையும் நியமிக்கும் சக்தியுள்ளவர்; அளவ
ற்ற கருணை யுள்ளவர்.

⁴ 81-ம் பக்கம் பார்க்க

⁵ मध्ये—நடுவில்.

இப்படி ¹மாநுஷ-பாவத்திலே நின்று
 ராம-சப்தம் ஈரரசு படாதபடி பண்ணின மஹா
 வீரன் என்னும் செருக்காலே மதியாமே பேசு
 கிருப்போலே தம்முடைய ஈசுவரத்வ-ரக்ஷகத்வ
 ஞாபக-ஸர்வ-சக்தித்வத்தாலே சரணயத்வோ
 பயுத்த-ஸர்வ-குண-ஸம்பூர்ணதையை யருளிச்
 செய்து மஹாராஜ-ப்ரப்ருதிகளுடைய அச்சம்
 தீரும்படி பண்ணியருளினார்.

இதீ

ஸரணய-வைபவ-ப்ரகாஸ:

॥ ஷஷ்டோ அதீகார: ॥

¹ மனுஷ்யரூய் அவதரித்த தசையிலேயே மஹாப
 ராக்ரமம் வாய்ந்த பரசுராமனையும் ஜயித்து, அதனால்
 'ராமன்' என்றால், பரசுராமனுட்பட மற்றெவரையும் அந்
 தப் பெயர் குறிக்காமல் செய்த தன்னுடைய வீர்யத்தை
 நினைப்பூட்டுவதுபோலச் சொல்லி அதனால் தன்னிடம்
 ஈசுவரத்வம், ரக்ஷகத்வம், ஸர்வஸக்தித்வம் முதலான
 ரக்ஷகனுக்கு வேண்டிய குணங்களெல்லாம் நிறைந்திருப்
 பதைக்காட்டி ஸுகீவாதிகளுடைய பயத்தைத் தீர்த்த
 ருளினார் பெருமாள்.

7. பரம-தர்ம-நிர்ணய:

இப்படித் தம்முடைய ஸ்வபாவத்தையும் ப்ரபாவத்தையும் வெளியிட்டு, மேல் இவன் துஷ்டனையாகிலும் நாம் அபக்தரேயாகிலும் ப்ராண-பர்யந்தமாக சரணாகத-ரக்ஷணம் பண்ண வேண்டும்; இதுவே பரம-தர்மம் என்னுமிடத்தை ¹கபோதோபாக்யாந-ஸஹக்ருத-கண்டு-மஹர்ஷி-²காதா-விதி-முகத்தாலே அருளிச் செய்கிறார்.

³ ஸ்ரூயதே ஹி கபோதேந
ஸத்ரு: ஸரணம் ஆகத: |
அர்ச்சிதஸ்ச யதா-ந்யாயம்
ஸ்வைஸ்ச மாம்ஸைர்-நிமந்த்ரித: ||

1 कपोतोपाख्यान— புறாவின் கதை. (இது பாரதம் சாந்திபர்வம் 143-148 அத்யாயங்களில் விஸ்தாரமாகவும், இதிலாஸ ஸமுச்சயத்திலும் இருக்கிறது).

2 गाथा—செய்யுள்.

3 श्रूयते हि कपोतेन शत्रुः शरणमागतः ।

अर्चितश्च यथान्यायं सैश्च मांसैर्निमित्तितः ॥

(யு. 18 24).

ஒரு புறாவிருந்த விடத்திற்கு வந்த அந்த ஜாதிக்கே பரமசத்ருவான ஒரு வேடன் விதிப்படி அப்புறாவினால் வாவேற்கப்பட்டு, அதன் சரீர மாம்ஸத்தாலேயே அதிதியாக விருந்துட்டப்பட்டான் என்கிற இந்தக் கதை ப்ரஸித்தமாய் கேட்கப்படுகிறதல்லவா?

(ஸ்ரூயதே ஹி) என்கிற வித்தாலே
 *¹பாவந-தமத்வத்தாலே ஸர்வரும் ஆதரித்
 துக் கேட்கும்படி ஸ்சிதமாகிறது. (ஸ்ரூ
 யதே) -²விப்ரகீர்ணங்களாய் அநந்தங்களான
 ஸ்ருதிகளை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லார்க்கு இதுவு

* शृणु राजन् कथामेतां सर्वपापप्रणाशिनीं ।

नृपतेर्मुचुकुन्दस्य कथिता भार्गवेण या ॥ என்றும் ¹

य इदं शृणुयान्नित्यं पठेदाख्यानमुत्तमम् ।

विमुक्तस्सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं स गच्छति॥ என்றும்
 சொல்லுகிறபடியே.

1 पावनतमत्वं— அதிக பரிசுத்தியைத் தருவது.

2 विप्रकीर्ण—சிதறியிருப்பவைகளாய்.

* ஸ்ருணு ராஜந் கதாம் ஏதாம்

ஸர்வ-பாப-ப்ரணாஸீநீம் |

ந்ருபதேர் முசுகுந்தஸ்ய

கதிதா பார்க்கவேண யா || (இ.கி. ஸமு. 8-5).

ய இதம் ஸ்ருணுயாந்-நித்யம்

படேத் ஆக்யாநம் உத்தமம் |

விமுக்தஸ-ஸர்வபாபேப்ய:

ஸ்வர்க்க-லோகம் ஸ கச்சதி || (ஷே. 8-128).

பார்க்கவர் என்கிற சுக்ராசார்யரால் முசுகுந்த மஹா
 ராஜனுக்குக் கூறப்பட்டதும் ஸகலவித பாபங்களையும்
 போக்கடிப்பதுமான இந்தக்கதையை அரசே! நீர்கேளும்.

இந்த உத்தமமான கதையைப் படிப்பவனும், கேட்
 பவனும் ஸர்வபாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு ஸ்வர்க்க
 லோகத்தை அடைவான்.

மொரு மூலையிலே காணலாய்க் காணுமிருப்
பது. (ஸ்ரூயதே)—பார்க்கவாதிகள் சொல்ல
முசுருந்தாதிகள் கேட்கலாமத்தனை போக்கி,
எத்தனையேனும் காருணிகராயிருப்பாராலும்
இப்படி அநுஷ்டிக்கை அசக்யங்காணும்.
(ஹி)—அதி-ப்ரஸித்தமாகையாலும் அந்ய-
வ்ருத்தாந்தமாகையாலும் இவ்வ்ருத்தாந்தம்
எங்களுக்கு முன்னே நீங்களும் கேட்டுப்போ
ருமதன்றே; நம் பக்கல் பரிவாலே வந்த கல
க்கத்தை விட்டு நீரே ¹ப்ரதி-ஸந்தாநம் பண்
ணிப்பாரீர். (கபோதேந) ஒரு ²த்ரைவர்ணிக
னுமன்று; வர்ணமாத்ரத்தில் பிறந்தானொரு
வனுமன்று; ³ஸாமான்ய-தர்ம-யோக்ய-
மனுஷ்ய-ஜாதீயனுமன்று; ஒரு
⁴திர்யக் செய்தபடியிது. இப்படி இத்தர்மம்
திர்யக்குக்களுக்குங்கூட ரக்ஷணீயமாயிருக்க,
தர்ம-ப்ரவர்த்தகரான நாம் இருந்து, சரணாக

1 प्रतिसन्धानं—நினைத்தல்.

2 त्रैवर्णिक— (ப்ராஹ்மணன், சூத்திரியன், வைச்யன்
என்கிற முகல்) மூன்று ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்.

³ உண்மையுரைத்தல், பிறர் பொருள் நயவாமை
முதலியவை எல்லாமானிடர்களுக்கும் பொதுவாகை
யால் ஸாமான்ய தர்மங்கள் எனப்படும்.

4 तिर्यक्—பகஷி.

தனை வத்யனென்பதும் த்யாஜ்யனென்பது
மாகாநின்றோம். (கபோதேந) ஒற்றைக்க
போதமாகையாலே விலக்குகைக்கீடான பரிவ
ரில்லாமையாலும், ¹“அர்த்தம்” என்று ச்ருதி
யில் ஒதுகிறபடியே ²ஸஹாதிகாரத்தாலே
தர்மியிலே சொருகி,

³ ஸ்ருணு சாவஹித: காந்த

யத் தே வசுஷ்யாம்-யஹம் ஹிதம் |

ப்ராணேரபி த்வயா நித்யம்

ஸம்ரக்ச்ய: ஸரணாகத: ||

என்று

தர்மத்திலே ⁴ப்ரேரிப்பிக்கிற ⁵ஸஹ-தர்ம-சாரி
ணீ-ஸந்நிதியாலும், அக்கபோதம் சடக்கென

¹ அर्थ —பாதி. ² பதி என்பவள் புருஷனில் பாதி' என்றிருப்பதால் ஒரு தர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதற்கு இரு வருக்கும் சேர்ந்துதான் அதிகாரம். ஆதலால் பதி தர்மத்தைச் செய்யும்போது அவனுடன் சேர்ந்தே இருப்பதால் பத்நிக்கு ஸஹாதிகாரம் என்று சொல்லிற்று.

³ शृणु चावहितः कान्त यत्ते वक्ष्याम्यहं हितं ।

प्राणैरपि त्वया नित्यं संरक्ष्यः शरणागतः ॥

(இதிஹாஸ ஸமு. 8-40).

நாத! நான் சொல்லும் ஹிதத்தை கவனமாய்க்
கேளும்; உம்மை சாண்மென்று வந்தடைந்தவனை உயி
ரைக் கொடுத்தாவது எப்போதும் நீர் ரகஷிக்கவேண்டும்.

⁴ தூண்டுகிற.

⁵ கட தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிறவளான பத்நீ ஸமீ
பத்தில் இருந்ததாலும்.

சரணாகத-ரக்ஷண-தர்மம் அநுஷ்டிக்கப்பெற்ற
திறே. (ஸத்ரு:)-கபோதத்திற்கு வேடன்தா
னே பார்யாபஹரணம் பண்ணின சத்ருவாயிருக்
கும்; நமக்கு விபீஷணன் அப்படிப்பட்ட சத்ரு
விருந்த ஆரினின்றும் வந்தானத்தனையன்றோ?
(சரணமாகத:)-கபோதமிருந்த மரத்தடியிலே
வேடன் ¹யாத்ருச்சிகமாக வந்தானத்தனை.

² ஸோஞ்ஜலிம் ஸிரஸா க்ருத்வா

வாக்யமாஹ வநஸ்பதிம் |

ஸரணம் ஹி கதோஸ்மி அத்ய

தேவதாம் து இஹ வாஸிநீம் ||

என்று

³வநஸ்பதி-தேவதையைக் குறித்து சரண-சப்
தம் ப்ரயோகித்தானாகிலும் இக்கபோதத்தைக்
குறித்து சரண-சப்தம் ப்ரயோகித்திலன். விபீஷ
ணன் புத்ரதாராதிகள் எல்லாவற்றையும் விட்டு
“ராகவம் சரணம் கத:” என்று நமக்குக் ⁴கூட

1 यादृच्छिक—தற்செயலாய்.

2 सोऽञ्जलिं शिरसा कृत्वा वाक्यमाह वनस्पतिं ।

शरणं हि गतोऽस्म्यद्य देवतां त्विह वासिनीम् ॥

(இதி. ஸமு. 8. 24)

தலையில் கைகூப்பி, ‘இங்கு வளிக்கின்ற தேவதை
யை (என்னை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு) இப்போதே சரண
மடைகிறேன்’ என்று அந்தக் காட்டு மரத்தைப் பார்
த்துச் சொன்னான்.

³ காட்டு மரம்.

⁴ कूटस्थः—மூல யுருஷன்.

வ் தனான 1கு-ராக்ஷஸ-ஸம்வாதத்திலே சரண
 கத-ரக்ஷணம் பண்ணினபடியை நினைப்பித்துக்
 கொண்டு நம்மை 1யதா-க்ரமம் சரணகதனா
 னான். (அர்ச்சித: ச)-வேடனாகையாலே பக்ஷி
 ஜாதிக் கு 2ப்ரக்ருத்யா சத்ருவுமாய், விசேஷித்
 துத் தன் 3பார்யா-பஹர்த்தாவுமான இவன்
 டதுபடுகிறான் என்றிருப்புதல், 4அவஸரத்
 திலே நலிய விரகுதேடுதல் செய்ய ப்ராப்தமா
 யிருக்க; அதிதியை தேவனாக விதிக்கிற ச்ருதி
 யின்படியே தேவர்களை ஆராதிக்கும் 5திறத்
 திலே 6அக்நிமுகமாகவன்றோ கபோதம் அர்ச்
 சித்தபடி. நாமும் சரணகதனை 7“வத்யதாம்
 ஏஷ தீவ்ரேண தண்டேந வசிவை: ஸஹ”
 என்று 8அதுபந்தி பர்யந்தமாக நன்றாக அர்ச்

1 यथाक्रमं—முறைவழுவாமல்.

2 प्रकृत्या—இயற்கையிலேயே

3 भार्यापहर्ता—மனைவியை அபஹரித்தவன்.

4 षमपत्तिले.

5 முறையிலே. 6 अक्निवழியாக.

7 वध्यतामेष तत्रेण दण्डेन सचिवैस्सह (யு. 17-27)

மந்திரிகளுடன் கூட இவன் சித்திராவதை செய்
 யப்படட்டும்.

8 अनुबन्धिपर्यन्त— (அவனைச்) சேர்ந்தவர்களையும்
 விடாமல்.

சியாநின்றோம். (யதா-ந்யாயம்) ¹சீதத்தாலும்
²க்ஷீ⁰த்தாலும் ³ஆர்த்தனான வேடனுக்கு
அபேக்ஷிதங்களான ⁴அக்ந்-யாநயநாதிகளைப்
பண்ணி, நல்விருந்து வந்தால் ஆதரிக்கும்படி
தப்பாதே ⁵அந்தர்-விஷாத-கந்தம் இல்லாதே
அக்கபோதம் ஆதரித்தபடி. (யதா-ந்யாயம்)-
இன்சொல்முதலாக ப்ராண-பர்யந்தமாக சரண
கத-விஷயத்தில் சக்தி-வஞ்சநம் பண்ணாதே
செய்த பரிவெல்லாம் அளவாயிருக்குமத்தனை
போக்கி மிகுதியுண்டோ? (ஸ்வை: ச
மாம்வைலர்-நிமந்தரித:)-⁶புறம்பேசில ஆஹா
ரங்கள் யெடுத்துக்கொண்டு வந்திட்டதன்று;
தன்னுடையதான ⁷த்ரவ்யாந்தரங்களிலே சில
வற்றையிட்டு உபசரித்ததுமன்று; ⁸விவேக
மில்லாதார் தானாக அபிமாநித்திருக்கக் கடவ

1 शीत—குளிர்.

2 क्षुत्—பசி.

3 आर्त—கஷ்டப்படுகிறவன்.

4 अग्न्यानयनादि—நெருப்புக் கொண்டுவருவது முதல்
யவை.

5 अन्तर्विषादगन्धं—மனதில் துக்கம் என்பதின் வாஸ
னைகூட (இல்லாதே)

6 வெளியிலுள்ள.

7 द्रव्यान्तर—மற்றப் பொருள்கள்.

8 विवेक—பகுத்தறிவு.

தாய், விவேகிகளும் ¹ ஆத்யமான தர்ம-வாத நம் என்று ²பேணக்கடவதான சரீரத்தில் மாம்ஸங்களாலேயன்றோ அவனை உபசார-பூர்வகமாக நல்விருந்தூட்டப் பரவர்த்தித்தது. (மாம்ஸை:)-³ ஏக-தேரங்களைப்பிரித்து இட்டதன்று: கடுகப்பசி தீர்க்கவேண்டுமென்று வேடனுக்கு தனக்குள்ள அவயவங்களொன்றும் ⁴சேஷியாதபடி ⁵சரபங்காதி-தாபஸரைப்போலே இத்தொரு மஹாதபஸ்ஸாக நினைத்து நெருப்பிலே காணும் விழுந்தது.

இப்படி இச் ச்லோகத்தில் சொன்ன அர்த்தந்தன்னை தம்முடைய அநுஷ்டானத்திற்கு ஹேதுவாக அநுவதித்துக்கொண்டு, இப்படியானால் நமக்கு சரணாகத-ரக்ஷணம் ⁶கைமுதிக ந்யாய-வித்தம் அன்றோ என்று அருளிச் செய்கிறார்:—

1 आद्य—முக்கியமான.

2 பாதுகாக்க. ³ ஒரு பாகம்.

4 மிகுதியில்லாதபடி.

5 शरभङ्गादितापस— சரபங்கர் முதலான தவம் செய்யும் யோகிகளை(ப்போலே).

6 कैमुतिकन्याय— (சக்தியற்ற ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்தானேயானால், சக்தியுள்ளவன் அதே காரியத்தைச் செய்வான் என்பதைக்) கூறவும் வேண்டுமோ என்கிற ந்யாயம்.

1 ஸ ஹிதம் ப்ரகிஜக்ராஹ
 பார்யா-ஹர்த்தாரம் ஆகதம் |
 கபோதோ வானர-ஸ்ரேஷ்ட
 கிம்-புநர்-மத்-விதோ ஜந: ||

(ஸ ஹி)-அக்கபோதம் நம்மைப்போலே
 தர்மா நுஷ்டானம் பண்ணக்கடவ ஜாதிகளில்
 ஒன்றிலே யாதஸ், சரண்ய-வம்சத்திலே யாதஸ்
 பிறந்ததன்று என்னுமிடம் ப்ரலீத்தமாயன்
 ரேவிருப்பது. (தம்)—ஜாதியாலும், விசேஷி
 த்துத் தன் கொடுமையாலும் *பக்ஷி-ஜாதிக்
 காக விருத்தனாய் கபோதமிருந்த விடத்திலே

* कश्चित् क्षुद्रसमाचारः पक्षिणां कालंमितः 2 என்று

1 स हितं प्रतिजग्राह भार्याहर्तारमागतम् ।

कपोतो वानरश्रेष्ठ किंपुनर्मद्विधो जनः ॥ (यु. 17. 25)

வானராதிப! தன் மனைவியை யபஹரித்தவனும்,
 (தானிருந்தவிடத்திற்கு) வந்தவனுமான அந்த வேட்கை
 அந்தப் புறூ ஏற்றுக் கொண்டதன்றோ? ஒரு பக்ஷி இப்ப
 டிச் செய்திருக்க என் போன்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல
 வும் வேண்டுமோ?

2 कस्मिन् कश्चिद्-समाचारः

पक्षिणाम् काल-सम्मितः ॥ (इति. सुप्र. 8-6).

அல்பமான நடத்தை யைய யுடையவனும் பக்ஷிக்
 ளுக்கே எமன் போன்றவனுமான ஒருவன்.

யாத்ருச்சிகமாக வந்து விழுந்ததுக்கு மேலே கபோதத்தைக்குறித்து ஒரு ¹உபாய-ப்ரயோக-ரஹிதமாய், விபரீதாநுஷ்டானத்திலும் நிலை குலையாதவமாய், ²அநுதாப-லேசமாதல் ³அநுகூல-வாத-ப்ரஸங்கமாதலின்றிக்கே கிடர் அவ்வேடன் இருப்பது. (ஸஹிதம் ப்ரதிஜக்ராஹ)—தன்னை யழிய மாறியன்றே அவ்வேடனைக் கைக்கொண்டு ரக்ஷித்தது. முன்பு சத்ருவென்று பொதுவிலே யருளிச்செய்ததை அவன் ⁴வ்ருத்தியைக் காட்டி விசேஷிக்கிறார் (பார்யா-ஹர்த்தாரம்). இப்படியே ராவணன் வந்தாலும் நமக்குக் கைக்கொள்ளவேண்டியன்றே இருப்பது என்று திருவுள்ளம். (ஆகதம்)—இவன் தன்னைக் கைக்கொள்ளுகைக்குச் செய்த உபாயாநுஷ்டானம் கபோதமிருந்த மரத்தடியிலே வந்தவளவே கிடர்! அல்லது வநஸ்பதி-தேவந்தையைக் குறித்து சரணம் என்று சொன்ன சப்தமும் கபோதம் கேட்ட

¹ உபாயத்தை அநுஷ்டிக்காதவமாய்.

² அநுதாபலேச—கடுகளவேனும் பச்சாத்தாபம்.

³ அநுகூலவாதமசந்—ப்ரியமான பேச்சுக்கு இடம்.

⁴ வृत्ति—செய்கை.

தில்லை. (கபோத:)-- முன்பே 'கபோதம்' என்று சொல்லியிருக்க இருகாலமிட்டு 'கபோதம்' என்றது சிபியினுடைய சரணாகத-ரக்ஷண-தர்மம் சொல்லுகிற ¹ச்யேந-கபோத-வ்ருத்தாந்தத்தில்போலே கபோத-வேஷம் கொண்டானொரு தேவனோ ரிஷியோ வென்று சங்கியாமைக்காக. இது பூர்வ-கர்ம-விசேஷத்தாலே கஜேந்த்ராதிகளைப்போல திரயக்காயிருக்க இப்படி தர்மாநுஷ்டான-யோக்யமாய் பிறந்தது. (வாநர-ச்ரேஷ்ட-)-வேறேயும் ஒரு திரயக்கு சத்ருவான வேடனை ரக்ஷித்தபடி கேளீர். வாநரஜாதிகளுக்கு முடிசூடின நீர் ²வ்யாக்ர-வாநர-ஸம்வாதம் கேட்டறியீரோ? ஒரு புலி வந்து தொடர, தானிருந்த மரத்தடியிலே வந்தேறின வேடனை அந்த வ்யாக்ரம் விடச்சொல்ல, இவனை சரணாகதன் என்று வாநரம் ரக்ஷித்தது. அப்போது மரத்தடியை விடாதே கிடக்கிறபுலி இவ்வாநரம் தூங்கினவளவிலே வேடனைப்பார்த்து, 'உன்னை விடுகிறேன் வாநரத்தைத் தள்ளவல்லையோ' வென்ன; பாப-புத்தியான வேடன் தன்னை ரக்ஷித்த வாநரத்தைத் தள்ளினவளவிலே, வாநரத்தைப் பிடித்து, 'உன்னை

1 इयनकपोतवृत्तान्त—பருந்தும் புறவும் என்கிற கதை

2 व्याघ्रवानरसंवाद—புலிக்கும் குரங்குக்கும் நடந்த சும்பாஷணை.

விடுகிறேன், தனக்கு உபகாரகனான உன்னைத் தள்ளின வேடனைத் தள்ளித் தரவல்லையோ வென்று¹ ம நுஷ்ய-மாம்ஸ-லுப்தமான புலி சொல்ல; ²தர்ம-வித்தான வாநரம் ³ப்ராணாத்ய ய-தஸூயாகையாலே ⁴அஹ்ருதயமாக விசைந்து, புலி விட்டவாறே மரத்திலேறி சத்ருவான வேடனைப் பின்பும் போக்கற்றுத் தானிருந்த மரத்திலே இருந்ததேயடியாக ஸரணாகதன் என்று ரக்ஷித்தது. நீர் வாநரங்களுக்கு முடிசூடியிருந்தாலும் உங்களுக்கு ஜாதி-தர்மம் என்று பார்த்தாகிலும் கைக்கொள்ள வேண்டாவோ? (வாநர-ஸ்ரேஷ்ட)—⁵முதலிகள் கலங்கினால் தெளிவிக்க விருக்கிற நீர் கலங்கலாமோ? (வாநர-ஸ்ரேஷ்ட) வாலி-பதத்திலிருந்தவாறே உமக்கு ⁶சரணாகத-பீடைருசித்ததோ? (வாநர-ஸ்ரேஷ்ட)—வாநரமாத்ரமல்லீரே? ⁷ஆதித்யனு

¹ நாமாம்ஸத்தில் (ஓஷ)—பேராசையுள்ள.

² धर्मवित्—தர்மத்தை அறிந்த.

³ प्राणाययदशा—உயிர்போகும் தருணமாகையாலே.

⁴ अहृदय—மன: பூர்வமாயில்லாமல் வெளிக்கு மாத்திரமாக.

⁵ முதலிகள் என்று இங்கு வாநர்களைச் சொல்லுகிறது.

⁶ சரணாகதனை துன்புறுத்துவது இனிப்பாயிருந்ததோ

⁷ आदित्य—ஸூர்யனுடைய,

டைய புத்ரனுமாய் தர்மாதர்மங்களை அறிந்து
 மிருக்கிற நீர் அல்லாத வாதரங்களைப்போலே
¹ காபேயம் பண்ணப்பெறுவதிரோ? (கிம் புநர்-
 மத்-விதோ ஜந:)கபோதம் செய்தபடி கண்டால்
² நம்போலிகளுக்கு கேட்கவேணுமோ? நாம்
 சரணாகத-ரக்ஷணத்திற்குக் கொடியெடுத்த ரகு-
 வம்சத்திலே, *⁴“ அறுபதினாயிரமாண்டு வெண்
 கொற்றைக்குடை-தன் நிழலொழிய வேறொரு
 நிழலிலொதுங்காதே லோக-ரக்ஷணர்த்தமாகப்
 பத்துத் திக்கிலும் தேர்நடத்தி ப்ரஸித்தனான
 தசரதன்” மகனாய், வலிஷ்ட-விச்வாமித்ர-
 சிஷ்யனாய், மஹா-யோகியாக ³ப்ரக்யாதனான
 ஜநகனோடே ஸம்பந்தம் பண்ணின நாம்
⁴“ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:” என்று உடம்பில்

* षष्टिर्वर्षसहस्राणि लोकस्य चरता हितम् ।

पाण्डरस्यातपत्रस्य छायायां जरितं मया ॥⁵

என்று

1 कापेयं—குரங்கின் செய்கை அல்லது ஸ்வபாவம்.

2 நம்போன்றவர்களுக்கு. ³ प्रख्यात—புகழ்பெற்ற.

4 रामो विग्रहवान् धर्मः । (ஆ. 37-13).

ராமன் உருவெடுத்துவந்த தர்மம்.

⁵ षष्ठिर्वर्षसहस्राणि

லோகஸ்ய சரதா ஹிதம் |

பாண்டரஸ்யாத பத்ரஸ்ய

சாயாயாம் ஜரிதம் மயா ||

(ஆ. 2-7)

அறுபதினாயிரமாண்டு வெண்குடையின் கீழிருந்து
 உலகத்திற்கு நன்மைசெய்தே நான் கிழவனானேன்.

¹ ஸிஷ்டதயா ப்ரஸித்தியை யேறிட்டுக் கொண்டு, * இத்தனைகாலமும் நம்முடைய கைபார்த்து நாட்டார் அநுஷ்டிக்கும்படி நடந்து போந்து இன்று சரணாகத-² காதம் பண்ணினால் நாடு என்படக்கடவது? (மத்-வித:)-நம்முடைய வ்ரதம் பின்பு சொல்லக்கடவோம்; ³ 'ஸாமாந்யோ அயம் தர்ம-வேதூர்-நராணாம்' என்கிறபடியே நம்போலிகளெல்லாற்கும் இதுவே பொதுவாய்க்காணுமிருப்பது. (மத்-வித:)-நம்போலிகள் சரணாகதனை விடுவார்களோ? ஹிம்ஸாபிருசிகளாகையாலே அவத்யரை வதிக்கவல்ல ராவணாதிகளுக்கன்றோ இப்படிக்கொத்த கார்யங்கள் ருசிப்பது. (ஐந:)-சரண

* मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः 4

என்கிறபடியே

1 शिष्टतया—நல்லொழுக்கமுடைமை (என்கிற.)

2 घातः—கொலை; இங்கு கைவிடுதல்.

3 सामान्योयं धर्मसेतुनराणाम् ।

இது எல்லா மானிடர்களுக்கும் பொதுவான தர்மமாகிற அணை.

4 मर्यादा-தரநாம் ச லோகஸ்ய

கர்த்தா-காரயிதா ச ஸ: || (ஸு. 35-11).

உலகங்களுக்கு தர்மத்தை விதிப்பவனும், விதித்த படி அநுஷ்டிக்கும்படி செய்பவனும் அவனே.

கதனை பரித்யஜித்தவன் என்ன பிறப்பு பிறந்தானாகக் கடவன்? நம்போலிகளுக்கு ஜந்ம-ப்ரயோஜநம் சரணாகத ரக்ஷணமன்றோ?

¹ ஸிஷ்டாநுஷ்டானம் ப்ரமாணமேயாகிலும், ஒருகபோதம் அநுஷ்டித்தது என்றொரு ப்ரமாணம் உண்டோ? இதுக்கு ² விதாயகமாயிருப்பதொரு வாக்யம் வேண்டாவோ வென்கிற ஸங்கையாலே கண்டு என்பாறொரு மஹர்ஷிகண்டதொரு காதையைக் கேளீர் என்கிறார்:—

³ ரிஷே: கண்வஸ்ய புத்ரேண

கண்டுநா பரமர்ஷினா |

ஸ்ருணு காதாம் புரா-கீதாம்

தர்மிஷ்டாம் ஸத்ய-வாநிநா ||

கண்டுவென்கிற மஹர்ஷியினுடைய ⁴ ஜந்ம-ப்ரகர்ஷத்தை முற்படக் கேளீர். (ரிஷே:

1 பெரியோர்களின் செய்கை.

2 விதாயக— (ஒரு கார்யத்தை செய் என்று) கட்டளை யிடும்படியான.

3 ऋषे: कण्वस्य पुत्रेण कण्डुना परमर्षिणा ।

शृणु गाथां पुरागतां धर्मिष्ठां सत्यवादिना ॥(யு. 18-26).

கண்வரிஷியின் புத்ரனும் ஸத்யவாநியுமான கண்டு வென்கிற மஹர்ஷியினால் தர்மங்களை அறிவிப்பதும் (வேதம் முதலியவைகளை அநுஸரித்தே) முன் ஓதப்பட்டதுமான இந்தச் செய்யுளைக் கேளும்.

4 जन्मप्रकर्ष— பிறவியின் ஏற்றம்.

கண்வஸ்ய புத்ரேண) — தான்தோன்றியன்றிக்
 கே * அவனுடைய பிதாவும் ¹ ச தூர்-வேதாத்யா
 யியாய் ² அதீந்தரிய-த்ரஷ்டாவாய்க் காணுமி
 ருப்பது. ஆனால் பறப்பதின் குட்டி தவழா
 திறே! (கண்வஸ்ய புத்ரேண) — ³ மஹா-தபா
 வான கண்வனுகிற மஹர்ஷிக்கு ஸம்ஸார-
⁴ நிஸ்தாரகனாய்க் காணும் இவன் பிறந்தது.
 (கண்வஸ்ய புத்ரேண, கண்டுநா) — பிதாவின்
 பேராலும் தன் பேராலும் ப்ரஸித்தனாய்க்
 காணுமிருப்பது. (கண்டுநா) — அவன் தன்
 பெருமையைப் பார்த்தால் † மஹர்ஷிகள் கொ
 ண்டாடும்படியான பேருடையானொருவன் கா
 ணும். (ரிஷே: புத்ரேண, பரமர்ஷிண) —

* यस्य स्यात् श्रेत्रियः पिता | என்கிறபடியே ⁵

† स चापि भगवान् कण्डुः என்று ⁶

1 चतुर्वेदाध्यायी—நான்கு வேதங்களையும் ஓதினவர்.

2 अतीन्द्रियदृष्टा— புலன்களுக்கு எட்டாதவற்றையும்
 நேரில் பார்ப்பவர்.

3 महातपाः — பெரிய தபஸ்வியான.

4 निस्तारक— ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கரையேற்றுபவன்.

5 यस्य स्यात् श्रेत्रियः पिता

(மனுஸ்மருதி 3-137).

எவனுடைய பிதா வேதங்களை ஓதினவராயிருப்
 பாரோ.

6 स चापि भगवान् कण्डुः— (வி. பு. 1-5-52).

(ஞான-ஸக்திகள் நிறைந்த) கண்டு பகவானும்.

விளக்கில் கொளுத்தின பந்தமென்னும்படி
 காணும் ¹ப்ரகாஷ-பஹுளான பிதர்விலுங்
 காட்டில் இவனுடைய ²ஞான-விகாஸம் இரு
 க்கும்படி. (ஸ்ருணு)—இத்தனை நாளும்
 இக்காதை உம்முடைய செவியில் படாமை
 யிறே நீரிப்படிக்கலங்குகிறது. இத்தை
³அவஹிதராய்க் கேளீர். (காதாம்)—இது
 பெரிய பொருள்களை யெல்லாம் பொதிந்து
 கொண்டு எளிதாகக் கேட்கலாம்படி சுருங்கின
 பாசுரமாய்க் காணுமிருப்பது. (புராஹீதாம்)-
 இன்று முதலாகக் கட்டினதொன்றன்று
 காணும் இது; வேதம்போல பழையதாயிருப்
 பதொன்று. (ஹீதாம்)-கண்டுவான மஹர்ஷியும்
 இத்தை ஸ்ருஷ்டித்தானென்றிராதே கிடீர்.
 ரிக்கை ஸாமமாகப்பாடுமாப்போலே பண்டே
 யுள்ளதொன்றை அவன் பாடினானத்தனை.
 (ஹீதாம்)—அவன் செய்தானாகிலும் அந்த
 ஸாம-த்வநிபோலே ஸமஸ்தபாபங்களையும்
 போக்கவற்றாய்க் காணுமிருப்பது. (தர்மிஷ்ட
 டாம்)—போலியான தர்மங்களைப் போலன்றி
 க்கே ⁴ப்ரத்யக்ஷ-ஸ்ருதி-ஸித்தமான பரம-தர்ம

¹ प्रकाशबहुल — அதிக ஞானத்தையுடைய.

² ज्ञानविकास — ஞானத்தின் பரவுகல்.

³ कवनमाय — கவனமாய்.

⁴ (எல்லாராலும் இப்போதும்) ஓசப்படுகிற ஸ்ருதி யில்கிடைப்பதான.

த்தை விஷயமாக வுடைத்தாய்க்காணும் இக் காதையிருப்பது. (ஸத்ய-வாதிநா) —²ஸத்ய-வாத-சீலனை கண்டு வென்கிற மஹர்ஷி வாய்வெருவிச் சொன்னாலும்³ பழுதாயிருப்பதொரு 'ச'வ்வும் 'து' வ்வும் கூட்டுகையுமன்றி க்கே காணுமிருப்பது. இதில் 'பரமர்ஷிணை' என்று⁴ யதார்த்த-தர்ஸித்வம் சொல்லிற்று; 'ஸத்ய-வாதிநா' என்று⁵ யதா-த்ருஷ்டார்த்த-வாதித்வம் சொல்லிற்று; 'தர்மிஷ்டாம்' என்று உபதேசத்தினுடைய பரம-ப்ரயோஜநத்வம் சொல்லிற்று. இத்தால்⁶ ப்ரம-விப்ரலம்பங்கள் அற்று, வர்வ-லோக-ஹிதம் சொல்வான் ஒருவன் என்று⁷ ஆப்த்யதிஸயம் சொல்லித் தாயிற்று.

2 सत्यवादीति — உண்மை உரைப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்.

3 பழுது-அர்த்தமில்லாத ('ச', 'து' என்கிற ஸ்வேரகத்தை பூர்ணம் செய்வதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படும் சொற்கள்).

4 यथार्थदर्शित्वं — உள்ளபடி அறிவை.

5 यथादृष्टार्थवादि — உள்ளபடி அறிந்ததை அறிந்தபடி சொல்லுகை.

6 भ्रमविप्रलम्भ — தான் ப்ரமிப்பது, பிறரை ஏமாற்றுவது; அதாவது உள்ளபடி தான் அநியமுடியாமையும், அறிந்தபடி சொல்லாமல் மாற்றியுரைப்பதும்.

7 आप्यतिशय — மிகவும் நம்பத்தக்கமை.

மேல் 'கண்டு-காதை' என் றெ டுக் கிற
நாலரை ச்லோகத்தில், ப்ரதம-ச்லோகத்தாலே
'பூர்ண-சரணாகதி யில்லையேயாகிலும் போக்
கற்ற தசையில் ¹ ஆத்ம-நிக்ஷபாபிப்ராய-வ்ய
ஞ்ஜகங்களாய்க் கொண்டு சரணாகதியி னுடைய
² ஸகல-துல்யங்களான ³ அஞ்ஜலி-பந்தாதி-மா
த்ரங்களை ⁴ நோர்ந்தவனையும் அழியக் கொடுக்
கலாகாது' என்கிறார்.

⁵ பத்தாஞ்ஜலி-புடம் தீநம்
யாசந்தம் ஸரணாகதம் |
ந ஹந்யாத் ஆந்ருஸம்ஸ்யார்த்தம்
அபி ஸத்ரும் பரந்தப ||

1 आत्मनिक्षोपाभिप्रायव्यञ्जक— ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்
கும் அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிப்பவை(களாய்).

2 शकलतुल्य—ஒரு பகுதிக்கு ஸமாநமான.

3 अञ्जलिबन्ध—கைகுவித்தல். ⁴ செய்தவனையும்.

5 बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम् |

न हन्यादानृशंस्यार्थमपि शत्रुं परन्तप || (யு. 18-27)

சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! கைகுவித்தா
லும், எளிமைதோற்றவிருந்தாலும், (ரக்ஷிக்கவேண்டும்
என்று) இரந்தாலும், (இவை மூன்றுமின்றி) ரக்ஷகனி
ருந்தவிடத்திற்கு வந்தாலும், அப்பேர்ப்பட்ட ஒருவனை
தனக்கு, 'க்ரூரன்' என்கிற நிந்தை வராமெக்காக அவன்
சத்ருவாயிருந்தாலும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

(பத்தாஞ்ஜலி-புடம்) — அநுகூல-புத்தியும் ப்ரதிகூல-வ்யாவ்ருத்தியும் இல்லையேயாகிலும் கையில் அஞ்ஜலி-மாத்திரமே யமையும்.

¹ அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா

கூழ்ப்பாம் தேவ-ப்ராஸாதீநீ

என்கிறபடியே

அத்யந்த-வ்வதந்த்ரணையும் கடுக விரங்கப் பண்ணும் முத்ரையிதன்றோ? (தீநம்)—அஞ்ஜலியும் வாங்-மாத்ரமும் நேராதே ²கார்ப்பண்யம் தோற்ற நிற்கும் நிலையே அமையும். (யாசந்தம்)-கைகூப்பிற்றிலனேயாகிலும், கார்ப்பண்யமும் தோற்றித்திலையேயாகிலும், ³அஹ்ருதயமாக இரக்கவமையும். (சரணாகதம்)—அஞ்ஜலி-பந்தாதிகள் மூன்றும் இல்லையேயாகிலும் ரக்ஷகரைக் கிடைக்குமோ வென்று இருந்தவிடத்திலே வந்து புத்ரவமையும். முதல் வ்வ-ரக்ஷா-பர-நிக்ஷேப-ரூபையான சரணாகதியின் ஸகல-வ்வதாநீயங்

1 अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी ॥

(பாரத்வாஜஸம்.)

அஞ்ஜலியானது ஸர்வேச்வரனை சீக்ரத்தில் த்ருப்தி பண்ணும்படியான உயர்ந்த முத்ரை.

2 कार्पण्यं—எளிமை.

3 अहृदय— (முழுமனதுடனில்லாமல்) வெளிக்கு மட்டும் செய்வது.

களைச் சொல்லிற்றாய், இங்கே 'சரணாகதம்' என்று பூர்ண-சரணாகதியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். (ந ஹந்யாத்)-தான் அழியச் செய்தல், ரக்ஷிக்க சக்தனான தன் உபேக்ஷாதி களாலே அழியக் கொடுப்புதல் செய்யப் பெரூன். இந்த சாஸ்திரம் ¹ஐஹிகாப்யு தயார்த்தமோ, பர-லோகார்த்தமோ, ²ப்ரத்யவாய-பரிஹாரார்த்தமோ வென்ன, அவை நிற்க முற்படப்ரயோஜநாந்தரம் சொல்லுகிறது.(ஆ ந்ருஸம்ஸ்யார்த்தம்)-³ ஆ ந்ருஸம்ஸ்ய மா கிற மஹாகுணத்தை ரக்ஷிக்கைக்காகவுமாம் ; ⁴'ந்ருஸம்ஸன்' என்று நாட்டார் சீ சீ என்னு மைக்காகவுமாம்.(அபி ஸத்ரும்)-நேரே சத்ரு தான் வந்து சரணாகதனாலும் அழிய விட வொண்ணாதபடியானால், இதுக்கு முன்பு ஒரு குற்றம் காணாதிருக்க சத்ரு விருந்த ஊரில் நின்றும் வந்தான் என்கிற விவ்வளவைக் கொண்டு சரணாகதனைவனை யழியக்கொடுக்கலாமோ வென்று தாற்பார்யம். (பரந்தப)—சரணாகதனோடேயோ ⁵சேவகம் காட்டுவது ; நேரே ⁶பொருமவனோடேயன்றே.

1 ऐहिकाम्युदयार्थ— இவ்வுலகில் வரும் க்ஷேமத்திற்காக ² கெடுதல் நிவ்ருத்திப்பதற்காக.

3 आनुशंस्य— கருணை. 4 नृशंस— இரக்கமற்றவன், ⁵ வீர்யம். ⁶ யுத்தம் செய்பவனோடே.

“ந ஹந்யாத்” என்று தான் கொல்லா தொழியுமளவன்றே வென்ன ; அங்ஙனன்று, சரணுகதனை வேறொருத்தர் நலியும் போது ‘ஆர்த்தன்,’ ‘த்ருப்தன்’ என்கிற சரணுகதா வஸ்தா-விசேஷங்களைப் பாராதே தன் ப்ராணைகளை யழிய மாறியும் அவனை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்கிறார் :—

² ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த :

பரேஷாம் ஸாணுகத : |

அரி : ப்ராணைந் பரித்யஜ்ய

ரக்ஷிதவ்ய : க்ருதாத்மநா ||

(ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த:)—இப் போதே அபிமத-ஸித்தியுண்டாக வேண்டுமென்று ³விளம்ப-க்ஷமனன்றிக்கே யிருக்க வுமாம்; விளம்பித்துப் பெறலாவதொரு பலத்தைக்கோலி என்றேனுமாக அபிமதம் ஸித்த

1 आर्त—நொந்தவன். दस—விளம்பத்தைப் பொறுக்குமவன்.

2 आर्तो वा यदि वा दसः परेषां शरणागतः |

अरिः प्राणान् परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ||

(யு. 18-27)

மிகவும் நொந்தவனாயிருந்தாலும், விளம்பித்து பலத்தைக் கோலினவனாயிருந்தாலும் பிறரிடத்திற்கு வந்தவன் சத்ருவாயிருந்தாலும் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்தவனால் உயிரைக்கொடுத்தாவது ரக்ஷிக்கப்படவேண்டும்.

³ விளம்பத்தைப் பொறுப்பவன்.

மன்றோவென்று தேறியிருக்கவுமாம். இவனு
 க்கும் அபிமதத்தைப் பற்ற ¹ அகிஞ்சநதை
 யாலே ஆர்த்தியுண்டு. அங்ஙனன்றிக்கே
²ப்ரஹ்ம-பயாதி-யுக்தனாயிருக்கவுமாம்; இவை-
 யன்றிக்கே இருக்கவுமாம் என்று ஆர்த்த-
 த்ருப்த-விபாகம் சொல்லுவார்கள். (பரேஷாம்
 ஸரணாகத:)— இதுக்கு முன் முகமறியாதாரி
 ருந்தவிடத்தே வரவமையும். (அரி:)-அவன்
 ஸத்ருத்வம் அடியருதே உள்ளே கிடக்கச்
 செய்தே, மித்ர-பாவனையைப் பண்ணி வந்தா
 லுமாம். (ப்ராணந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:)-
³ அவ்ஸ்திரங்களான ப்ராணன்களை விட்டு ஸ்தி
 ரமான சரணாகத ரக்ஷண-தர்மத்தைப் பற்றவ
 ன்றோ ப்ராப்தம். இவ்வர்த்தத்தை

⁴ ஆத்ம-ப்ராணை: பர-ப்ராணந்

யோ நர: பரிரக்ஷதி |

ஸ யாதி பரமம் ஸ்தாநம்

யஸ்மாந் நாவர்த்ததே புந: || என்றும்

1 अकिञ्चनता— புகலற்றமை.

2 प्रश्रयभयादियुक्त— அடக்கம், பயம் முதலியவற்
 றோடு கூடியவன்.

3 अस्थिर— நிலையற்ற.

4 आत्मप्राणैः परप्राणान् यो नरः परिरक्षति ।

स याति परमं स्थानं यस्मान्नावर्तते पुनः ॥

இதி. ஸமு. 4-74

தன் உயிரைக்கொடுத்து பிறருயிரை எவன் ரக்ஷிக்கி
 கிருனோ, அவன் திரும்பிவருதல் என்பதில்லாத நித்ய
 மான உயர்ந்த லோகத்தை யடைகிறான்.

1 “ப்ராணேரபி த்வயா ராஜந்

ரக்ஷித: க்ருபணே ஜந:” | என்றும்

ம்யேந-கபோதோபாக்யாநத்திலே ஸிபியைக் குறித்து இந்த்ரன் சொன்னான். (க்ருதாத்மநா)—இப்படிச் செய்யாதபோது இவன் கற்ற கல்வியெல்லாம் என் செய்ததாகக் கடவது.

2“ விதுஷோதிக்ரமே தண்ட-பூயஸ்த்வம்” என்னும்படியாமித்தனையிற்றே. தன்னை ரக்ஷித்த வாநரத்தைத் தள்ளின வேடனைப்போலே ரக்ஷிதனான சரணாகதன் பின்பு ³க்ருத-க்நனாய் ப்ரதிகூலனானபோது தான் அவனுடைய ஸிக்ஷாதிகளில் ⁴அதிக்ருதனாகில் அம்முகத்தாலே ரக்ஷிக்கவும், அவற்றில் அதிக்ருதனல்லாதபோது பின்பு அவன் ⁵அநுதப்தனாய் ஸரணாகதனானாகில் க்ஷமிக்கவும், அங்ஙனல்லாதபோது உபேக்ஷிக்கலான ப்ராதிகூல்

1 प्राणैरपि त्वया राजन् रक्षितः कृपणो जनः ।

(இதி. ஸமு. 4-75)

மிகவும் இரங்கத்தகுந்த இவன் உயிரையும் கொடுத்து உன்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டான்.

2 विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वं

அறிந்தவன் குற்றம் செய்தால் அதிக தண்டனை.

3 कृतघ्न—நன்றி யற்றவன்.

4 अधिकृत—(உத்தியோக முறையில்) நியமிக்கப்பட்டிருந்தானாகில்.

5 अनुतप्त—பச்சாத்தாபத்தை யடைந்தவனாய்.

யத்தை உபேக்ஷிக்கவும் தன் னுடைய ¹வதாகி
பர்யந்தமாக ப்ரவருத்திக்குமாகில் ஸாஸ்த்ர-வி
ரோதமில்லாத ²மர்யாதையாலே ³யதா-ஸக்தி
விலக்கிக்கொள்ளவும் ப்ராப்தம்.

மேலிரண்டு ச்லோகத்தாலே ஸரணாகத-
பரித்யாகத்தில் வரும் ⁴த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட-ப்ரத்
யவாயங்களை அருளிச் செய்கிறார்.

⁵ ஸ சேத் பயாத் வா மோஹாத் வா
காமாத் வாபி ந ரக்ஷித: |
ஸ்வயா ஸக்த்யா யதா-ஸத்யம்
தத்-பாபம் லோக-கர்ஹிதம் ||

(பயாத் வா)-சரணாகதனைக் கைக்கொண்
டால் ப்ரபலமான விரோதிகள் நம்மையும்

1 वधादिपर्यन्त—கொலைசெய்தல் முதலிய அவ்வளவு
வரையில்.

2 मर्यादा— முறை. 3 यथाशक्ति—இயன்றமட்டில்.

4 दृष्टादृष्टप्रत्ययाय— இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும்
வரும் இடையூறுகள்.

5 स चेद्भयाद्वा मोहाद्वा कामाद्वापि न रक्षितः ।

स्वया शक्त्या यथासत्यं तत्पापं लोकगर्हितम् ॥

(ய. 18. 30)

பயத்தினாலாவது, அறியாமையாலாவது, அல்லது
வேறு ஆசையாலாவது தன் சக்தியுள்ளவரும் வஞ்சனை
யில்லாமல் சரணாகதனை ரக்ஷிக்காவிட்டால் அது பாபம்
உலகமெல்லாம் அவனை நிந்திக்கும்.

நலியில் செய்வதென் என்னும் அச்சத்தாலே யாதல் என்றபடி. *வேந்தர்-தக்ஷக-ந்யாயம் இங்கே கண்டு கொள்வது. (மோஹாத் வா) “நத்ருஸம்வ்யஸநம் ப்ராப்தம் ப்ராதரம் ய: பரி த்யஜேத்” என்றிற்போலே சில ¹யுக்த்யாபா ஸங்களாலே வந்த கலக்கத்தாலே யாதல் என்றபடி (காமாத் வா)-² ஸாஸ்த்ராதி-லங்கந- ஹேதுவான ஸ்வச்சந்த-ஸ்வபாவத்தாலேயா தல் என்றபடி. அங்ஙனன்றிக் கே க ³ஹிம்ஸா-ருசிகளான ராக்ஷஸரைப் போல இவன் படுவது கண்டால் ஆகாதோ வென்கிற ⁴விபரீத-ருசியாலே யாதல் என்னுமாம்; அப் படியே சரணாகதனுடைய சத்ருவின் பக்க

* **सेन्द्रतक्षकन्यायं**—ஜநமேஜய மஹாராஜன் ஸர்ப்ப யாகம் செய்தபோது, தக்ஷகன் என்னும் ஸர்ப்பராஜன் இந்த்ரனிடம் சென்று சரணம் புகுந்தது. அதைக்கண்டு ரித்விக்ருக்கள் ‘இந்த்ரனோடுகூட தக்ஷகனும் வந்து அக்னி யில் விழக்கடவன்’ என்று மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவே இந்த்ரனும் சேர்ந்து வரவேண்டியதாயிற்று. இதனால் தூர்பலனாயிருந்தவனை சரணமடைந்தால், அவன் தன்னை யும் சரணமடைந்தவனையும் இருவரையுமே ரக்ஷிக்கமுடி யாமல் போகும் என்கிற ந்யாயம் ஸூசிதம்.

ईदृशं व्यसनं प्राप्तं भ्रातरं यः परित्यजेत् ।

(யு. 18. 5)

- 1 **युक्त्याभास**— (உண்மையாய் ஸரியில்லாமல்) யுக்தி போல் தோன்றுமவை.
- 2 சாஸ்த்ரத்தை மீறிநடப்பதற்குக் காரணமான தன் மனம் போனபடி செய்யும் தன்மையாலே யாதல்.
- 3 **हिंसारुचि**—(பிறரை)ஹிம்ஸிப்பதில் விருப்பமுள்ள
- 4 **विपरीतरुचि**— கெடுதலில் ருசி.

லிலே கைக்கூலியை யாசைப்பட்டு என்னவு
மாம். (அபி)— பூர்வாபகாரங்களை நினைத்து
வரும் ¹ஒளதாவீந்யம் முதலான வேறு ஏதே
னுமொரு ஹேதுவாலேயாகவுமாம். (ந ரக்ஷி
த:)—கிணற்றின் கரையில் பிள்ளையை வாங்கா
தாற்போலே ரக்ஷியாதமட்டும் கிடர் நாம்
சொல்லப்புகுகிற பாபம்; இ ப் ப டி ய ர னு ல்
தானே நலியுமளவிலே என்ன விளையக்கட
வது. (ஸ்வயா ஸக்த்யா)— தன் ஸக்தி-வஞ்ச
நம் பண்ணுதே ரக்ஷிக்கவேண்டும். அங்ஙன
ன்றிக்கே கைக்கொள்ளவுமாம் கைவிடவுமாம்
தான் வல்லதொரு விரகால் என்று தாத்தர்யம்.
ரகு-ப்ரப்ருதிகள் ப்ராஹ்மணாதிகளைத் தாங்கள்
கைக்கொண்டு ரக்ஷித்தார்கள். தேவர்களும்
ரிஷிகளும் காகத்தைப் போக்கற்றதென்று
பெருமாள் கைக்கொள்ளுகைக்காகத் தாங்கள்
கைவிட்டு ரக்ஷித்தார்கள். (யதா-ஸத்யம்)-லோ
கத்துக்குக் ²கண்காணிகளாகப் படைத்த ஆதி
த்யாதி ³பதினாலு ஸாக்ஷிகளும் இவர்களுக்கு

1 औदासीन्यं— நடு நிலைமை. ² ஸாக்ஷி.

3 आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च

बौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।

अहश्च रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये

धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तिं ॥

ஸூர்யன், சந்த்ரன், வாயு, அக்னி, ஆகாயம், பூமி

மேல் கண் காணியாய் ஸர்வ-ஸாக்ஷியான ஸர்
வேச்வர னும் கண்டுகொண்டிருக்க, தான் சக்த
னாயிருக்கச்செய்தே சில சலங்களாலே தனக்கு
சக்தியில்லாமையைக் காட்டி “ஸோசந்நிவ
ருதந்நிவ” என்கிற கணக்கிலே கண்ணழிக்கப்
பெறான். (தத்-பாபம்)- அந்த பாபத்தின்
கொடுமையைக்கேளீர்; இது நஹுஷ-ப்ருஹ
ஸ்பதி-ஸம்வாதாதிகளிலே அதி-ப்ரஸித்த
மாய்க்காணுமிருப்பது. இதன்கொடுமையை

1 ஸரணுகதாம் ந த்யஜேயம்
இந்த்ராணீம் ச யஸஸ்விநீம் |
தர்மஜ்ஞாம் தர்மஸீலாம் ச
ந த்யஜேயம் அநிந்திதாம் ||
நாகார்யம் கர்த்துமிச்சாமி
ப்ராஹ்மணஸ் ஸந் விஸேஷத: |
ஸ்ருத-தர்மஸ் ஸத்ய-ஸீலோ
ஜாநந் தர்மாநுஸாஸநம் ||

ஜலம், மனது, யமன், பகல், இரவு, காலை, மாலை, தர்மம்,
இந்த பதினான்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய நடத்தை
யையும் அறிகின்றன. (அதற்கு ஸாக்ஷிகள்).

1 शरणागतां न त्यजेयमिन्द्राणीं च यशस्विनीं ।
धर्मज्ञां धर्मशीलां च न त्यजेयमनिन्दिताम् ॥
नाकार्यं कर्तुमिच्छामि ब्राह्मणस्सन् विशेषतः ।
श्रुतधर्मस्सत्यशीलो जानन् धर्मानुशासनम् ॥

புகழ்பெற்றவரும், தர்மத்தை அறிந்து அதை அநு
ஷ்டிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையவரும், ஒருவித
தோஷமில்லாதவரும், என்னை சரணமடைந்தவருமான
இந்த்ராணியை ஒருக்காலும் கைவிடேன்.

மேலும் ப்ராஹ்மணனாயிருந்துகொண்டு, தர்மங்களை

1 காஹமேதத் கரிஷ்யாமி
 கச்சத்வம் வை ஸுரோத்தமா: |
 அஸ்மிம்ஸ்சார்த்தே புராகீதம்
 ப்ராஹ்மணா ஸ்ருயதாமிதம் ||
 2 சாஸ்ய பீஜம் ரோஹதி ரோஹகாலே |
 2 சாஸ்ய வர்ஷம் வர்ஷதி வர்ஷ-காலே |
 பீதம் ப்ரபந்நம் ப்ரததாதி ஸத்ரவே
 2 ஸோந்தாம் லபதே த்ராணமிச்சந் ||

பெல்லாம் கேட்டும், ஸத்யசீலனாயும், தர்மங்களின் விதயையெல்லாம் அறிந்துமிருப்பவனுமான நான் செய்யத் தகாத கார்யத்தைச் செய்யேன்.

1 नाहमेतत्करिष्यामि गच्छ्वं वै सुरोत्तमाः ॥
 अस्मिन्धार्थे पुरागीतं ब्रह्मणा श्रूयतामिदम् ॥
 न चास्य बीजं रोहति रोहकाले
 न चास्य वर्षं वर्षति वर्षकाले ।
 भीतं प्रपन्नं प्रददाति शत्रवे
 न सोऽन्तरं लभते त्राणमिच्छन् ॥

ஆகையால் நான் இதைச் செய்யமாட்டேன்.
 தேவதைகளே! நீங்கள் செல்லுங்கள்.

இது விஷயத்தில் முன் ப்ராஹ்மணினால் கூறப்பட்டதைக் கேளுங்கள். பயத்தினால் சரணமடைந்தவனை எவன் சத்ருவிடம் காட்டிக் கொடுக்கிறானோ அவன் விதைத்த விதை முளைக்கவேண்டிய காலத்தில் முளைக்கிறதில்லை; மழை பெய்யவேண்டிய காலத்தில் அவனுக்கு மழை பெய்வதில்லை; தன்னை ரக்ஷிக்க விரும்பினால் ஒரு இடம் கிடைப்பதில்லை.

பயந்து சரணமடைந்தவனை எவன் சத்ருக்களிடம் காட்டிக் கொடுக்கிறானோ அவன் தர்பலமான மனதை

1 மோகமந்நம் விந்ததி சாப்ரசேதா:

ஸ்வர்காத் லோகாத் ப்ரஸ்யதி ப்ரஷ்ட-சேதா: |

பீதம் ப்ரபந்நம் ப்ரததாதி ஸத்ரவே

ஸேந்த்ரா தேவா: ப்ரஹ்ரந்த்யஸ்ய வஜ்ரம் ||

என்று

இந்த்ர-பதம் பெற்ற மதுகெட்ட நஹுஷ்டை
லே ப்ரேரிதரான தேவர்களைக் குறித்து தேவ-
புரோஹிதன் சொன்னான். அப்படியே

2 ப்ராயஸ்சித்தேந ஸுத்த்யந்தி

மஹாபாதகினோபி யே |

ஸரணாகத-ஹந்த்ரணம்

ஸுத்தி: க்வாபி ந ஸித்த்யதி ||

1 मोघमन्नं विन्दति चाप्रचेता:

खर्गल्लोकात् भ्रश्यति भ्रष्टचेता: |

भीतं प्रपन्नं प्रददाति शत्रवे

सेन्द्रा देवा: प्रहरन्त्यस्य वज्रम् || (பார. உத். 12-16)

2 प्रायश्चित्तेन शुद्ध्यन्ति महापातकिनोऽपिये |

शरणागतहन्तृणां शुद्धि: कापि न सिद्ध्यति ||

யுடையவனாய் வீணாகவே அந்நத்தை யடைகிறான்; மனம் முறிந்தவனாய் ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்தும் நழுவி விழுகிறான். இந்த்ரனோடு கூட தேவர்கள் அவனை வஜ்ராயுதத்தால் அடிக்கிறார்கள்.

ராசுஷஸ! மஹாபாதங்களைச் செய்தவர்களும் தகுந்த ப்ராயச் சித்தத்தினால் சுத்தியடைகிறார்கள். ஆனால் சரணாகதனைக் கொன்றவர்களுக்கு எங்கும் சுத்தியே கிடையாது. (பாபத்திலிருந்து விழுதலையே கிடையாது).

பூயந்தே ஹபமேதேந
 மஹாபாதகினோபி ஹி |
 ஸரணாகத-ஹந்தாரோ
 ந த்வேவ ரஜநீசர ||

என்று

ரகு-ராக்ஷஸ-ஸம்வாதத்திலும் இவ்வர்த்தம்
 ப்ரஸித்தம். இத்தை

² லோபாத் த்வேஷாத் பயாத் வாபி
 யஸ்-த்யஜேத் ஸரணாகதம் |
 ப்ரஹ்ம-ஹத்யா-ஸமம் தஸ்ய
 பாபமாஹூர்-மநீஷிண: ||

1 पूयन्ते ह्यमेधेन महापातकिनोऽपि हि ।
 शरणागतहन्तारो न त्वेव रजनीचर ॥

ஏனெனில் மஹாபாதகம்செய்தவர்கள் அச்வமேத
 யாகம் செய்து சுத்தியடைகிறார்கள். சரணாகதனைக்
 கொன்றவர்களுக்கோ அப்படி ஒருவித ப்ராயச்சித்த
 மும் கிடையாது.

2 लोभाद् द्वेषाद्भयाद्वापि यस्यजेत् शरणागतम् ।
 ब्रह्महत्यासमं तस्य पापमाहुर्मनीषिणः ॥

(இதி. ஸமு. 4-18)

போசையாலாவது, த்வேஷத்தினாலாவது அல்
 லது பயத்தாலாவது ஒருவன் சரணாகதனைக் கைவிட்
 டால், அந்தப் பாபம் ஒரு ப்ரஹ்ம-ஹத்தி செய்ததற்கு
 ஸமானம் என்று அறிவாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

1 ஸாஸ்த்ரேஷு நிஷ்க்ருதீர்
த்ருஷ்டா மஹாபாதகிநாமபி |

ஸரணாகத-ஹந்துஸ்து

ந த்ருஷ்டா நிஷ்க்ருதி: க்வசித் ||

ப்ராணிநம் வத்யமாநம் து

யஸ்-ஸக்தஸ்-ஸமுபேக்ஷதே |

ஸ யாகி நாகம் கோரம்

இதி ப்ராஹ்மர்-மநீஷிண: ||

என்று

ஸ்யேந-ஸுபனான இந்த்ரணைக் குறித்து ஸிபி
சக்ரவர்த்தி சொன்னான்.

2 ப்ராணூர்த்திநமிமம் பீதம்

த்விஜம் மாம் ஸரணாகதம் |

1 शास्त्रेषु निष्कृतिर्दृष्टा महापातकिनामपि ।

शरणागतहन्तुस्तु न दृष्टा निष्कृतिः क्वचित् ॥

(இதி. ஸமு. 4-19)

प्राणिनं वध्यमानं तु यश्शक्तस्समुपेक्षते ।

स याति नरकं घोरं इति प्राहुर्मनीषिणः ॥ (ஷே. 4. 52.)

ஸாஸ்த்ரங்களில் மஹாபாதகம் செய்தவர்களுக்கும்
ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரணாகதனைக்
கொன்றவனுக்கோ ஓரிடத்திலும் ப்ராயச்சித்தம் காண
ப்படவில்லை

கொல்லப்படுகிற ஒருஜந்துவை தனக்கு சக்தியிருக்
கும்போதும் எவன் உபேக்ஷிக்கிறானோ அவன் கோர
மான நாகத்தை யடைகிறான் என்று புத்திமான்கள்
சொல்லுகிறார்கள்.

2 प्राणार्थिनमिमं भीतं द्विजं मां शरणागतम् ।

1 த்யஜேயம் யதி கோ மத்த:
 ஸ்யாந்-நர: பாப-க்ருத் புவி ||
 ஸக்தோ அபி ரக்ஷணே லோபாத்
 பயாத் வா ஸரணாகதம் |
 யஸ்-த்யஜேத் புருஷோ லோகே
 ப்ராஹ்ம-ஹத்யாம் ஸ விந்ததி ||

என்று

இதிஹாவேஸாத்மத்தி லும் சொல்லப்பட்டது.

2 யோ ஹி கஸ்சித் த்விஜம் ஹந்யாத்
 காம் ச லோகஸ்ய மாதாம் |
 ஸரணாகதம் ச யோ ஹந்யாத்
 துஸ்யமேஷாம் ச பாதகம் ||

என்று

கபோதி தன்னைக் கட்டியிருக்கிற வேடனை
 ரக்ஷிக்கைக்காக தன் பர்த்தாவான கபோதத்
 தைக் குறித்துச் சொல்லிற்று.

1 त्यजेयं यदि को मत्तः स्यान्नरः पापकृद्वि ||
 शक्तोपि रक्षणे लोभात् भयाद्वा शरणागतम् |
 यस्य ज्ञेत् पुरुषो लोके ब्रह्महत्यां स विन्दति ||

பயந்து உயிரை வேண்டி என்னை சரணமடைந்த
 இந்தப் பறவையைக் கைவிடுவேனையானால், என்னைக்
 காட்டிலும் பாபி இவ்வுலகில் யாரிருப்பார்?

ரக்ஷிக்க சக்தியிருக்கும்போதே ஆசையாலோ அல்
 லது பயத்தாலோ சரணாகதனைக் கைவிட்ட மனிதன்
 இவ்வுலகில் ப்ராஹ்ம-ஹத்யாதோஷத்தை அடைகிறான்.

2 यो हि कश्चिद् द्विजं हन्यात् गां च लोकस्य मातरम् |
 शरणागतं च यो हन्यात् तुल्यमेषां च पातकम् ||

(பாப. சா. 144-25)

ப்ராஹ்மணனைக் கொன்றவனுக்கும், உலகுக்குத்
 தாய்போன்ற பசுவைக்கொன்றவனுக்கும், சரணாகத
 னைக் கொன்றவனுக்கும் உண்டாகும் பாபம் ஸ்மானமே.

(தத்-பாபம்) ¹ ஸரணாகதம் பரித்யஜ்ய

வேதம் விப்லாவ்ய ச த்விஜ: |

ஸம்வத்ஸரம் யவாஹார:

தத்-பாபமவஸேததி ||

என்று

மந்வாதிகள் சொல்லுகிறபடியே ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ண வரிதாய்க்காணும் இப்பாபமிருப்பது. (லோக-கர்ஹிதம்):—

² ததேவமாகதஸ்யாஸ்ய

கபோதஸ்யாபயார்த்தீந: |

கதமஸ்மத்-விதஸ்-த்யாகம்

சூர்யாத் ஸத்பிரி-விகர்ஹிதம் ||

என்று

ஸிபி சொன்ன ³ஸிஷ்ட கர்ஹையளவேயன்று; இது கேட்கிலும் ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணவேண்டுமெனாலே நாட்டாரெல்லாரும் இவனை 'ஈ' 'ஈ' என்று ஒருக்காலும் கூட்டி கொள்ளார்கள்.

1 शरणागतं परित्यज्य वेदं विप्लाय च द्विजः ।

संवत्सरं यवाहारः तत्पापमवसेधति ॥ (மனு.11-198)

சரணாகதனைக் கைவிட்டவன் வேதத்திற்கு விபரீதமான ஆர்த்தம் செய்யும் ப்ராஹ்மணன் இருவரும் ஒரு வருஷகாலம் “யவம்” என்னும் தான்யத்தை ஆஹாரமாகக் கொண்டு அந்தப் பாபத்தைப் போக்கடிப்பார்கள்.

2 तदेवमागतस्यास्य कपोतस्याभयार्थिनः ।

कथमस्मद्विधस्त्यागं कुर्यात्सद्भिर्विगार्हितम् ॥

(இதி. ஸமு. 4.17)

ஆயால் இவ்விதம் உயிரைவேண்டி என்னிடம் வந்த இந்தப் புறவை என்னைப்போன்றவன் எப்படிக்கைவிட முடியும்? அப்படிக்கைவிடுதல் பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டது.

3 गद्ही—நிந்தை.

ஆகையாலேயேறே

¹ பாலக்நாம்ஸ்ச க்ருதக்நாம்ஸ்ச

விஸுத்தாநபி தர்மத: |

ஸாணாகத-ஹந்த்ரூம்ஸ்ச

ஸ்திரீ-ஹந்த்ரூம்ஸ்ச ந ஸம்வஸேத் ||

² ஸாணாகத-பால-ஸ்திரீ-

ஹிம்ஸகாந் ஸம்வஸேந்-ந து |

சீர்ண-வ்ரதாநபி ஸத:

க்ருதக்ந-ஸஹிதாநிமாந் || என்று

ஸாணாகத-³ காதகனையும், பால-காதகனையும், ஸ்திரீயைக் கொன்றவனையும், க்ருதக்நனையும், ப்ராயச்சித்தம் பண்ணி தங்களுக்கு ஸுத்தனாலும், ஒருக்காலும் கூட்டிக்கொள்ளலாகாதென்று மந்வாதி-தர்மசாஸ்த்ரங்க

¹ बालघ्नांश्च कृतघ्नांश्च विशुद्धानपि धर्मतः ।

शरणागतहन्तृंश्च स्त्रीहन्तृंश्च न संवसेत् ॥

(மனு. 11. 190).

ஸாணாகதன், குழந்தை அல்லது ஸ்திரீ இவர்களைக் கொன்றவனோடும், செய்நன்றி மறந்தவனோடும், அவர்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது.

² शरणागतबालस्यो हिंसकान् संवसेन तु ।

चीर्णव्रतानपि सतः कृतघ्नसहितानिमान् ॥

(பாஜ்ஞ. 3. 5. 298).

குழந்தையைக் கொன்றவன், செய்நன்றி மறந்தவன், ஸாணாகதனைக் கொன்றவன், ஸ்திரீஹத்தி செய்தவன் இவர்கள் (தகுந்த ப்ராயச்சித்தத்தினால்) ஸாஸ்திராய் படி பரிஸுத்தியடைந்தாலும் அவர்களோடு சேர்ந்து வளிக்கக்கூடாது.

³ கொன்றவன்.

ளிலே சொல்லுகிறது. ஆனபின்பு நாம் ஸ்ரணாகதனை விட்டால் நம்மை நாமும் விஸ்வாமித்ராதிகளான குருக்களும் ஒருக்காலும் கூட்டிக்கொள்ளார்கள் காணும்.

இப்படி த்ருஷ்ட-ப்ரத்யவாயம் சொல்லிற்று; ¹ அநந்தரம் அத்ருஷ்ட-ப்ரத்யவாயம் சொல்லுகிறது.

² விநஷ்ட: பஸ்யதஸ்-தஸ்யா-

ரக்ஷிணஸ்-ஸரணாகத: |

ஆதாய ஸுக்ருதம் தஸ்ய

ஸர்வம் கச்சேதரக்ஷித: ||

ரக்ஷிக்கவல்லவனாயிருக்க ரக்ஷியாமையாலே அவன் காணச்செய்தே நஷ்டானை ஸரணாகதனுக்கு வேறொரு ³க்ருஷிபண்ணவேண்டா; அவன் அநாதிகாலம் பண்ணின ஸுக்ருதத்தையெல்லாம் ⁴ஸவாஸநமாகவாங்கிக்கொண்டு, அவன் புகக்கடவ புண்யலோகங்களை யெல்லாம் தான் கைக்கொள்ளும். ஸரணாகத-⁵பரித்யாகியானவன் பக்கல் ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுகைக்கும் கைமுதலான ஸுக்ருத-

¹ பிறகு.

² விநஷ்ட: पश्यतस्तस्यारक्षणशरणागतः ।

आदाय सुकृतं तस्य सर्वं गच्छेदरक्षितः (य. 18—30)

சக்தியிருந்தும் சரணமடைந்தவனை ரக்ஷிக்காதவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே நாசமடைந்த சரணாகதன், அவனால் ரக்ஷிக்கப்படாதவனாய், அவனுடைய எல்லாப் புண்யங்களையும் தன்னுடன் கொண்டுபோய் விடுகிறான்.

³ துஷி—முயற்சி. ⁴ முழுவதும். ⁵ கைவிட்டவன்.

லேசமும் இல்லாமையாலே பாப-பரத்தாலே முழுக்க நரகங்களிலே விழுமத்தனை.

¹ உத்தரார்த்தத்தாலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட-ப்ரத்யவாயங்களை ஸமுச்சயித்துச்சொல்லுகிறது.

² அஸ்வர்க்யம் சாயஸ்யம் ச பல-வீர்ய-விநாசநம் ||

ஸரணுகதனுக்கு ஸரீரமொன்றுமழியுமளவே யுள்ளது; அவனை யழியக் கொடுத்தவனுக்கு பரலோகமும், இங்குள்ள புகழும், பலவீர்யங்களும், மற்றும் சொல்லிச் சொல்லாத³ குண-விபூதிகளுமெல்லாம் அழியும்படியாயிருக்கும். ஸரணுகதனுக்கு ரகைஷபிறந்ததாகில், இங்கே நினைத்தது ஆம்; ரகைஷபிறந்ததில்லையாகில், விட்டவனுடைய ஸுக்ருதத்தை யெல்லாம் கைக்கொண்டு தன் நினைவின்றிக்கே வந்த பரலோக-ஸுகம் பெறலாம். ஒருபடியாவும் ஸரணுகதனுக்குக் கார்யம் தப்புவதில்லை.

இப்படி ஸரணுகதனை ரகையாதபோது வரும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட-தோஷம் சொல்லி

¹ उत्तरार्ध—பின்பாதி.

² अखण्डं चायशस्यं च बलवीर्यविनाशनम् || (ஷே-31)

பரலோகத்தை யழிக்கும்; அபகீர்த்தியைக் கொடுக்கும்; பலம் வீர்யம் முதலிய குணங்களை நாசம் செய்யும்.

³ विमृति—செல்வம்; பெருமை.

ற்று; மேலில் ஸ்லோகத்தாலே ஸரணாகதரக்ஷண
த்தில் வரும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட-1-1-ருஷார்த்த-
வித்தியை யருளிச் செய்துகொண்டு, கண்டு
மஹர்ஷி சொன்னவார்த்தத்திலே தமக்கு அநு
ஷ்டித்தல்லது நிற்க வொண்ணாதபடி பிறந்த
ருசியை யருளிச் செய்கிறார்:—

1 கரிஷ்யாமி யதார்த்தம் து
கண்டோர்-வசநமுத்தமம் |
தர்மிஷ்டம் ச யஸஸ்யம் ச
ஸ்வர்க்யம் ஸ்யாத்து பலோதயே ||

(கரிஷ்யாமி)—நாம் ஸரணாகதரக்ஷணம்
பண்ணக் கடவோம்; 2 தர்ம: ஸ்ருதோ வா த்ரு
ஷ்டோ வா” இத்யாதிகளை யறிந்து தர்மிஷ்ட
ரான நீங்கள் இதற்கு விலக்காமை யென்
றொரு பந்து-க்ருத்யம் செய்து தரவேண்டும்.
(கரிஷ்யாமி)— அநுஷ்டிக்கைக்காகவன்றோ

1 करिष्यामि यथाथं तु कण्डोर्वचनमुत्तमम् ।

धर्मिष्ठं च यशस्यं च स्वर्ग्यं स्यात्तु फलोदये ॥

(ய. 18-32)

மிகவும் சிறந்ததும் உண்மையானதுமான கண்டு
வின் வசனத்தை அநுஸரித்து நடக்கப் போகிறேன்;
ஏனெனில் அது தர்மத்தோடு கூடியது; கீர்த்தியைத்
தருவது; பலனைக் கொடுக்கும் காலத்தில் ஸ்வர்க்கத்தைக்
தரும்.

2 धर्मः श्रुतो वा दृष्टो वा (பா. ஆச்வ. 96-31)

தர்மம் கேட்கப்பட்டாலும் சரி, பார்க்கப்பட்டா
லும் சரி.

நாம் இக்காதை கற்றது; 1“ந காதா காதிநம்
 ஶாஸ்தி” என்கிறபடியே குளிங்க-ஸ்குனியை
 ப்போலே வேறென்றைச் சொல்லி, வேறென்
 றைச் செய்கைக்கன்றே? (யதார்த்தம்) பாதக
 மில்லாமையாலும் ப்ரத்யக்ஷ-ச்ருதி-ஸம்வாதத்
 தாலும் பழுதற்ற பாகரம். த்ருஷ்டாத்ரு
 ஷ்ட-விருத்தமான உங்கள் வார்த்தையைக்
 காட்டில் அவன் வார்த்தைக்குள்ள விசேஷ
 மிருந்தபடி கண்டீரே. (கண்டோர்-வசநம்)
 2“தர்மஸ்ய தத்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்”
 என்னும்படி யிருந்தால் “மஹாஜநோ யேந
 கதஸ்-ஸ பந்தா:” என்கிறபடியே பெரியனான
 கண்டுவின் வழியைப்பின்செல்லுகை காணும்
 நமக்குக் கார்யம். (உத்தமம்)-உத்தம-தர்ம-
 விஷயம்.

1 न गाथा गायिनं शास्ति (பார. ஸபா. 64-20).

ச்லோகம் தன்னை உச்சரிப்பதால் மாத்திரம் ஒரு
 வளை ரக்ஷிப்பதில்லை.

2धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायाम् महाजनो येन गतः स पन्थाः

(பார. ஆர.314-119)

தர்மத்தின் உண்மை குறைக்குள் வைக்கப்பட்டி
 ருக்கிறது அறியவரிது; ஆகையால் பெரியோர்கள் அநு
 ஷ்டிப்பதே (ஸரியான) வழி.

அங்ஙனன்றிக்கே, இப்பாகரத்திற்குமேல்
உம்மாலேயாதல், முதலிகளாலேயாதல், நம்
மாலேயாதல் ஒரு கண்ணழிவு சொல்லவொண்
ணாதபடி எல்லாத்திற்கும் மேலான பாகரங்
காணுமிது. இதற்கு

1 பீதாபய-பாதாநேந

ஸர்வாந் காமாநவாப்துயாத் |

தீர்க்கமாயுஸ்ச லபதே

ஸுகீ சைவ ஸதா பவேத் ||

2 ஏகத: க்ரதவஸ்-ஸர்வே

ஸமக்ர-வர-தக்ஷிணை: |

ஏகதோ பய-பீதஸ்ய

ப்ராணிந: ப்ராண-ரக்ஷணம் ||

என்று

1 भीताभयप्रदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।

दीर्घमायुश्च लभते सुखी चैव सदा भवेत् ॥

(ஸம்வர்த்தஸ்ம்ருதி. 53)

2 एकतः क्रतवस्सर्वे समप्रवरदक्षिणाः ।

एकतो भयभीतस्य प्राणिनः प्राणरक्षणम् ॥

(இதி. ஸமு. 4-3)

பயந்து சரணமடைந்தவனுக்கு அபயமளிப்பதினால்
ஒருவன் தான் விரும்பிய வெல்லாவற்றையும் அடை
வதுடன், நீண்ட ஆயுளையும் பெற்று, எப்போதும் ஸு
கமாகவே ஜீவிப்பவனாக ஆகிறான்.

பூர்ணமானதும் மேன்மையுமான தக்ஷிணைகளோடு
கூடின யாகம் ஒரு தட்டு; பயத்தினால் நடுங்கும் ப்ராணி
யினுடைய உயிரை ரக்ஷிப்பது மற்றொரு தட்டு (இரண்டும்
ஸமானம்.)

ஸம்வர்த்தா திகள் சொன்ன ¹தாத்தகாலிக-பல
மும் ²விபாக-காலத்தில் பலமும் கேளீர். 'தர்
மிஷ்டம் ச யஸஸ்யம் ச' என்று தத்தகாலத்
திலே வித்தித்து நிற்கும் பலம்; 'ஸ்வர்க்யம்
ஸ்யாத் து பலோதயே' என்று ப்ரதிபந்தகம்
கழிந்தால் விபாக-காலத்தில் வரும் பலம்.

³ நாதோ பூயஸ்-ததோ தர்ம:
கஸ்சிதந்யோஸ்தி கேசர |
ப்ராணிநாம் பய-பீதாநாம்
அபயம் யத் ப்ரதீயதே ||
மஹாந் தர்மோக்ஷய பலஸ்-
ஸாணாகத-பாலநே |
தர்ம-நிஸ்சய-தத்வஜ்ஞா
ஏவமாஹூர் மநீஷிண: ||

என்று

ஸிபி-ப் ர ப் ரு தி க ள் அறுதியிட்டபடியே
ஸரணாகத-ரக்ஷணமே தர்மங்களெல்லாத்துக்
கும் முடிசூடின தர்மம். இதறிந்து காருணி

¹ तात्कालिक—அந்தக் காலத்திலேயே ஏற்படுகிற.

² विपाककाल—பலிக்கும் காலம்.

³ नातो भूयस्ततो धर्मः कश्चिदन्योस्ति खचर ।.

प्राणिनां भयभीतानां अभयं यत्प्रदीयते ॥

महान्धर्मोऽक्षयफलः शरणागतपालने ।

धर्मनिश्चयतत्त्वज्ञा एवमाहुर्मनीषिणः ॥

பகஷியே! பயத்தினால் நடுங்கும் பிராணிகளுக்கு
அபயம் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் வேறொரு தர்மம்
ஒன்றும் கிடையாது.

தர்மத்தின் உண்மையை அறிந்த அறிவாளிகள்,
'சரணாகதனை ரக்ஷிப்பதில் அழிவற்ற பலத்தையுடைய தர்
மம் இருக்கிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கருமாய் ரக்ஷண-ஸமர்த்தருமாயிருக்குமவர்கள்
பக்கல் ஸரணாகதிக்கு பல-ஸித்தியில் ஸம்ஸ
யம் இல்லை யென்று திருவுள்ளம்.

- 1 தீனோ த்ருப்யது வா அபராத்யது பரம்
வ்யாவர்த்ததாம் வா ததஸ்-
த்ராதவ்யஸ்-சரணாகதஸ்-ஸகநதஸ்-
ஸத்பிஸ்-ததா ஸ்தாப்யதே |
விஸ்வாமித்ர-கபோத-வாநர-ரகு-
வ்யோமாத்வக-ப்ரேயஸீ-
நாடஜங்க-ப்ருஹஸ்பதி-ப்ரப்ருதிபி:
நந்வேஷ கண்டாபத: ||

இதி

பரம-தர்ம-நிர்ணய: ஸப்தமோதிகார:

- 1 दीनो दृष्यतु वाऽपराध्यतु परं व्यावर्ततां वा तत-
स्रातव्यशरणागतशकनतस्सद्भिस्तथा स्थाप्यते ।
विश्वामित्रकपोतवानररघुव्योमाध्वगप्रेयसां-
नाडीजङ्घवृहस्पतिप्रभृतिभिर्नन्वेष षण्टापथः ॥

சரணாகதனானவன் ஆர்த்தனாய் (நொந்தவனாய்)
இருக்கட்டும்; த்ருப்தனாய் (விளம்பத்தைப் பொறுக்கும
வனாய்) இருக்கட்டும்; கொடிய அபராதங்களை செய்கிற
வனாயிருந்தாலும் இருக்கட்டும்; அல்லது அபராதம் செய்
வதிலிருந்தும் ஒழிந்தவனாயிருந்தாலும் இருக்கட்டும்;
அவன் தன் சக்தியுள்ளமட்டும் ஒருவனால் ரக்ஷிக்கப்ப
படவேண்டியவன் என்கிற இந்த ராஜமார்த்தமானது
விஸ்வாமித்ரர், புறா, வானம், ரகுமஹாராஜன், கந்தர்வ
ஸ்திரீ, நாடஜங்கள், (என்கிற கொக்கு), ப்ருஹஸ்பதி
முதலான ஸத்துக்களால் ஸம்ப்ரஸித்தமாக நிலை நிறுத்
தப்பட்டிருக்கிறது.

8. சரணாயா-விரத-விவேக-விரகாச:

1 ஸ்ருதிஸ்-ஸ்ம்ருதிஸ்-ஸதாசார:

ஸ்வஸ்ய ச ப்ரியமாத்மந: |

ஸம்யக்ஸங்கல்பஜ: காமோ

தர்ம மூலமிதம் ஸ்ம்ருதம் ||

என்று

மஹர்ஷிகள் சொன்ன தர்ம-ப்ரமாணங்கள் அஞ்சிலே நாலே யருளிச்செய்து காட்டி, ²பஞ்சம-தர்ம-ப்ரமாணத்தை யருளிச் செய்கிறார்:—

3 ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய

தவாஸ்மீதி ச யாசதே |

அபயம் ஸர்வ-பூதேப்யோ

ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம ||

1 श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।

सम्यक्सङ्कल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतम् ॥

(யாஜ்ஞ. ஸ்மி. 1-7)

வேதம், ஸ்ம்ருதி, பெரியோர்களுடைய அநுஷ்டானம், தன்ப்ரியம், தான் தீர்க்கமாய் ஆலோசித்த பிறகு உண்டாகும் இச்சை இவை ஐந்துமே தர்மத்திற்கு மூலம்.

2 पञ्चम—ஐந்தாவது.

3 सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।

अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद् व्रतं मम ॥ (யு. 18-33)

ஒருக்கால் சரணம் என்று என்னை அடைந்து, நான் உன்னுடையவன் என்று சொல்லி வேண்டுவானால், அவனுக்கும் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஸர்வ பிராணிகளிடமிருந்தும் பயமில்லாமல் செய்வேன். இது என் வ்ரதம்.

(ஸக்ருத்)—மற்ற உபாயத்திலே ¹ ஆவ்ருத்தி சாஸ்த்ரார்த்தமாஹ்ர்போலே காணும் ப்ரபத்தியில் ² அநாவ்ருத்தி சாஸ்த்ரார்த்தமாயிருக்கும்படி. ஏவ-காரத்தாலே ³ நைரபேக்ஷயம் சொன்னபடி. 'ப்ரபந்நாய' 'தவாஸ்மீதி ச யாசதே' என்கிற விரண்டாலுமாக ⁴ கோப்த்ருத்வ-வரணமும் ⁵ ஆத்ம-நிக்ஷேபமும் சொன்னபடி. 'ப்ரபந்நாய' என்று ⁶ மாநஸமாய், 'யாசதே' என்று ⁷ வாசிகமாகவுமாம். த்வயத்தில் போலே அடைவே உபாயத்தையும் பலத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். 'ப்ரபந்நாய' என்று ⁸ கோ-பலீவர்த்த-ந்யாயத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர-பரணைச் சொல்லி, 'தவாஸ்மீதி ச யாசதே' என்று அநந்ய-ப்ரயோஜநனைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

¹ திரும்பச் செய்தல். ² திரும்பச் செய்யாமை.

³ நைரபேக்ஷயம்—(தன் கார்யத்தைச் செய்ய மற்றொன்றை) விரும்பாமை.

⁴ கோப்த்ருத்வ-வரணம்—ரக்ஷகனாக இரு என்று பிரார்த்திப்பது

⁵ ஆத்மநிக்ஷேபம்—ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிப்பது.

⁶ மனதால் நினைப்பது;

⁷ வாசிகம்—வாயால் சொல்லுவது.

⁸ கோ-பலீவர்த்த-ந்யாயம்—அதாவது:—மாடுகளை யெல்லாம் கட்டு, காளைமாட்டையும் கட்டு என்று சொன்னால், மாடுகள் என்பதால் காளைமாடும் சொல்லப்பட்டாலும் தனித்து காளை என்று சொல்வதால் முதலில் 'மாடு' என்பதில் காளை யைத் தவிர மற்ற மாடுகளை சொல்லப்பட்டன என்பதே.

1 ஸரணம் ச ப்ரபந்நாநாம்
 தவாஸ்மீதி ச யாசதாம் |
 ப்ராஸாதம் பித்ரு-ஹந்த்ருணாம்
 அபி குர்வந்தி ஸாதவ: ||

என்கிற

ச்லோகத்திலும் இப்படியே ²யதோசித விவ
 கையெயக்கண்டு கொள்வது. ³“சதுர்-விதா
 பஜந்தே மாம்” என்கிற உபாஸநம் போலே
⁴“தாவதார்த்திஸ்-ததா வாஞ்சா” இத்யாதி-ப்ர
 மாணங்களாலே ப்ரபத்தியும் ஸகல-பல-ஸாத
 தமாயிருக்கும். ‘அபயம்’ என்று ⁵ஸங்கோ
 சர்பாவத்தாலே ஸர்வ-பயாபாவத்தையும் சொ
 ல்லுகிறது. ‘ஸர்வ-பூதேப்ய:’ என்கிறவீத்தை

1 शरणं च प्रपन्नानां तवास्माति च याचतां ।

प्रसादं पितृहन्तृणामपि कुर्वन्ति साधवः ॥ 5 (வி. த. 106-53)

ஸரணம் என்று வந்தடைந்தவர்களுக்கும், நான்
 உன்னைச் சேர்ந்தவன் என்று ப்ரார்த்திக்கிறவர்களுக்கும்,
 அவர்கள் பித்ருஹந்தி செய்கவர்களாயிருந்தால் ஸாத
 க்கள் க்ருபை செய்கிறார்கள்.

² தகுந்தபடி அர்த்தத்தை.

³ चतुर्विधा भजन्ते मां (கீதை: 7-16). நான் குவிதமான
 அதிகாரிகளும் என்னை உபாஸிக்கிறார்கள்.

⁴ तावदार्तिस्तथा बाञ्छा (வி. பு. 1-9-73) அதுவரையில்
 தான் இழந்த செல்வம் வேண்டுமென்கிற ஆசையும், அப்
 படியே புகிதான ஐச்வர்யத்திலாசையும்.

⁵ அளவு இல்லாதபடியாலே.

¹பஞ்சமீ என்று சிலர் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள்; சோமாசியாண்டா னுள்ளிட்டார்கள் ²சதூர்த்தீ யென்று நிர்வஹித்தார்கள். இரண்டு பக்ஷத்திலுமுள்ள குண-தோஷ-தத்வமாதாநங்களை தத்தத்-க்ரந்தங்களிலே கண்டு கொள்வது. அதில் பஞ்சமீ-பக்ஷத்தில் 'ப்ரபந்நாய' என்கிற விதுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸித்திக்கும். சதூர்த்தீ-பக்ஷத்தில் ஸர்வாதிகாரத்வம் கண்டோக்தமாம். பஞ்சமியானால், கேவல ராவணாதிகாரத்தைப் பற்றவன்று; ப்ரஹ்ம-ருத்ராதிகளையும் நம்மையும் பற்ற பயமில்லாதபடி பண்ணுவதோம் என்றருளிச்செய்தபடியாம். சதூர்த்தியானால், விபீஷணனென்று நினைக்கவேண்டா; ராவணன் தானாகிலும் நாம் அவனுக்கு அபய-ப்ரதாநம் பண்ணுவோமென்றதாம். இப்பொருள்கீழில் ப்ரகரணத்திற்கும் மேலில் ப்ரகரணங்களில் ஸ்லோகங்களுக்கும் சேரும். இந் த யோஜனையில் ஸர்வரையும் பற்ற ³பயாபாவம் ⁴அர்த்த-ஸித்தம்.

¹ ஐந்தாம் வேற்றுமை. ² நான்காம் வேற்றுமை

³ भयाभावः—பயமின்மை.

⁴ अर्थसिद्ध—தன்னடைவே ஏற்படுவது.

1 நிதாநம் ஸர்வபூதாநாம்
 ஏக: கர்ம-பல-ப்ராத: |
 இதி பஸ்யந் கஸா-துஸ்யாத்
 குதஸ்சிந்-ந பிபேதி ஹி ||

2 ஸர்வாபராத-நிஷ்க்ருத்யா
 ப்ரபத்யா கருணாநிதிம் |
 ப்ரஸாதயந்-ந ஹி புநஸ்-
 ததோபி பயம்ருச்சதி ||

1 निदानं सर्वभूतानामेकः कर्मफलप्रदः ।
 इति पश्यन् कशातुल्यात्कुतश्चिन्न विभेति हि ॥

ஸர்வ பூதங்களுக்கும் காரணமான ஒருவனே எல்
 லோருக்கும் அவரவர்களுடைய கர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு
 பலத்தைக் கொடுக்கிறான் என்பதை அறிந்து, சாட்டை
 போன்ற (துன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய) எந்த வஸ்து
 விடத்திலிருந்தும் பயப்படுகிறதில்லை.

2 सर्वापराधनिष्कृत्या प्रपत्या करुणानिधिम् ।
 प्रसादयन्न हि पुनस्ततोऽपि भयमृच्छति ॥

எல்லா அபராதங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தமாயிருக்கிற
 ப்ரபத்தியினால் கருணைக்கடலான ஸர்வேச்வரனை ஸந்
 தோஷப் படுத்தினால், மறுபடியும் அவனிடமிருந்து கூட
 இவனுக்கு பயம் கிடையாது. (செய்த பாபத்திற்காக
 வரும் தண்டனையைப் பற்றி பயமேயில்லை).

1 அபாய-ஸம்ப்லவே பூயோ
யதார்ஹமநுஸிஷ்யதே |
ப்ராயஸ்சித்திரியம் ஸாத்ர
யத் புஸஸ்-ஸாணம் வ்ராஜேத் ||

(ஏதத் வ்ரதம்)இது ²ப்ரமாணநுமதமாய், தவரில் ப்ரத்யவாயம் வரும்படியான ³தர்மயமான ஸங்கல்பம்காணும். (மம)-நமக்கு ஸங்கல்பம் நடத்துகைக்கு விலக்கான அஜ்ஞாநாஸக்திகள் ஒருக்காலும்வாராதுகாணும். ஆகையால் விலக்கவொண்ணாத இவ்வ்ரதத்தை பரிவரான நீங்களுமிசைந்து ரக்ஷியுங்கோள் என்று திருவுள்ளம்.

1 अपायसंप्लवे भूयो यथार्हमनुशिष्यते ।
प्रायश्चित्तरियं साऽत्र यत्पुनश्शरणं व्रजेत् ॥

ல. த. 17. 91.

சாஸ்த்ர நிஷித்தமான செய்கை ஏதாவது நேரிடில், அந்தந்த புருஷனுக்குத் தக்கவாறு ப்ராயச்சித்தங்களும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (ஞான சக்தியற்றவனுக்கு பாபம் நேரிடில்) மறுபடியும் சாணமடைவதே ப்ராயச்சித்தம்.

2 प्रमाणानुमत—ப்ரமாணங்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

2 धर्म्य—தர்மம், தவறாத.

இம்ஸ்லோகத்திலருளிச்செய்த ப்ரபத்தி யினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வத்தை ப்ரக்ருத மான ராவண-விபீஷணோதாஹரணத்திலே காட்டி இவன் விபீஷணனையாகிலும் ராவண னாகிலும் நாமிவனுக்கு அபயப்ரதாநம் பண் ணினேம். உம்மையும் முதலிகளையும் ¹புரு ஷகாரமாகக் கொண்டு நம்மை ஸரணாகதனை வனை ²அமாநவ-ந்யாய-ஸ்தரான நீரே நம் மோடே சேர்த்து நமக்கு இப்புருஷார்த்தத் தைத் தாரீரென்று ³ஸுஹ்ருத்-பாரதந்தர்யம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்:—

⁴ விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ
யதி வா ராவணஸ்-ஸ்வயம் |
ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட
தத்தமஸ்யாபயம் மயா ||

1 புருஷகார— சிபார்சு.

2 அமானவந்யாயஸ்ய—ஜீவாத்மாக்கள் ஸம்ஸாரம் நீங்கி மோக்ஷத்திற்குச் செல்லுங்கால், அவர்களை அழை த்துச்செல்லும் நித்யனான ஒரு அதிகாரிப்புருஷன் அமாநவன்; அவனுடைய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்.

3 சுஹ்ரூபாரதந்யம்— சிநேகிதர்களுக்குப் பரதந்தர்மாயி ருக்கும் தன்மை.

4 விபீஷணோ வா சுக்ரீவ யதி வா ராவண: ச்வயம் |

ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட! இவன் விபீஷணனையிருக்கட்டும்,
அல்லது ராவணனாகவே யிருக்கட்டும்; அவனை அழை த்து வா. (ஸரணம் என்று சொன்ன சூக்ஷணத்திலேயே)
நான் இவனுக்கு அபயமளித்துவிட்டேன்.

நீங்கள் சொல்லுகிறாப்போலே விபீஷணனாகவுமாம்; கபோதத்தின் ¹பேறு நாமும் பெறவேண்டுமென்றிருக்கிற நம் முடைய ²மனோரத்தின்படியே ³லாக்ஷாத் ராவணனாகவுமாம். * (அஸ்ய)-‘ராகவம் ஸரணம் கத:’ என்கிற ⁴அருந்துதோக்தியை நேர்ந்த விவனுக்கு என்றபடி. ‘அஸ்ய’ என்கிற விதிலே இவனுடைய வநுபந்திகளும் ⁵அநுப்ரவிஷ்டர். ⁶அநுபந்திகளுடைய பயமும் ஸமித்தாலாயிற்று இவனுக்கு அப்யப்ரதாநம் பண்ணிற்றுவது. விபீஷணங்கீகாரத்தை இசைந்து முதலிகள்பக்கல் தாக்ஷிண்யம் குலையாமக்காக இவனைச் சிறிது பரீக்ஷித்ததாகப் பண்ணிகைக்கொண்டாலோ வென்று மஹாராஜருக்குக் கருத்தாகத் திருவுள்ளம் பற்றி உத்தரமருளிச் செய்கிறார் (தத்தமஸ்யாபயம் மயா).

¹ லாபம்.

² மனோரथ—விருப்பம்.

³ நேரில்.

⁴ அருந்துதோக்தி—உயிர்நிலையை வருத்தும்சொல் சொல்

⁵ அநுப்ரவிஷ்ட—சேர்ந்தவர்கள்.

⁶ அவுபாந்நி—தொடர்ந்துவந்தவர்.

¹ஸத்ய-ஸங்கல்பரான நாம் பண்டே ஸரண
கத-பரித்ராணத்தை நமக்கு வ்ரதமாக ஸங்கல்
பித்து வைத்தோம்; விபீஷணனும் உபாயம்
அநுஷ்டித்தான்; ஆனபின்பு நாமிவனுக்கு
அபயப்ரதாநம் பண்ணினோமாயிற்று. இனி
இவனுக்கு நம்மைப்பற்ற பரீக்ஷ என்று
ஒரு ²பயஸ்தாநத்தை உண்டாக்கி நமக்கு ³வ்ர
த-பங்கம் பிறப்பிக்க வழகிதோ? தாங்களே
தெளியப்புகுகிற முதலிகள் பக்கல் தாக்ஷிண்ய
-பங்கமழகிதோ வென்று ஹரி-ச்ரேஷ்டனாய்
வாநர-ராஜ்யத்திற்கு முடிசூடி ⁴மஹாமநாவா
யிருக்கிற நீர் இத்தை நெஞ்சிலே யுரைத்துப்
பாரீர். 'ஆநயைநம்' என்கிறது கார்யத்தில்
தீர்விருந்தபடி.

இதீ

ஸரண்ய-வ்ரத-விசேஷ-ப்ரகாஸ:
அஷ்டமோதீகார:

1. सत्यसङ्कल्प— (ஒருபோதும்) வீண்போகாத ஸங்
கல்பத்தை யுடையவர்.

2. भयस्थानं— பயத்திற்கு இடம்.

3. व्रतभङ्ग— வ்ரதத்திற்கு இடையூறு.

4. महामना:— பெருந்தன்மையுள்ளவர் (உதாரமான
ஸ்வபாவத்தையுடையவர்).

9. சரணிய-சரணைக- ஸங்கம-லாப:

இப்படி அருளிச்செய்தவாறே, முன்பு¹ “கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை யெங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்” என்று நின்ற மஹாராஜர் தெளிந்து, தண்ணின வயாதத்திற்குப் பெருமானைக் கூடலாகாண்டு, தாமே புருஷகாரமாய்² “வந்து மண்ணும் மணமும் கொண்மின்”³ “எமதுடம் புகுது (மின்)” இத்யாதிகளில்⁴ ப்ரக்ரியையாலே ‘நாங்களும் புரீவிஷணுழ்வானும் ஒரு வாசியற அடிமைசெய்யப் பெற வேண்டும், நாங்களும் இவனுக்கு * அடியோமாக வேண்டும்’ என்று விண்ணாபம் செய்ய; இப்படி⁵ ப்ரதிபந்தகம் கழிந்து அநந்த

* सखा दासोऽसि என்னும்படி⁶

¹ திருப்பல்லாண்டு. 3—கூழுக்கு அடிமை பூண்டு நிற்கிற உங்களை எங்களுடைய கூட்டத்தில் புகவிடோம்.

² ஸே. 3—வந்து சேர்ந்து (பகவதுத்ஸவத்தில் அங்கு ரார்ப்பணத்திற்காக) மண் எடுப்பதையும் அதற்கு நிர்வாஹகராயிருப்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் (கைங்கரியத்தில் ஈடுபடுங்கள் என்றபடி).

³ திருவாய்மொழி. 10—9—9

⁴ प्रक्रिया—முறை. ⁵ प्रतिबन्धक—இடையூறு.

⁶ ஸகா தாலோஸ்மி (யு. 40. 10)
தோழனும் அடிமையுமாயிருக்கிறேன்.

ரம் பெருமாளுக்கு ஸ்ரணாகத-லாபமாகிற புருஷார்த்தம் பிறந்தபடியையும், “தத்தமஸ்யாபயம் மயா” என்கையாலே அபயம் பெற்ற ஸ்ரணாகதனுக்கும், இப்படி விசேஷித்துப் பெருமாள் பாசரமன்றிக்கே தங்களுக்கு வேறொரு உபாயமின்றிக்கே ஸ்ரணாகதனுடைய அபிமானத்திலே யடங்கிக் கூடவந்த நாலு ராக்ஷஸர்களுக்கும் பெருமாள் திருவாடிகளைப் பெறுகையாகிற பரம்புருஷார்த்தம் பிறந்தபடியையும் ¹பர்யங்க-வித்யாதிகளில்படியே ²பரஸ்பர-ஸம்ஸ்லேஷத்தாலேபிறந்த³ப்ரீதி-பரிவாஹமான⁴ஸம்வாத-விசேஷங்களையும் எல்லாம் இந்த ஸர்க்கத்தின் ⁵சேஷத்தாலும் மேலில் ஸர்க்கத்தில் ⁶முகப்பாலுமாகச் சொல்லி, ஸ்ரணாகதிவேதமான ப்ரபந்தத்திலே உபநிஷத்-பாகமான அபய-ப்ரதாந-ப்ரகரணத்தைத் ⁷தலைக்கட்டுகிறான் ப்ரவால்மீகிபகவான்.

1 पर्यङ्गविद्या—கௌஷீதகீ என்கிற உபநிஷத்தில் முக்தனான ஜீவாத்மா பரம்பதத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனோடு சேரும் ஸமயத்தில் நடப்பவைகளைப்பற்றி சொல்லும் பாகம்.

² ஒருவருக்கொருவர் உண்டான சேர்க்கை.

³ प्रीतिपरिवाह—அன்பின் பெருக்கு.

⁴ संवाद—ஸம்பாஷணை. ⁵ மிகுதி.

⁶ ஆரம்பம். ⁷ முடிக்கிறான்.

அவ்விடத்தில் தாம் முற்பட நினைத்த தொன்றை விலக்கவல்லாரில்லாதபடியான ¹நிரங்குஸ்-ஸ்வாதந்தர்யத்தை யுடைய பெரு மாள் ஆச்ரித-பரதந்த்ரராய் மஹாராஜரையும் முதலிகளையும் தெளிவித்து “ஆநயநம் ஹரி-ஸ்ரேஷ்ட” என்று அருளிச்செய்த வறவுடை மையிலும் நீர்மையிலும் ஈடுபட்ட மஹாராஜர் விண்ணப்பம் செய்தபடி சொல்லுகிருன்:—

² ராமஸ்ய து வச: ஸ்ருக்வா
ஸுகீவ: ப்லவகேஸ்வர: |
ப்ரத்யபாஷத காசுத்ஸ்தாம்
ஸௌஹார்த்தேநாபிசோஷத: ||

ஶரணாகதனாய் இவர் கைவிடில் எங்கே னும் புகரிலும் அழியும்படி நிற்கிற விடீஷ ணழ்வானையும் இவனையழிக்க நினைத்த பரிவ ரையும் ³ரமிப்பித்தபடியைப் பற்ற இங்கு (ராம ஸ்ய) என்கிறது. (து) என்கிற வித்தாலே மஹாராஜருக்குக் கலக்கமும் சீற்றமுமான முன்னில் ⁴அவஸ்தையைக் காட்டில் தெளி வும் ப்ரீதியுமான இதொரு அவஸ்தா-பேதம்

¹ निरङ्कुशस्वातन्त्र्यं—தடையில்லாத ஸ்வாதந்தர்யம்.

² रामस्य तु वचः श्रुत्वा सुग्रीवः पूवगेश्वरः |

प्रत्यभाषत काकुत्स्थं सौहार्दनाभिचोदितः || (யு. 18. 35)

ராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு வானரத்திபதி யான ஸுகீவன் ஸ்நேஹத்தால் தூண்டப்பட்டவராய் காசுத்தனைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

³ திருப்தி செய்த

⁴ अवस्था—நிலைமை.

இருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (ஸுகர்வ: ப்லவகேஸ்வர:) ஸரணுகதன் பக் கல் அபசார-ருசி தவிர்ந்த பின்பன்றோ இவருக்குப் பேரும் பெருமையும் நின்றது. (காகு த்ஸ்தம்) பராவஸ்தையில் ¹ தேட்டமாய்ப் பிறந்து படைத்தநீர்மையிருந்தபடி. (ஸௌஹார் தேந அபிசோதித:)—இப்படி ² நிருத்தரரான மஹாராஜர் பெருமாளுடையவாதல் தம்முடையவாதல் ஸௌஹார்த்தம் பேசுவைக்கப் பேசுகிறார்.—

³ கிமத்ர சித்ரம் தர்மஜ்ஞ

லோகநாத ஸுகாவஹ |

யத் த்வமார்யம் ப்ரபாஜேதா:

ஸத்வவாந் ஸத்-பதே ஸ்தித: ||

(கிமத்ர சித்ரம்)- எங்களைப் போலிகள் இப்பாகுரத்தைச் சொல்லிலன்றோ ஆச்சர்யமாவது; தேவாரீரிப்படி அருளிச்செய்த விடத்

¹ தேட்டம்—விருப்பம்.

² निरुत्तर—தனக்கு மேற்பட்ட ஒருவரில்லாதவர்; அல்லது பதிலற்றவர்.

• किमत्र चित्रं धर्मज्ञ लोकनाथ सुखावह |

यत त्वमार्यं प्रभाषिथा: सत्ववान् सत्पथे स्थित: ||

(யு. 18. 36)

ராம! நீர் தர்மத்தை அறிந்தவர்; உலகங்களை ரக்ஷிப்பவர்; ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்; பராக்ரமசாலியும் ஸன்மார்க்கத்தில் நடப்பவருமான நீர் இப்படி பெருந்தன்மையாகப் பேசினால், இதில் என்ன ஆச்சர்யமிருக்கிறது?

தில் ஆச்சர்யமுண்டோ; ஸ்வபாவம் என்றிரு
க்குமித்தனையன்றோ? (தர்மஜ்ஞ)- ¹பணையோடு
பணை தத்தித்திரிந்த எங்களாலே தேவரீர் திரு
வுள்ளம் பற்றியிருக்கும் தர்மங்களெல்லாம்
அறியப்போமோ?

² ஸூக்ஷ்ம: பரமதூர்ஜ்ஞேய:

ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம

என்ற

அருளிச் செய்த தேவரீருக்கேயன்றோ தர்மத்
தினுண்மை தெரிவது. (லோகநாத)—² உடை
மை யழியாதபடி ரக்ஷிக்கை உடையவனுக்கு
ஏற்றமல்லாமையாலே சரணாகதனை அர்சம்
தவிர்த்து ரக்ஷித்தீர்; எங்களை அபசாரம் தவிர
த்து ரக்ஷித்தீர். (ஸூகாவஹ)—³ பூர்வீரீஷண
ழ்வான் தேவரீருக்கு அடிமை செய்யப் பெற,
நாங்கள் அவனுக்கு அடிமை செய்யப் பெற,
இரண்டு வர்க்கத்தையும் ³ க்ருதார்த்தராக்கினீர்.
(ஸத்வவாந்)—இதற்கு முன் கண்டறியாதஸர
ணாகதன் பக்கல் ஒரு தலையாகப் பரிவர் சொன்
ன ⁴ உபபத்திகளுக்கும் ⁵ நிர்பந்தங்களுக்கும்
இளையாத ⁶ வ்யவஸாயத்தில் ⁷ திண்மை யிருந்
தபடி யென்! (ஸத்-பதே ஸ்தித:)- ப்ருஹஸ்
பதி-ஸிபி-ரகு-வாநர-கேபாத-வஸிஷ்ட-விச்வா

¹ கிளை. ² 48-ம் பக்கம் பார்க்க.

³ கृतार्थ—ப்ரயோஜனத்தை யடைந்தவர்கள்.

⁴ उपपत्ति—யுக்தி. ⁵ निर्बंध—வற்புறுத்தல்.

⁶ தீர்மானம். ⁷ உறுதி.

மித்ராதிகளான ஸத்துக்கள் நடந்த நல்வழி யான ஸரணுகத-பரித்ராண-தர்மத்திலே தேவ ரீர் நின்ற நிலை ஒருகோடி ஸரணுகதராலும் கலக்கவொண்ணாதபடியாயிருந்தது. (யத் த்வம் ஆர்யம் ப்ரபாஷேதா:)- தேவரீர் அருளிச் செய்த பாசுரத்தின் நிழலிலே யொதுங்கி புலியும் ¹புல்வாயும் ஒரு துறையிலே நீர் உண்ணும்படி யிருந்தது.

எனக்கு மறுக்கமாட்டாமையாலே கொண்டாகிறீரோ; நீர் மாநஸாபசாரம் தவிரும்படி தெளிந்தீரோ வென்ன.

² மம சாப்யந்தரா த்மா அயம்
ஸ-஁த்தம் வேத்தி விபீஷணம் |
அநுமாநாச்ச பாவாச்ச
ஸர்வதஸ் ஸ-஁பரீக்ஷித: ||

¹ கலைமான்.

² मम चाप्यन्तरात्माऽयं शुद्धं वेत्ति विभीषणं ।

अनुमानाच्च भावाच्च सर्वतस्सुपरीक्षितः ॥

(யு. 18. 37)

என்னுடைய இந்த மனதும் விபீஷணனை சந்த மாகவே நினைக்கிறது: (நீர் சொன்ன) யுக்திகளாலும் (அவன் முகத்தில் காணப்படும்) அடையாளங்களாலும் அவன் உள்ளும் புறமும் பரீக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

ஒருத்தராலும் தெளிவிக்க வொண்ணாத
படி கலங்கின என் நெஞ்சும் தேவரீர் பாசுரங்
களாலே தெளிந்து ஸரணாகதனான விபீஷ
ணன் சுத்தன் என்று அறியப் பெற்றது.
(அநுமாநாச்ச)- “ப்ரணாதஸ்ச மஹாந் ஏஷ:”
இத்யாதிகளிற்படியே ¹ஸ்வர-ப்ரஸாதாதிக
ளாலும். (பாவாச்ச)- அபிப்ராய-வ்யஞ்சுங்கங்க
ளான மற்றுமுள்ள ஆகாரங்களாலும் என்ற
படி. * நம்முடைய அந்த:கரணம் இரைந்தப
டியாலும் என்னவுமாம். (ஸர்வத:)-² உள்ளும்
புறமும் ஒக்க வென்றபடி. அந்நானன்றிக்
ராவணனுமல்லன், ராவண-³ப்ரேஷிதனுமல்
லன், ⁴ராவணநூரக்தனுமல்லன் என்று ஸர்வ

* सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु

प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः என்கிறபடியே ⁴

1 स्वरप्रसाद—சுரலின் தெளிவு.

2 प्रेषित—அனுப்பப்பட்டவன்.

3 रावणानुरक्त—ராவணனிடம் ப்ரீதியுள்ளவன்.

4 सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु
ப்ரமாணமந்த:கரண-ப்ரவ்ருத்தய:

(ஸாகுந்தலம் 1-20)

ஒரு கார்யத்தைப்பற்ற (இதை செய்யலாமா கூடா
தா என்று) ஸாதுக்களுக்கு ஸந்தேஹமுண்டானால், அவ
ர்கள் மனதினுடைய போக்கே அதை நிச்சயிக்கப் போது
மான ப்ரமாணம்.

ப்ரகாரத்தாலும் தெளிய வறிந்தோம் என்று மாம். (ஸுபரீக்ஷித:)-இனி ஸர்வ-ஸக்திகரான உம்மாலும் எங்களைக் கலக்க வொண்ணாது-என்று தாத்தர்யம்.

நாம் இனி விபீஷணனுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்? உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்? இரண்டும் நீர் ¹நியமித்தல்லது நாம் செய்ய வொண்ணாது என்று பெருமானுக்குத் திருவுள்ளத்தில் கருத்தாகக் கொண்டு விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

² தஸ்மாத் கூழிப்ரம் ஸஹாஸ்மாபி:

துல்யோ பவது ராகவ |

விபீஷணே மஹாப்ராஜந:

ஸகித்வம் சாப்யுபைது ந: ||

(தஸ்மாத்)-நிர்தோஷனான வளவன்றிக் கே எங்களிலும் பரிவன் என்னுமிடம் தெளி

¹ ஆஜ்ஞாபித்தல்லது.

² तस्मात्क्षिप्रं सहास्माभिस्तुल्यो भवतु राघव ।

विभीषणो महाप्राज्ञः सखित्वं चाभ्युपैतु नः ॥

(யு. 18. 38)

ஆகையால் மஹா புத்திமானான விபீஷணன் எங்க ளோடு கூடி ஸமானாயிருக்கட்டும்; எங்களுக்குத் தோழ னாகவுமிருக்கட்டும்.

கையாலும்* எங்களுக்கும் இவனுக்கும் மனோ
ரதாதிகள் ஒத்தபடியாலும். (சூதிப்பம்)- இனி
இவனையொழிய ஒரு க்ஷணமும் எங்களுக்குக்
கைங்கர்யம் பண்ண முயலாது; இவ்வந்தானும்
இனி ஒரு க்ஷணம்² விஸ்வேஷம் பொறுக்கமா
ட்டான். (ஸஹாஸ்மாபிஸ் துல்யோ பவது)
இவன் என்களோடு பிரிக்கப்படாதே நாங்கள்
பெற்ற பேறும் பெற்று³ “ஒழிவில் காலமெல்
லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா வாடிமைசெய்
ய” த்திருவுள்ளமாயருள வேண்டும். இவனி

* ययोश्चित्तेन वा चित्तं नैभृतं नैभृतेन वा ।

समेति प्रज्ञया प्रज्ञा तयोर्मैत्री न जीर्यते ॥ என்.ஆர்.படி.

¹ யயோய் சித்தேந வா சித்தம்
நைப்ருதம் நைப்ருதேந வா |
ஸமேதி ப்ரஜ்ஞயா ப்ரஜ்ஞா
தயோர் மைத்ரீ ந ஜீர்யதே ॥

(பா. ஸ. த். 39-48)

ஒரு கார்யத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற சிந்தை
(சித்தம்), ஒன்றைச் செய்யாமல் நிம்சேஷ்டமாயிருப்
பது (நைப்ருதம்), இவற்றிற்குக் காணாமலான குணதோ
ஷங்களை ஆராயும் புத்தி (ப்ரஜ்ஞை), இவை எந்த இருவர்
களுக்கு ஒத்திருக்கின்றனவோ அவர்களுடைய ஸ்நே
ஹம் அழியாததாயிருக்கும்.

² विशेषः—பிறவு.

³ திருவாய்மொழி 3, 3. 1 இடைவிடாமல் எல்லாக்
காலமும் கூடவே ஸ்திராயிருந்து தவறாமல் எல்லாக்
கைங்கர்யங்களும் செய்ய.

முந்த காலத்திற்கும் படியெடுத்துமாய் இப்
போது கலத்திலே சோற்றையிட்டுக் கை
யைப் பிடித்தாப்போலே தகையுண்டு நிற்கிற
க்லேஸும் தீர, இவனொருவனுமே ஒரு தலை
யும் நாங்கெல்லாரும் ஒரு தலையாக விஷயீ
கரித்தருள வேண்டுமென்று ¹ ஏகவசநத்திற்
கும் ² பஹுவசநத்திற்கும் தாத்தார்யம். (விபீ
ஷண:)- தேவரீர் அவனுக்கு அபய-ப்ரதாநம்
பண்ணினபடியாலே ராவணாதிகெல்லாம் இ
வனுக்கு அஞ்சும்படி ³ யதார்த்த-நாமாவானான்.

⁴ விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா

ந து ராக்ஷஸ-சேஷ்டித: |

என்கிற

தார்மிகத்வ - ப்ரஸித்தியும் தோற்றுகிறது.
(மஹாப்ராஜ்ஞ:)-தர்மத்தில் நிலைகுலையாதபடி
வரம் வேண்டிக்கொண்ட தெளிவுடையவன்.

⁵ ஸீதாம் ச ராமாய நிவேத்ய தேவீம்

வஸேம ராஜந்-நிஹ வீத-ஸோகா: |

என்று

¹ ஒருமை. ² பன்மை.

³ यथार्थनामा—அர்த்தத்திற்கேற்ற பெயரையுடைய
வன். (விभीषण) பயமுறுத்துவோன்.

⁴ विभीषणस्तु धर्मात्मा न तु राक्षसचेष्टितः | (ஆ. 17. 24)

விபீஷணனோவெனில் தர்மமான ஸ்வபாவத்தையுடை
யவன்; ராக்ஷஸர்களுடைய வ்யாபாரம் அவனிடமில்லை.

⁵ सीतां च रामाय निवेद्य देवीं

वसेम राजनिह वीतशोकाः | (யு. 15. 14).

ஸீதாதேவியையும் ராமனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து வி
ட்டு, நாம் இங்கு துக்கமற்றவர்களாய் வஸிப்போம்.

ராவணனுக்கும் கூட பரம்ஹிதம் சொல்லும்
படிக்கீடான ¹ ப்ரக்ருஷ்ட-ஜ்ஞானமுடைய
வன். கைங்கர்யமாகிற பரம புருஷார்த்தம்
பெறுகைக்கு ²ஸக்ருத்-கர்த்தவ்யமான ³ஸா
த்யோபாயத்தாலே வஸீக்ருதராய், ⁴“ராமோ
விக்ரஹவாந் தர்ம:” என்னும்படியிருக்கும்
பெருமாள் ⁵ஸித்தோபாயமென்றும், இவர்தா
மே விலக்குவாரைத் தெளிவித்து ⁶ஏகரஸரா
க்கி இருவகைப்படாதபடி பொருந்தவிடுவாரெ
ன்றும் துணியவல்ல மஹாவிஸ்வாஸ ரூபமா
ன ஞானத்தைமுடையவன். (மஹாப்ராஜ்ஞ):

⁷ ஸுகீவஸ்-ஸங்கிதஸ்-சாஸீத்

நித்யம் வீர்யேண ராகவே |

என்று

1 प्रकृष्ट—சிறந்த.

2 सकृत्कर्तव्य—ஒரே தடவை செய்யவேண்டியது.

3 साध्योपाय— (ஒரு பலத்திற்காக ஒருவன்) அநுஷ்டி
திக்கவேண்டிய உபாயம்; அதாவது இங்கு சரணாகதி.

4 106ம் பக்கம் பார்க்க.

5 सिद्धोपाय—முன்னதாகவே இருக்கும் உபாயம்.

6 ஒரே விதமான நோக்கமுள்ளவராக்கி.

7 सुग्रीवः शङ्कितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राघवे ।

(ரா. பா. 1. 63).

ராமனுடைய வீர்யத்தைப்பற்றி ஸுகீவன் எப்
போதும் ஸந்தேஹப்பட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

எனக்குப் பிறந்த பழியில்லாதவன். இன்னும் கலங்குகிற வெங்களைப்போல இவனும் ¹ அதி ஸங்கை பண்ணினானாகில், ராவணனெடுத்த கைலாஸத்தை வாலி யெறிந்த ² துந்துபி-கங்காள-கூடம் பட்டது படுத்திக்காட்டவேண்டு மிறே தேவரீருக்கு. (ஸகித்வம் ச அப்யுபைது ந:)-காசிராஜா முதலான தரமுடைய ராஜகுமாரர்கள் பெறக்கடவ * ஸக்யத்தை காட்டுக் கெழுந்தருளப் பண்ணின பரமகாருணிக ருடைய ப்ரஸாதத்தாலே ப்ரீகுஹப் பெரு மாளும் நாமும் பெற்றாற்போலே இவனும் தேவரீருக்குத் தோழன் என்கிற தரம்பெற்று ராக்ஷஸ ஜாதியில் குடல் துவக்காலுள்ள ³ வழுவறும்படி பண்ணியருளவேண்டும். நாங்கள் 'அடியோம்' என்றால் உண்மையாகிலும் தன் நீர்மையாலே இவன் இசையான்; எங்களுக்குத் தோழன் என்றாகிலும் தேவரீரைப்போலே இவனும் இசையும்படி பண்ணியருளவேண்டும்-என்றதாகவுமாம். ⁴ "ஸகாதாஸோஸ்மி" என்னுமவராகையாலே நாங்

1 अतिशङ्का — ஸந்தேஹம்.

2 दुन्दुभिकङ्कालकूट — துந்துபி என்னும் அஸ்ரானின் எலும்புக்கூடு. ³ வழு—தோஷம்.

4 145ம் பக்கம் பார்க்க.

* பேற்றை என்றும் பாடமுண்டு.

கள் அடியோமாக வேண்டும் என்று இவருக்குத் தாற்பர்யம். (அப்யுபைது)-¹வை ராவணன்-தம்பியான மேன்மையை யிட்டு அநாதரியாதே வாநரங்களை யடிமைகொள்ள விவரை நினைப்பிடும்படி பண்ணியருளவேண்டும் என்று கருத்து. இத்தால் ²தேஹாத்ம-ப்ரமம் முதலான ³அல்வழக்குகளெல்லாம் கழித்து ⁴பாகவத-ஸேஷத்வ-பர்யந்தமான பகவச்-சேஷத்வத்திலே நிலை நின்றவராகையாலே ⁵மஹாராஜர் பெருமாள் திருவடிகளிலே விபீஷணுழ்வானைச் சேர்த்து, தாம் அவனுக்கு அடிமை செய்ய மனோரதிக்கிரூர்.

இப்படி ஸரணுகதனை விபீஷணுழ்வானுக்கு அபேக்ஷிதத்தையும், ⁶“நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம்” என்று அவன் இரந்தபடியே

- 1 वैश्रवण—குபோன்.
- 2 देहात्मभ्रम—சரீரமே ஆத்மா என்று நினைக்கும் தவறான எண்ணம்.
- 3 विपरीतवாதங்கள்.
- 4 भागवतशेषत्वपर्यन्त—பகவானிடத்தில் அன்பு பூண்ட பாகவதர்களுக்கு தாஸனையிருக்குமளவான.
- 5 भगवच्छेषत्वं—பகவானுக்கு தாஸனையிருக்குந்தன்மை.
- 6 56ம் பக்கம் பார்க்க:

¹கடகரான தங்களுக்கு அபேக்ஷிதத்தையும் மஹாராஜர் விண்ணப்பம் செய்ய, அதடியாகப் பிறந்த ²ஸரண்ய-மநோரதவித்தி சொல்லப் படுகிறது.

³ ததஸ்து ஸுக்ரீவ-வசோ நிஸம்ய தத்
ஹரீஸ்வரேண அபிஹிதம் நரேஸ்வர: |
விபீஷணேநாஸு ஜகாம ஸங்கமம்
பதத்ரி-ராஜேந யதா புரந்தர: ||

(ததஸ்-து ஸுக்ரீவ-வசோ நிஸம்ய தத்)
கடகருடையவும் ஸரணாகதனுடையவும் வித்தியிற்காட்டில் மஹாராஜர் தெளிந்து விண்ணப்பம் செய்த பெரிய வார்த்தையைக் கேட்

1 घटक—சேர்த்துவைப்பவர்.

2 शरण्यमनोरथसिद्धि—ரக்ஷகனுடைய எண்ணம் நிறைவேறினது.

3 ततस्तु सुग्रीववचो निशम्य तत्
हरीश्वरेणाभिहितं नरेश्वर: |
विभीषणेनाशु जगाम सङ्गमम्
पतत्रिराजेन यथा पुरन्दर: || (யு. 18-39).

பிறகு நராதிபனான ராமன் ஸுக்ரீவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, வானாராஜனான அவன் சொன்னபடி, பக்ஷிராஜனான கருடனோடு இந்தான் சேர்வதுபோல, விபீஷணனோடு சீக்கிரமாகக் கூடினார்.

டருளின பின்பு, இவர்கள் காட்டித்தர நாம் இப்பேறு பெற்றோம் என்று பெருமாளுக்குப் பிறந்த ஸித்திவிசேஷத்தினுடைய ஏற்றம் இருந்தபடி. (தத:)- ஸாவ்தரமும் தம்முடைய வ்ரதவிசேஷமும் நிற்க, இப்போது தோழன் மார் வாக்யமே ஸரணாகத-பரிக்ரஹத்திற்குக் காரணம் என்று கைக்கொண்டருளிஞர் என்று தாத்பர்யம். (நரேஸ்வர:)-ஸரணாகத-ரக்ஷணத் திற்கு முடிசூன ரகுவம்ஸத்திலே பிறந்த பிறவி இப்போது நிலை நின்றது என்றிருந்தார். 'ஹர்ஸ்வரேண அபிஹிதம் விபீஷணே ந ஸங்கமம் ஜகாம' என்று அந்வயம். "தஸ் மாத் கூபிரம்" என்கிற ஸ்லோகத்திலே மஹா ராஜர் விண்ணப்பம் செய்த விபீஷணாதிகளுடைய மனோரத-ஸித்தி ¹ ஆநுஷங்கிக-பலமாக, ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானோடே தமக்குண்டான சேர்த்தியைத் தம் பேராகப் பெற்றார். (ஆஸூ-)- ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் கழிந்தால் ²ஸ்வரூப-ப்ராப்தத்திற்கு ³விளம்பமில்

1 आनुषङ्गिकफल— (ப்ரதானமாயில்லாமல்) இரண்டாம் பக்ஷமான பலமாக.

2 स्वरूपप्राप्त— (ஒரு ஹேதுவில்லாமல்) தன்னடைவிலே கிடைக்கவேண்டியது.

3 विलम्ब:—காலதாமதம்,

லையிறே. இது பெருமாளுடைய ¹ த்வராதிசு
யம் சொன்னபடியாகவுமாம். (பதத்ரி-ராஜே
ந யதா புரந்தர:)-தன்னில் ஸர்வ-ப்ரகாரத்தா
லும் பெரியனான ² பெரியதிருவடியோடே
இந்த்ரன் உறவுபண்ணினபோது இந்த்ரனுக்
குப் பேருரைப் போலே, பெருமாள் ஸரணாகத-
லாபத்தைத் தமக்கு ³ நிர்யத்தந-லித்தமான
⁴ அலப்ய-லாபமாகத் திருவுள்ளம் பற்றினார்
என்று தாத்பர்யம்.

இத்

ஸரண்ய-ஸரணாகத-ஸங்கம-லாப:

|| நவமோதிகார: ||

1 त्वरातिशय—அதிகமான விரைவு.

2 பெரிய திருவடி என்று வாஹனமான கருடனுக்கு
ஸம்ப்ரதாயப் பெயர்.

3 निर्यत्नसिद्ध—முயற்சியில்லாமல் கிடைத்த.

4 अलभ्यलाभ—கிடையாதது கிடைத்தல்.

10. ப்ராப்தி-ப்ரகார-ப்ரபஞ்ச:

இப்படி ஒன்றிலும் ¹ப்ரதிபந்திக்க
வொண்ணாத ஒரு உக்தி-விசேஷத்தாலே யதா-
-ப்ரமாணம் ஸரணுகதன் கோலின பலம் வித்
தித்தபடியைப் பொதுவிலே சொல்லி, மேல்
²ப்ராப்தி-ப்ரகாரத்தை விவரிக்கிறான்.

³ ராகவேணாயே தத்தே
ஸந்நதோ ராவணாநுஜ: |
விபீஷணே மஹாப்ராஜநு:
பூமிம் ஸமவலோகயந் ||

(ராகவேண)-மேன்மைகொண்டு அபய-
ப்ரதாநம் பண்ணவேண்டியிருக்க, அணுக
வொண்ணாதென்கிற பயம் தீரும்படி பரிக்ரஹி
த்த அவதார-தஸையில் நீர்மை விஞ்சி யிருந்
தது. ⁴‘தத்தம் அஸ்ய அபயம் மயா’ என்று
தாம் அருளிச்செய்தது போராமே, ⁴‘ஆந
யைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட’ என்று மஹாராஜரை

¹ தடுக்க.

² பிராசிப்கார:— அடைந்த விதம்.

³ राघवेणाभये दत्ते सन्नतो रावणानुजः।

विभीषणो महाप्राज्ञः भूमिं समवलोकयन्॥ (यु. 19.1.)

ராகவனால் அபயம் கொடுக்கப்பட்டவுடன், ராவ
ணனுக்குப் பின்னோன்றினவனும் அதிக புத்திமானான
வனுமான விபீஷணன் பூமியை நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்
த்து வணங்கினான்.

⁴ 142ம் பக்கம் பார்க்க.

யும் முன்னிலையாக்க அவரும் ¹ ‘அஸ்மாபிஸ்து-
 துல்யோ பவது’ என்று விண்ணப்பம் செய்ய;
 இப்படி முதலிகளும் இசைய, பெரிய திரு
 வோலக்கத்திலே எழுந்திருந்து ‘ஸ்ரீவிபீஷ
 ணைழ்வானுக்கு அருளப்பாடு’ என்ற பின்பு
 பெருமாள் பண்ணின அபய-ப்ரதானம் நிலை
 நின்றதாயிற்று என்று தோன்றுகைக்காக இங்
 கே (அபயே தத்தே) என்று அநுவதிக்கிறது.
 (ஸந்நத:)- ² ‘ஸம்யங் நத:’—ஸரண்யனுடை
 ய நிலையுடைமையிலும் நீர்மையிலும் மிகவும்
 ஈடுபட்டு ³ “தாழ்ச்சி மற்றெங்கும் தவிர்ந்து
 அவன் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி” பெற்றான்.
 அருளப்பாட்டுக்குந் தூரத்திலே உசிதோப
 சாரம் பண்ணினான் என்னவுமாம். (ராவண
 னுஜ:)
⁴ “ந நமேயம்” என்று இருக்கக் கடவ
⁵ “வணங்கலிலரக்கன்” கிடந்த வயிற்றில் கிடந்
 தவனுக்கு வர்ப்பாவத்தாலே வந்த வகுத்த
 விஷயத்தில் வணக்கமிது. (விபீஷண:)—
 ஒரு வயிற்றிலே கிடக்கச்செய்தே *கும்பகர்ண

* விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா

ந து ராசுஷஸ சேஷ்டி த: ⁶

என்று

¹ 152ம் பக்கம் பார்க்க.

² सम्यङ् नत:—மிகவும் வணங்கினான்.

³ திருவாய்மொழி (3-2-4).

⁴ न नमेयं (யு. 36. 11) நான் (பிறருக்கு ஒருக்காலும்)
 வணங்கேன்.

⁵ தி. மொ. 9. 8. 5.

⁶ 154ம் பக்கம் பார்க்க.

திகளிற் காட்டில் வேறொரு ஜாதியாகப் பேர் பெற்றவன். (மஹாப்ராஜாஜ்ஞ:) — தான் க்ஷணம் விளம்பிக்கில் பெருமாள் தரிக்க மாட்டார் என்று தூரத்திலே ¹ இங்கிதம் கொண்டு அறியவல்ல போறியாளன். (பூமிய் ஸமவலோகயந்)- பெருமாளுடைய ஸ்ரணாகதவாத்ஸல்யத்தையும் முற்பாட்ட வாநர முதலிகள் பெற்ற பேற்றையும் கண்டு தான் துஷ்ப்ரக்ருதிகளான ராவணாதிகளையும் திருத்தலாமோவென்று ஹிதோபதேசார்த்தம் ² ஆந்ருஸம்ஸ்யத்தாலேயும் வாத்ஸல்யத்தாலேயும் இத்தனை காலம் கால் தாழ்ந்ததற்கு லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டான். முன்பு கல்லும் தடியுமாய் நின்ற வோலக்கத்தைப் பார்க்க வஞ்சி நின்றான்; இப்போது முதலிகளெல்லாம் முக்த விஷயத்தில் ³ ஆதிவாஹிகரைப்போலே ⁴“போற்றி” ⁵“பல்லாண்டு” என்று நின்ற நிலையைக் கண்டு ஸ்ரண்யன் இருந்த திவ்ய-தேசத்தினுடைய ப்ரபாவம் இருந்தபடியென் என்று

¹ इङ्गितं—குறிப்பு. ² आनृशंस्यं—கருணை.

³ आतिवाहिक—பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வோர்.

⁴ வாழ்க. (திருப்பாவை. 24)

⁵ நீடு வாழ்க.

பார்த்தான் என்னவுமாம்; கல்லும் தடியும் புகட்டு, கையும் அஞ்ஜலியுமாய் எதிர்கொள்ள நிற்கிற ஒலக்கத்திலே தண்டனிட இடம்பார்த்தான் என்னவுமாம். இச்சுலோகத்திற்கு 'ஸநநத:' என்று வாக்யார்த்தம் தலைக்கட்டுகிறது. 'காத் பபாத' என்று மேலே அந்வயிக்கவுமாம்.

¹ காத் பபாத அவநிம் ஹ்ருஷ்ட:

பக்தைரநுசரைஸ்-ஸஹ ||

தனக்கு ²ஸேஷபூதருமாய் பரதந்த்ரருமாயிருக்கையாலே தன் கைகளும் கால்களும் போலே தன்னிலே செருகி தனித்தோர் உபாய-பலங்களில்லாத நாலு ராக்ஷஸரோடே கூட உத்தேச்யமான திருவடிகளாவும் செல்லவொண்ணாதபடி ஹர்ஷ-பாரவச்யம் தள்ள திருவடிகளோடே பிறவித்துவக்குடைத்தான பூமியிலே விழுந்தான். பண்டு ராவண-வ்ஸ்தாநத்திலே விழுந்து ஏறிட்டுக்கொண்ட ³ரஜஸ்ஸெல்லாம் போம்படி ⁴அமாநவ-கர-ஸ்பர்ஸம்போலே அத்யந்த-⁵ஸோதகமான திரு

¹ खात्पयातावनिं हृष्टः भक्तैरनुचरैस्सह (यु. 19-14)

(தன்னிடம்) பக்தியுள்ள தன் ஆட்களோடு கூட ஸந்தோஷத்தோடு பூமியில் இறங்கினான்.

² उद्देश्य—விரும்பப்பட்ட. ³ पुपुत्रि; ரஜோகுணம்.

⁴ 142ம் பக்கம் பார்க்க; விரஜை என்னும் நதியின் கரையிலுள்ள கடவுளான அமாநவநடைய (பாபத்தை யெல்லாம் போக்கும்) கையின் ஸ்பர்ஸம்.

⁵ शोधक—பரிசுத்தம் செய்கிற.

முன்பில் பூமியிலே விழுந்து, திருவடிகளை
வஸ்பர்ஸிக்கைக்கு யோக்யனாய், பின் எழுந்தி
ருந்து வந்து, திருவடிகளிலே தலை சாய்க்க
விழுந்தபடி சொல்லுகிறான்.

¹ ஸ து ராமஸ்ய தர்மாத்மா
நிபபாத விபீஷண: |
பாதயோக்-ஸரணந்வேஷீ
சதூர்பிஸ்-ஸஹ ராக்ஷஸை: ||

(ஸ து)-²லீலாவிபூதியிலேயுள்ள சிலர்
³யூயம் யூயம் வயம் வயம்” என்கிறபடியே வந்
தேறிகளான பந்துக்களோடு துவக்கற்று, ஸம்
ஸார-ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ⁴விஷ்ணு-ப
தத்தைக் கிட்டினால் பிறக்கும் வேறுபாடுபோ
லே யிருந்தது. (ராமஸ்ய)-விபீஷணழ்வா
னுக்கு பஹுமுக-பரிபவத்தாலே பிறந்த பரி
தாபமெல்லாம் கழியும்படி ரமணீயமாயிருந்
தது. ⁵“தயரதன் பெற்ற மரகதமணித் தட”
மிறே. (தர்மாத்மா)-பழயபோலிகளான தர்ம

1 स तु रामस्य धर्मात्मा निरपात विभीषणः ।

पादयोश्शरणान्वेषी चतुर्भिस्सह राक्षसैः ॥ (यु 19. 2)

தர்மாத்மாவான விபீஷணன் ராக்ஷஸை விரும்பி
னவனாய் (தன்னுடன் வந்த) நான்கு ராக்ஷஸர்களோடும்
ராமனுடைய திருவடிகளில் விழுந்தான்.

2 लीलाविभूति—ஸர்வேச்வரனுக்கு விளையாட்டினால்
லீலாஸத்தை யளிக்கும் ப்ராக்ருத உலகங்கள்.

3 यूयं यूय वयं वयम्. (வி. த ?)

நீங்கள் நீங்களே (வேறு); நாங்கள் நாங்களே
(வேறு).

4 विष्णुपद—பூதீவைகுண்டம். ⁵ திருவா மொ. 10-1-8

ங்கள் போலன்றிக்கே யிருக்கிற ஸரணாகதி-தர்மம் ஒரு வாடிவு கொண்டாற்போலே யிருந்தான். (பாதயோக்-ஸரணந்வேஷீ)-⁵ “தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக் கீழ்க் கொள்ளுமப்பன்” திருவாடிகளிலே தனக்கு நிலைநின்ற புகலிடத்தை யாசைப்பட்டான். ‘பாதயோர் நிபபாத’ என்று அந்வயிக்கவுமாம். இது ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் திருவாடிகளை முக்தன் பெறும்படிக்கு¹ மூதல்ப்பு. இப்படி ஒருவன் ஸரணாகதியை திருவாடிகளைப் பெறும்போது, அவனைப் பற்றினார்க்கும் அவனுடைய² ஆத்மாத்மீய-பர-ஸமர்ப்பணத்திலே துவக்குண்டானபடியினாலே, தனித்து ஸரணாகதி பண்ண வேண்டாதே தனித்து பரீக்ஷிப்பாருமின்றிக்கே ராஜவேவகருடைய³ ஸ்தநந்தயருக்குப் போலே புருஷார்த்தலாபம் துல்யமாம் என்று

⁴ பஸூர்-மநுஷ்ய: பக்ஷீவாயே ச வைஷ்ணவ-ஸம்ஸாரயா: | தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ||

இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை வெளியிடுகிறான் (சதுர்ப்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷவை:).

¹ மூதலிப்பு—ஸாக்ஷயம்—⁵ (திருவா. மொ. 3-7-7).

² அரமீய—தன்னைச் சேர்ந்தவர்.

³ ஸநந்நய—பால் மணம் மாறாத குழந்தை

⁴ பசுமநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஸாரயா: |

தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ||

பசுவோ, மனிதனோ, பக்ஷியோ எவர்கள் வைஷ்ணவனை ஆசிரயிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அந்த வைஷ்ணவனை அடைந்ததனாலேயே விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை அடைகிறார்கள். (ஸாண். ஸ். 1. 15).

இப்படி ¹ஸபரிகரனை ஸ்ரீவீஷ்ணுழ்வான் பெருமாள் திருவடிகளைப் பெற்றபடி சொல்லி, முக்தனுக்கும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கும்போலே ஸ்ரீவீஷ்ணுழ்வா னுக்கும்பெருமாளுக்கும் பிறந்த வம்வாத-முகத்தாலே ²ப்ராப்தி-ரஸ-பரீவாஹத்தை உதாஹரிக்கிறான்:—

அப்ரவீச்ச ததா வாக்யம்
 ராமம் தத்ர விபீஷண: |
 தர்மயுக்தம் ச யுக்தம் ச
 ஸாம்ப்ரதம் ஸம்ப்ரஹர்ஷணம் ||
 அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம்
 தேந சாஸ்யவமாநித: |
 பவந்தம் ஸர்வ-பூதாநாம்
 ஸரண்யம் ஸரணம் கத: ||

- 1 सपरिकर—பரிவாரத்தோடு கூடினவனான
- 2 प्राप्तिरसपरीवाह—கூடினதுமுண்டான ப்ரீதியின் பெருக்கு.
- 3 अब्रवीच्च तदा वाक्यं रामं तत्र विभीषणः ।
 धर्मयुक्तं च युक्तं च सांप्रतं संप्रहर्षणम् ॥
 अनुजो रावणस्याहं तेन चास्म्यवमानितः ।
 भवन्तं सर्वभूतानां शरण्यं शरणं गतः ॥

அப்பொழுது ராமனைப் பார்த்து தர்மத்தோடு கூடியதும் தகுதியானதும் அப்போதே திருப்தியைக் கொடுப்பதுமானவார்த்தையை விபீஷணன் சொன்னான்.

நான் ராவணனின் தம்பி. அவனால் அவமானம் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். ஸகல பூதங்களையும் (அம்) ராசிகளான உம்மை சரணமடைந்தேன்.

1 பரித்யக்தா மயா லங்கா
 மித்ராணி ச தநாநி ச |
 பவத்-கதம் மே ராஜ்யம் ச
 ஜீவிதம் ச ஸுகாநி ச ||
 தஸ்ய தத் வசநம் ம்ருத்வா
 ராமோ வசநம் அப்ரவீத் |
 வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம்
 லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ ||
 ஆக்யாஹி மம தத்வேந
 ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம் ||

(அப்ரவீச்ச)-திருவடிகளிலே ஆத்மாத்
 மீய-பர.ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாலே *மந
 ஸ்ஸு படைத்த ப்ரயோஜனம் பெற்றான்.

* तच्चित्तं यत्तदर्पणं என்கிறபடியே 2

1 परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि च ।
 भवद्गतं मे राज्यं च जीवितं च सुखानि च ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रामो वचनमब्रवीत् ।
 वचसा सान्त्वयित्वैनं लोचनाभ्यां पिबन्निव ॥
 आख्याहि मम तस्त्वेन राक्षसानां बलाबलम् ॥

(ய. 19: 3-7)

லங்கையும் சிநேகிதர்களும் தநங்களும் என்னால்
 விடப்பட்டன; ராஜ்யமும் உயிரும் மற்ற ஸுகங்களும்
 உம்மதினம்.

அவனுடைய அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ம்ருது
 வான வார்த்தையால் அவனை ஸமாதாநம் செய்து, கண்
 களால் பருகுவதுபோல நோக்கினவாறே ராமன் அவ
 னைக் குறித்துச் சொன்னார்.

ராக்ஷஸர்களுடைய உண்மையான பலம், பலமி
 ன்மை இரண்டையும் கூறுவாய்.

2 தத் சித்தம் யத் ததர்ப்பணம். (வி. த 1-13)

ஸர்வேச்வானிடத்தில் வைக்கப்பட்டது தான் மனது.

திருவடிகளிலே விழுக்கையாலே ஸரீரம் படைத்த பலம் பெற்றான். இப்போது வாக்-இந்திரியமும் க்ருதார்த்தமாம்படி பெருமாளுக்கு ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பம் செய்யப் பெற்றான். (தத்ர)-ஸந்ததுஷ்டானை ஸ்வாமிக்கு அடையாளமாக ¹“திஸத்யாஸநமப்யாஸே” என்று நீதிஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் காட்ட இளைய பெருமாளுக்கும் மஹாராஜருக்கும் அணுகத் துணுக்கிடும்படியான திருவடிபக்கத்திலே.(ததா)-பெருமாளுக்கு ²குஸல-ப்ரஸ்நம் பண்ண இடம் கொடுத்திலன். (ராமம்)-முன்பு ‘நிவேதயத்’ என்று முதலிகளை முன்னிலையாக்கி விண்ணப்பம் செய்தான்; இப்போது³ ‘அஸ்மாபிஸ்-துல்யோபவது’ என்று மஹாராஜர் கொடுத்த தரம் பெற்றவனாகையாலே பெருமாள் தம்முடனே வார்த்தை சொல்லப் பெற்றான். (விபீஷண:)-பெருமாளுடனே இவன் ⁴ஏகாந்தத்திலே வார்த்தை சொல்லுகிறபோது ராவணன் வழியிலொதுங்கின

1 दिशत्यासनमभ्यासे—(நீதிஸா)

ஸமீபத்தில் இடம் கொடுக்கிறான்.

2 कुशलप्रश्नं—சேஷமம் வினவுதல்.

3 152ம் பக்கம் பார்க்க.

4 एकान्त—தனிமையிலே.

ராக்ஷஸர்க்கெல்லாம் குடல் கரிக்கும் படியாயிற்று; பெருமாள் இவனுக்கு அபயப்ரதாநம் பண்ணின பின்பு இவன் பயமெல்லாம் இவன் விரோதிகள் நெஞ்சிலே குடிப்புக்கது. (தர்ம-யுக்தம் ச)-இவனுடைய தர்ம-விசேஷம் இருந்தபடி: பலத்தைக் கொடுத்து நஷ்யாதே இவர் பேர் சொன்னாரையெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் படி ¹“ந ஜாது ஹீயதே” என்கிற நிலையிலே நின்றது. க்ருதஜ்ஞதையாகிற நிலைநின்ற தர்மத்தோடே கூடி யிருந்ததென்னவுமாம். (யுக்தம் ச)-தன் க்ருதஜ்ஞதைக்கும் ²பரிஷத்தி னுடைய மதிப்புக்குமீடாக பெருமாள் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்தால் கேட்டாராத படி ³“செவிக்கினிய செஞ்சொல்லான” (வாக்யம்)-வார்த்தையை. (ஸாம்ப்ரதம் ஸம்ப்ரஹர்ஷணம்)-இதற்கு மேலொரு பலம் கணிசிக்க வேண்டாதே * இப்போதே ⁴அநுபவ-ஸாரஸ்யமே ⁵அதிவேலமாயிருக்கை.

मनःप्रीतिरनायासात् என்கிறபடியே ⁶

1 न जातु हीयते—(ஸ்தோ. ர. 28)

ஒருக்காலும் அழிகிறதில்லை.

2 परिषत्—ஸபை. ³திருவா. மொ. 10—6—11

⁴ அநுபவத்தின் இன்பம்.

⁶ अतिवेद — கரைபுரண்டிருக்கை.

⁶ मनः-ப்ரீதிரநாயாஸாத் | (வி. த. 68. 3)

ஒரு முயற்சியின்றியிலேயே மனதிற்கு ப்ரீதியைத் தருகிறது.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களும் த்வயத்தில்
¹பூர்வோத்தர-கண்டங்களை விவரிக்கின்றன:
 (அநுஜோ ராவணஸ்ய அஹம்)-தரை
 லோக்யமும் கூடிக்கேட்க வொண்ணாதபடி
²அந்யாய-காரியாய்க் கதறுவித்த ராவணனு
 க்குப் பின் பிறந்தவனாகையாலே அவன்
 வாஸத்தாலே ³தூஷிதமான குடலிலே பிறந்
 தேன். (தேந சாஸ்மி அவமாநித:)-என் தோ
 ஷங்களை நேராகக் கண்டு ஸாத்விகர் அவமா
 நம் பண்ணப் பெற்றேனாகில் அதுவுமொரு
 தரமாகலாயிற்று; அங்ஙனன்றிக்கே நான் ⁴பா
 த்ரா-பாத்ர-விவேகம் பண்ணாதே ஹிதம் சொல்
 லப்போனதற்கு பாபகர்மங்களுக்கு முடிசூடின
 ராவணன் ஆளீட்டுப் ⁵பரிபவிக்க அவன்
 கோஷ்டிக்குமாகாதே போந்தேன். (பவந்
 தம் ஸர்வ-பூதாநாம் ஸரண்யம் ஸரணம் கத:)
 தேவரீர் ⁶அநாலோசித-வீசேஷாஸேஷ-
 லோக-ஸரண்யரான படியினாலே ராவணனி

1 पूर्वोत्तरखण्ड — முற்பகுதி, பிற்பகுதி.

2 अन्यायकारी — அந்யாயத்தைச் செய்வோன்.

3 दूषित — தோஷமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட.

4 पात्रापात्रविवेक — நல்லவன், கெட்டவன் என்கிற
 பகுத்தறிவு.

5 परिभ्र — அவமானம் (செய்ய.)

6 अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्य — தாரதர்ய மின்றி
 எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் ரக்ஷகனாயிருப்பவன்.

லும் 'தண்ணியனான எனக்கும் புகலிடம் ஆவீர் என்று, ²பிதாமஹ-வர-ப்ரஸாதத்தினாலே ஒரு-³வெளிச்சிறப்பு முன் காட்ட ஸரணிய-குணபூர்த்தியுடைய தேவரீரை ஸரணமாக அடைந்தேன். *முன்பே ஸரணாகதிபண்ணி, †பலமும் பெற்றவன் இப்போது திரும்பியும் ப்ரபத்தி பண்ணுகிருனல்லன்; இது தந்நிஷ்டையை அநுஸந்தித்து, தனக்கும் கூடப் பெருமாள் புகலிடமானபடிக்குக் க்ருதஜ்ஞனாய்க் கொண்டாடினபடி.

முன்பே 'ராக்ய-காங்க்ஷீ ச ராக்ஷஸ:' என்று தனக்குப் பிறந்த பழிதீரும்படி உத்தரகண்டத்தில் படியே தன்னுடைய அநந்ய-ப்ரயோஜநத்வத்தை வெளியிடுகிறான். (பரித்யக்தா மயா லங்கா)-எங்களுக்குக் குலக்ரமாகதமான ⁵படைவீடாயிருக்க இத்தை⁶ஹரி-பாஹ்யராயிருக்கும் பால்ஹிகாதிகளுடைய தேசங்

• सकृदेव प्रपन्नाय इत्यशक्तிகளிற்படியே 7

† दत्तमस्याभयं मया என்கிறபடியே 8

1 கீழ்ப்பட்டவனான. 2 ப்ரஹ்மாவின் வரத்தால்.

3 ஞானம். 4 60ம் பக்கம் பார்க்க.

5 பாசறை; (ராஜதானி)

6 हरिवाह्य—ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயிக்காதவர்கள்.

7 136ம் பக்கம் பார்க்க. 8 142ம் பக்கம் பார்க்க.

ங்களை ஸத்வஸ்தரானவர்கள் விடுமாப்போ
 லே ஸவாஸநமாக விட்டேன். (பரித்யக்தா)-
¹பரிதஸ்-த்யக்தா. அவ்வூரில் துவக்குடை
 யவை யெல்லாவற்றையும் அருவருத்தேன்.
 (மயா பரித்யக்தா)-நான் துவக்கற விட்டேன்.
 தேவரீர் லங்கை யென்று பேரிட்டு ஒரு விலங்
 கைப் பூட்டுகிறீரோ வென்று நடுங்கா நின்
 றேன். (மித்ராணி ச) ²“மித்ர-த்ரோஹே ச
 பாதகம்” என்னும்படி யிருக்கச்செய்தே தேவ
 ரீரோடே விரோதித்த மித்ரர்களை ஸத்ருக்கள்
 என்று கைவிட்டேன். (தநாநி ச)-*தநங்களை
 யும் அவற்றோடே துவக்குத்தானே ஆபத்து
 க்களுக்குக் காரணமாகக் கண்டபடியினாலே
 விட்டேன். ‘ச’காரத்தாலே †தேவரீர் திருவடி
 களிலே லேவைக்கு விருத்தங்களெல்லாவற்
 றையும் விட்டேன் என்கிருன்.

* आपदर्थं धनं रक्षत् என்னும்படியிருக்கிற³

† पितरं मातरं இத்யாதிகளிற்படியே⁴

1 परितस्यक्ता—எல்லாப் புறத்திலும் விட்டேன்.

2 मित्रद्रोहे च पातकम् கதை. 1-38.

சினேகிதர்களுக்கு துரோஹம் செய்வதிலிருக்கும்
 பாப(த்தைய)ம்.

³ ஆபதர்த்தம் தநம் ரக்ஷைத் (பார. உத். 37. 18).
 ஆபத்துக்களுக்காக தநத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

⁴ பிதரம் மாதரம்

தந்கை, தாய்,(எல்லாவற்றையும்
 கைவிட்டு, உன் திருவடிகளை சரணமடைந்தேன்.)

நாட்டார் - புருஷார்த்தமென்றிருக்கு மவ
ற்றை யெல்லாம் விட்டிராகிலும், அவற்றினு
டைய ¹இழவு நெஞ்சிலே கிடவாதோ வென்
னில்; திருப்பாற்கடலிலே வாய் வைத்தவனு
க்கு நாய்ப்பால் குடியாத விழவுண்டோ வென்
கிருன்: (பவத்-கதம் மே ராஜ்யம் ச ஜீவிதம்
ச ஸுகாநி ச). போகோபகரணங்களும், போ
க்தாவான வென்னுடைய ஸத்தையும், போக
ங்களுமெல்லாம் தேவரீரை யநுபவிக்கையா
கிற மஹாஸமுத்திரத்தில் திவலைகளிலே யொ
துங்கிக் கிடக்கும். இது ஸமுத்திரத்திலே
²குளப்படியும் உண்டு என்னுமாப்போலே
இருப்பதொரு பாசரம்.

இப்படி அநந்ய-ப்ரயோஜனனை விபீஷ
ணுழ்வா னுக்கு மேல் லங்கா-ராஜ்யம் வந்தபடி
யென்னென்னில், அது ³ராமநியோகாநு
பாலந-ரஸிகனை இவனுக்கு

⁴ 'நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டா
[தான்
தன்னையேதான் வேண்டும் செல்வம்' என்கிறபடியே
வந்ததத்தனை.

¹ இழவு—நஷ்டம்.

² குளம்புச்சுவட்டில் தேங்கிய நீர்.

³ ராமநியோகானுபாலநரஸிக — ராமனுடைய ஆக்ஷை
யை நிறைவேற்றுவதில் ருசியுள்ளவனான.

⁴ பெரு. தி. 5-9. உம்மையே விரும்பி, பெரிய ஐசுவ
ர்யத்தை விரும்பாதவனை செல்வம் தராகவே அடைய
விரும்பும்.

இப்படி ஸரணாகதன் பாசுரத்திலே ஈடுபட்ட பெருமானுக்குப் பிறந்த இரக்கத்தையும் அதடியாக அருளிச்செய்த ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறான் (தஸ்ய) இத்யாதியால். (தஸ்ய)-அநந்ய-ஸரணமாய், அநந்ய-ப்ரயோஜனனவனுடைய. (தத்வசநம்)-¹ ஆகிஞ்சந்ய-அநந்யகதித்வ-புரஸ்காரமாக ²த்வயார்த்த-பரமான வசநத்தை. (ராமோ வசநம் அப்ரவீத்):-

³ த்வீம்-ஸாம் நாபிஸந்தக்தே

த்வீம்-ஸ்தாபயதி நாஸ்ரிதாந் |

த்வீர்-ததாதி ந சார்த்தப்யோ

ராமோ த்வீர்-நாபிபாஷதே ||

என்று

கவி பாடினால் இது பரமார்த்தமாய் இருக்கும் படி குணாதிஸயமுடைய பெருமாள்-பூர்வீஷ

1 आकिञ्चन्यान्यगतित्वपुरस्कार—எளிமை, வேறு புகலற்றமை இவற்றை முன்னிட்டுக்கொண்டு.

2 द्वयार्थपर—‘த்வயம்’ என்னும் மந்திரத்தின் அர்த்தபரமான.

3 द्विशरं नाभिसन्धत्ते द्विः स्यापयति नाश्रितान् |

द्विर्ददाति न चार्थिभ्यो रामो द्विर्नाभिभाषते !!

4 वक्तव्यं—சொல்லவேண்டியது.

ராமன் (ஒருதடவை குறி தவற்றற்றென்று) இரண்டாம் முறை அம்பைப் பூட்டுவதில்லை; தன்னை அண்டினவர்களை இரண்டு தடவை ரக்ஷிப்பதில்லை; யாசகர்களுக்கு (ஒரு தடவை கொடுத்தது போதாதென்று) இரண்டு தடவை கொடுப்பதில்லை; ராமன் இரண்டு வார்த்தை பேசுவதில்லை.

ஊழ்வான் கார்யத்தைப் பற்ற இனி ஒரு வக்த
வ்யம் இல்லாமையாலே தம்முடைய அவதார-
ப்ரயோஜனமான துஷ்க்ருத்-விநாஸத்திற்கு உ-
பயுக்தமாக

¹ ஆக்யாஹி மம தக்வேந

ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்

என்று

ராக்ஷஸ-வ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டருளிஞர்.
(வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம்)-‘நீர் இதற்கு
முன்பு பட்ட சிறுமையெல்லாம் நமக்காக
வன்றோ? இதெல்லாம் ஏற்கனவே கோலப்
பெருதே ஸாபராதரான நாமன்றோ பட்
டோம்’ என்னுமாப்போலே இன்சொல்லாலே
இவனை உருகப் பண்ணி அருளிச் செய்தார்.
அருளிச் செய்கிறபோது (லோசநாப்யாம் பிப
ந்நிவ)-²பெருவிடாய்ப்பட்டவன் தண்ணீரை
க்கண்டால் ஒருக்காலும் விடமாட்டாதாற் போ-
லே * அநுபவியா நின்றுகொண்டு ³ அநவ
திக-தயா-வெளஹார்த்த - அநுராக-கர்ப்பங்க
ளான திருக்கண்களாலே பூர்வைகுண்டநா

* ‘பாரித்துத்தானென்னை முற்றப் பருகினை’ இக்யா
திகளிற்படியே. ⁴

¹ आख्याहि मम तत्रेन राक्षसानां बलाबलम् । (यु. 19. 7)

² மிகுந்த தாகம் கொண்டவன்.

³ अनवधिकदयासौहार्दानुरागगर्भ — அளவற்ற இரக்கம்,
ஸ்நேஹம், அன்பு இவை நிறைந்த.

⁴ திருவா. மொ. 9-6-10

தன் முக்தனைப் பார்த்தருளுமாப்போலே குளி
ரப் பார்த்தருளி, ஆலாங்கட்டியை விட்டெறி
ந்தாற் போலே அவனை “சீதீபூதோ நிரா
மய:” என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு வார்
ததையருளிச் செய்தார். இதற்கு மேலுள்ள
தெல்லாம் ஸ்ரீவிபீஷணமுவான் மனோரதித்த
கைங்கர்யத்திற்கு உறுப்பான பாரிப்பாகக்
கண்டுகொள்வது.

३ राकान्ते रुद्रलङ्कश्युतफणिकदनो धूम्रदृग्वज्रदंष्ट्री
भङ्क्ताऽकंपं प्रहस्तं दशमुखमकुटं कुम्भकर्णातिकायौ
ब्रह्मास्त्रिच्छिन्नकुम्भादिकमथ मकराक्षं च हत्येन्द्रशत्रुं
जित्वा घसैस्त्रिभिस्तं सहबलमवधीद् रावणं रामभद्रः ॥

1 शीतीभूतो निरामयः (பா. ஸா. 194--28) குளிர்ந்து
ஸுகமுள்ளவகை (ஆகிரான்).

2 राकाந்தे रुद्र-लङ्क-स्युत-फणि-कदनो
धूम्र-दृग-वज्र-दंष्ट्र-रो
पङ्क-त-वा अ-क-म्-प-म् प्र-ह-स्-त-म् द-श-मु-ख-म-कु-ट-म्
कु-म्-भ-क-र्-ण-ा-ति-का-य-ौ
प्र-ह-स्-त-म् द-श-मु-ख-म-कु-ट-म् द-श-मु-ख-म-कु-ट-म्
कु-म्-भ-क-र्-ण-ा-ति-का-य-ौ
म-क-र-ा-क्ष-म् च ह-त्ये-न्द्र-श-त्रु-म्
ज-ि-त-्वा ग-स-ै-स्-त्रि-भि-स्-त-म् स-ह-ब-ल-म-अ-व-धी-त्
रा-व-ण-म् रा-म-भ-द्र-ः ॥

பூர்ணிமையின் முடிவில் லங்கையைத் தகைந்து,
நாகபாசத்திலிருந்து விடுபட்டு, தூம்ராஷன், வஜ்ரதம்ஷ்
ட்ரன், அகம்பன், ப்ரஹஸ்தன் முதலியோர்களை முடித்து,
ராவணனுடைய கீடங்களைத் தள்ளி, கும்பகர்ணன்,
அதிகாயன், முதலியோர்களை ப்ரஹ்மாஸ்தம் முதலிய
பாணங்களால் நாசம் செய்து, பிறகு மகராஷன், இந்
த்ராஜித்து முதலியோர்களைக் கொன்று மூன்று நாட்களில்
ராவணனையும் அவனுடைய சைன்யங்களோடு ராமன்
கொன்றார்.

1 अपदिश्य वेङ्कटेशं स्वहस्तसंसक्ततूलिकातुल्यं ।

अभयप्रदानसारं गुरुप्रसादः स्वयं व्यलिखत् ॥

2 பொன்னையிகழ்ந்து விருகங்கள் புல்லியபுல்லுகந்தால் மன்னரொடுப்பதப் பொன்னலதே, மன்னுலகனைத்தும் தன்னை யடைந்திடத்தானருள் செய்யும் தனிச்சிலையோன் பொன்னடி நாமடைந்தோம் புறமாறென் கொல்செய் (திடிலே

1 அபதிர்ய வேங்கடேஸம்

ஸ்வஹஸ்த-ஸம்ஸக்த-தூலிகா-தூல்யம் |

அபய-ப்ரதாந-ஸாரம்

குரு-ப்ரஸாத: ஸ்வயம் வ்யலிகத் ||

தங்கள் கையில் அகப்பட்ட எழுதுகோல் போன்ற வரான வேங்கடேஸன் என்கிற ஸ்ரீதேசிகளை ஒரு வ்யாஜமாக வைத்துக்கொண்டு, ஆசார்யர்களின் அநுக்ரஹமானது தானே இந்த அபய-ப்ரதாந-ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்தை எழுதிற்று. (ஆசார்யர்களின் அநுக்ரஹம் எழுதிவைக்க இது எழுதப்பட்டது).

2(ஸகல லோகாதாணீயமான)ஸ்வார்ணத்தை இகழ்ந்து, மிருகங்கள் அல்பமான த்ருணம் முதலியவற்றை விரும்பினாலும், ரத்நவாசியறியும்) அரசர்கள் எடுத்துக் கொள்வது அப்பொன் தவிர வேறில்லையல்லவா! அது போல (விவேகிகளான) நாமும் இவ்வுலகில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் எல்லோரும் தன்னை ஆச்ரயிக்க, அவர்களுக்கு அருள் செய்கிற ஒப்பற்ற வில்லாளியான ஸ்ரீராமனுடைய அழகிய திருவடிகளை யடைந்தோம். வேறு வழிகளைச் செய்வதால் என்ன ப்ரயோஜனம் உண்டு. (அல்ப பலங்களை ஆசைப்பட்டு ஒடினால் நாமும் மிருகங்கள் போலாவோமெயொழிய, நிலை நின்ற ஒரு ப்ரயோஜனமும் இல்லை யென்றபடி).

1 வேதத்திரளில் விதியுணர்ந்தோர்கள் விரித்துரைத்த
காதற்கதியையும் ஞானத்தையுங் கருமங்களையும்
சாதிக்கவல்ல சாணாகதி தனிநின்ற நிலை
ஒதத்தொடங்குமெழுத்தினற்றத்திலுணர்மின்களே ||

2 முவுலகுந் தன் பிழையைத்தானே சாற்ற
முனிவர்களுந் தேவர்களும் முனிந்த வந்நாள்
தாவரிதா யெங்கும் போய்த் தளர்ந்து வீழ்ந்த
தனிக்காகந் தானிரந்த வுயிர் வழங்கிக்
காவலினி யெமக்கெங்குங் கா...னென்றெண்ணி
காணநிலையிலச்சினை யன்றட்டவள்ளல்
ஏவல் பயனிரக்கமிதுக் காறென்றேறுது
மெழிலுடையாரிணையடிக்கீழிருப்போநாமே ||

இத்

ப்ராப்தி-ப்ரகார-ப்ரபஞ்ச:

தமேரா அதிகார:

1 வேத ஸமுஹங்களில் (சேதனர்களின் உஜ்ஜீவந
த்திற்காகச்) சொல்லியிருக்கும் விதிகளை உள்ளபடி யுண
ர்ந்த பூர்வர்கள் (பகவத்கீதை அதன் பாஷ்யம் முதலிய
வற்றில்) விரிவாக உரைத்த பக்தியோகம், ஞானயோகம்,
கர்மயோகம் இவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு ஸாத
னமாக அவர்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட சாணாகதி
என்னும் உபாயம், அவைகளுடன் மோக்ஷத்திற்கு தனி
ள்வதந்தர்) ஸாதனமாகவுமிருக்கும் ப்ரகாரத்தை ப்ரண
வத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். (வேதம் ஒதுவதற்காக
முதலில் சொல்லப்படுகிற எழுத்தான ப்ரணவத்தில் சொ
ல்லியிருக்கும் முறையில் தெரிந்துகொள்க).

2 முவுலகும் (தேவதைகள், ரிஷிகள், மனுஷ்யர்கள்
எல்லோரும்) தங்களுடைய பிழையை (காகத்தை ரக்ஷிப்
பதற்கு சக்தியற்றமையை) தாங்களே சொல்லி, ("நீ
துஷ்டன், உன்னை ரக்ஷிக்கவும் கூடாது" என்று, கோபித்
துக்கொண்டு தள்ளின அந்தக் காலத்தில், தங்குவதற்கு
ஒரு இடம் அகப்படாமல் எங்கும் சுற்றி, தன் திருவடி

इति

कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

अभयप्रदानसारः

॥ संपूर्णः ॥

களில் விழுந்த ஒப்பில்லாப் பாபியான அந்த காகாஸு
ரன் (வேறொரு புருஷகாரமில்லாமல்) தானே இரந்த ப்ரா
ணனைக் கொடுத்து, (அவ்வளவில் தன் காருண்யம் அட
ங்காமல்) நம் திருவடிகளில் விழுந்தவீவலை எப்போதும்
காப்பாற்றவேண்டுவது நம் கடமை என்று எண்ணி,
(ஒரு தவறு செய்து ஒரு கண்ணை யிழந்தோம், இனி
வேறேரிடத்தில் தவறு செய்தால் மற்றொன்றும் போம்
என்று அஞ்சி இந்தக் காகம் தவறு செய்யாமல் சேஷம
மாயிருக்க வேண்டுமென்று கருதி), ஒரு கண் குருடனாக
கிருக்கை என்கிற அடையாளத்தை அவன் சரணமடை
ந்தகாலத்தில் அநுகாஹித்த பரமோதாரான பெருமா
ளுடைய கைங்கர்யமே பரமப்ரபோஜனம்; அவ்வள்ள
லுடைய க்ருபையே (இந்த மஹாபலத்திற்கு) உபாயம்;
இப்படி உபதேசிக்கும் ஆசார்யர்களுடைய திருவடிக
ளின் கீழே இருப்போம். (அவர்களை அநுவர்த்தித்துக்
கொண்டு சுகமே யிருப்போம் என்றபடி).

कवितार्किकसिंहाय

कल्याणगुणशालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय

वेदान्तगुरवे नमः ॥

अपयंप्रतादुसुारम्

सम्पूरुणम्

Swamy receiving the award from President of India on 25.3.1992

INDEXES

ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த ச்லோகங்கள்

	பக்கம்
अपदिश्य वेङ्कटेशं	178
जयत्याश्रितसन्त्रास	2
दीनो दृप्यतु वा	135
नमस्तस्मै कस्मैचन	3
प्रायः प्रपदने पुंसां	2
राकान्ते रुद्रलङ्कः	177

பாகரங்கள்

ஒருக்காலே சரணாக	4
சோகந் தவிர்க்கும்	3
பொன்னை யிகழ்ந்த	178
மூவுலகுந் தன் பிழையை	179
வேதத்திரளில்	179

மூலோபாத்த ந்யாயங்கள்

अन्तरङ्गन्याय	61
कैमुतिकन्याय	101
गोबलीवर्दन्याय	137
पद्मोरुपरि गङ्गानिपतनन्याय	82
सेन्द्रतक्षकन्याय	119

கரந்தங்களிண் பெயர்

இதிஹாஸோத்தம	126	श्रीरामायण	9
उत्तर श्रीरामायण	14, 46	श्रुति	84, 87, 97, 99
नीतिशास्त्र	169	श्रौत	14
पौष्कर	53	श्वेताश्वतर	10, 14
भगवच्छास्त्र	92	संवर्तस्मृति	134
मनु (आदि)	127	सर्वज्ञसंहिता	53
मन्वादि धर्मशास्त्र	128	सात्वत (संहिता)	53
नहुषबृहस्पतिसंवाद	121	श्येनकपोत वृत्तान्त	104
पर्यङ्कविद्या	146	श्येनकपोतोपाख्यान	117
रघुराक्षससंवाद	99, 124	”	94
व्याघ्रवानरसंवाद	104		

பிரமாணஸ்தோகங்கள்

अक्षरं ब्रह्म सत्यं त्वं	13	अदित्या वीर्यवान् पुत्रः	16
अङ्गुल्यग्रेण तान्हन्यां	91, 92	अनुजो रावणस्याहं	167
अज्ञातं नास्ति ते किञ्चित्	71, 92	अपायसंप्लवे भूयो	141
अञ्जलिः परमा मुद्रा १	113	अब्रवीच्च तदा वाक्यं	167
अथ रामः प्रसन्नात्मा	77	अभयं सर्वभूतेभ्यः	65, 136

१ अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी ।

सा हि सर्वत्र सर्वेषां सर्वकामफलप्रदा ॥

अराक्षसमिमं लोकं	39	इयं सीता मम सुता	1	40
अर्धं	97	ईदृशं व्यसनं प्राप्तं		119
अलमेषा परित्रातुं	43	उपक्रमोपसंहारौ		49
असाध्यः कुपितो रामः	69	ऋषेः कण्वस्य पुत्रस्य		108
अस्तु ते 4	41	एकतः क्रतवः सर्वे		133
अस्माभिस्तुल्यो भवतु	152, 162	एतस्मिन्नन्तरे विष्णुः		21
अस्वर्ग्यं चायशस्यं च	130	कथञ्चिदहमागतः 2		68
अहं ते हृदयं राम	14	कथं देवगणश्रेष्ठं		12
अहं हत्वा दशग्रीवं	61	करिष्यामि यथार्थं तु		131
आख्याहि मम तत्त्वेन	168	कर्ता सर्वस्य लोकस्य		12
आगच्छ विष्णो भद्रं ते	18	कश्चित्क्षुद्रसमाचारः		102
आजगाम मुहूर्तेन	54	किङ्करोस्मीति चात्मानं 3		57
आत्मप्राणैः परप्राणान्	116	किमत्र चित्रं धर्मज्ञ		148
आनयैनं हरिश्रेष्ठ	147, 142	कुरुष्व मामनुचरं		23
आपदर्थं धनं रक्षेत्	173	कृतापराधस्य हि ते		35
आर्तो वा यदि वा दृप्तः	115	को नाम स भवेत्तस्य		88
इतिहासपुराणाभ्यां	8			

1. ऋ. पृ. 73-26

2. जनस्थानस्थिता राजन् राक्षसा बहवो हताः ।
खरश्च निहतः संख्ये कथञ्चिदहमागतः ॥

3. इत्येवमनया स्तुत्या स्तुत्वा देवं दिने दिने ।
किङ्करोस्मीति चात्मानं देवायैवं निवेदयेत् ॥

4. शरणागतिगद्यं

स्वल्पपातावनिं हृष्टः	164	तस्मात्क्षिप्रं सहास्माभिः	(152, 159)
मुष्पायत्तं लोके	72	तस्य तद्वचनं श्रुत्वा	168
चतुर्विधा भजन्ते मां १	138	तावदार्तिस्तथा वाञ्छा ३	138
चापमानय सौमित्रे	38	तेन मैत्री भवतु ते	40, 41,
चिन्तयामास को न्वेतत्	9	ते वयं भवता रक्षयाः	27
जगत्सर्वं शरीरं ते	13	तौ तु मेधाविनौ दृष्ट्वा	10
जृम्भितं तद्गनुर्दृष्ट्वा	11	त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च	59, 82
तच्चित्तं यत्तदर्पणं २	168	त्रीन् लोकान् संपरिक्रम्य	32
ततस्त्वमपि दुर्धर्षः	16	त्वं त्रयाणां हि लोकानां	13
ततस्तु सुग्रीववचो	158	त्वं हि लोकपतिर्देव	18
ततस्सा हीमती बाला	43	त्वं हि सत्यव्रतः शूरः	72
तदलं कृवाक्यैर्वः	42	त्वज्ज्ञानशक्तिकरुणासु	92 (81)
तदेवमागतस्यास्य	127	त्वामामनन्ति कवयः	26

1. चतुर्विधा भजन्ते मां जनास्सुकृतिनोऽर्जुन ।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥
2. सा जिह्वा या हरिं स्तौति तच्चित्तं यत्तदर्पणम् ।
तावेव केवलौ श्लाघ्यौ यौ तत्पूजकरौ करौ ॥
3. तावदार्तिस्तथा वाञ्छा तावन्मोहस्तथाऽसुखं ।
यावन्न याति शरणं त्वामशेषाघनाशनम् ॥
4. धर्मः श्रुतो वा दृष्टो वा कथितो वा कृतोपि वा ।
अनुमोदितो वा राजेन्द्र नयतीन्द्रपदं नरम् ॥

दत्तमस्याभयं मया	142, 146	न नमेयं 4	162
दशेन्द्रियाननं घोरं	7	न वयं तत्कुलांनाश्च	60
दिशत्यासनमभ्याशे	169	न स्मरत्यपकाराणां	75
द्विः शरं नाभिसन्धत्ते	175	न हन्यात् (112)	115
धर्मः श्रुतो वा दृष्टो वा 4	131	न हि रामो दशग्रीव	70
धर्मस्य तत्त्वं निहितं 1	132	नाकाः कर्तुगिच्छामि	121
धर्मिष्ठस्त्वं यथा वत्स	51	नातो भूयस्ततो धर्मः	134
न गाथा गायिनं शास्ति 2	132	नारायण न जानीषे	46
न च सङ्कुचितः पन्थाः	37	नाहमेतत्करिष्यामि	122
न चास्य बीजं रोहति	122	निदानं सर्वभूतानां	140
न चेच्छरणमभ्येषि	86	निवेदयत मां क्षिप्रं 56, 58, 157	
न जातु हीयते 3	170	पद्मे दिव्यार्कसङ्काशे	15
न ते वागनृता काव्ये	6	परमापद्गतस्यापि	51

1 तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना

नैको मुनिर्यस्य मतं ब्रमाणम् ।

धर्मस्य तत्त्वं.....स पन्थाः ॥

2 न गाथा गायिनं शास्ति बहु चेदपि गायति ।

प्रकृतिं यान्ति भूतानि कुलिङ्गशकुनिर्यथा ॥

3 त्वदाङ्घ्रिमुदिश्य कदापि केनचिद्

यथा तथा वापि सकृत्कृतोज्जलिः ।

तदैव मुष्णात्यशुभान्यशेषतः

शुभानि पुष्णाति न जातु हीयते ॥

4 द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित् ।

एष मे सहजो दोषः स्वभावो दुरतिक्रमः ॥

परित्यक्ता मया लङ्का (59, 82, 168)	प्रवृत्तिकालदारभ्य	53
परित्राणाय साधूनां	प्रसादयस्व त्वं चैनं	40
पशुर्मनुष्यः पक्षी वा	प्राणार्थिनमिमं भीतं	125
पाणावामलकं यथा 1	प्राणिनं वध्यमानं तु	125
पापानां वा शुभानां वा	प्राणैरपि त्वया राजन्	117
पापीयसोपि शरणा	प्राणैरपि प्रियं कार्यं	47
पितरं मातरं 2	प्रायश्चित्तेन शुद्ध्यन्ति	123
पिशाचान्दानवान् यक्षान्	बद्धाञ्जलिपुटं दीनं	112
पुण्यं वेदैश्च संमितम् 3	बालघ्नांश्च कृतघ्नांश्च	128
पूयन्ते हयमेधेन	ब्रह्मा स्वयंभूश्चतुराननो	30
प्रणादश्च महानेषः 56, 58, 151	भर्त्सितामपि याचध्वं	42
प्रणिपातप्रसन्ना हि	भवांस्तु सह वैदेह्या	23
	भित्त्वा वेलां समुद्रस्य	69

1 ततः पश्यति धर्मात्मा तत्सर्वं योगमास्थितः ।

पुरा यत्तत्र निर्वृत्तं पाणावामलकं यथा ॥

2 पितरं मातरं दारान् पुत्रान् बन्धून् सखीन् गुरून् ।

रत्नानि धनधान्यानि क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥

सर्वधर्मांश्च सन्त्यज्य सर्वकामांश्च साक्षरान् ।

लोकविक्रान्तचरणौ शरणं तेऽब्रजं विभो ॥

3 इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च संमितम् ।

यः पठेद्भामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

भीताभयप्रदानेन	133	मित्रभावेन संप्राप्तं	65, 79, 92
मच्छन्दादेव ते ब्रह्मन् १	5	मित्रमौपयिकं कर्तुं	40
मनः प्रीतिरनायासात् २	170	मेघमन्त्रं विन्दति	123
मम चाप्यन्तरात्माऽयं	150	य इदं शृणुयात्	95
ममापि तु विवक्षाऽस्ति	78	यच्च शोकाभिभूतस्य	36
मर्यादानां च लोकस्य ३	107	यदि किञ्चिदतिक्रान्तं	36
महाजनो येन गतः	132	यदि किञ्चिदविज्ञातं	36
महान्धर्मोऽक्षयफलः	134	यदि वा रावणः स्वयं	86, 142
महार्णवे शयानोऽप्सु	15	ययोश्चित्तेन वा चित्तं	153
मातर्मैथिलि राक्षसीः	44	यस्तं शृणुयान्नित्यं	
मित्रद्रोहे च पातकं ४	173	यस्य स्यात् श्रोत्रियः पिता ५	109

- 1 श्लोक एवास्त्वयं बद्धो मात्र कार्या विचारणा ।
मच्छन्दादेव ते ब्रह्मन् प्रवृत्तेयं सरस्वती ॥
- 2 मनः प्रीतिरनायासादपुण्यस्य च संक्षयः ।
प्राप्यते पुरुषैर्ब्रह्मन् शृण्वद्भिर्भगवत्कथाः ॥
- 3 रामो भामिनि लोकस्य चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ।
मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः ॥
- 4 यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ।
कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥
- 5 अश्रोत्रियः पिता यस्य पुत्रः स्याद्वेदपारगः ।
अश्रोत्रियो वा पुत्रः स्यात् पिता द्वेदपारगः ॥
ज्यायांसमनयोर्विधात् यस्य स्यात् श्रोत्रियः पिता ॥

यावत्प्रजा धरिष्यन्ति	64	रामो विग्रहवान् धर्मः	106, 156
युष्मत्तो भयभीतानां	47	सवणो नाम दुर्वृत्तः	57
यूयं यूयं वयं वयं १	165	रिपूणामपि वत्सलः ३	39
यो हि कश्चिद् द्विजं हन्यात्	126	लोभाद् द्वेषाद्भयाद्वापि	124
रक्षिष्यतीति विश्वासः	55	बध्यतामेष तीव्रेण	99
रहस्यं च प्रकाशं च	6	वरद सकलमेतत् ४	75
राक्षसानां वधे साह्यं	62	विदितः स हि धर्मज्ञः	40, 80
राघवं शरणं गतः 55, 81, 98,	143	विदुषोऽतिक्रमे	117
राघवाय महात्मने	66	विनष्टः पश्यतस्तस्य	129
राघवेणाभये दत्ते	161	विभीषणस्तु धर्मात्मा	154, 162
राज्यकांक्षी च राक्षसः	60	विभीषणो वा सुग्रीव	142
राज्यं प्रार्थयमानस्तु	60	विषये ते महाराज	49
रामस्य तु वचः श्रुत्वा २	147	वैदेह्याश्चापि यद्वृत्तं	6

- 1 अद्य प्रभृति हे लोका यूयं यूयं वयं वयं ।
अर्थकामपरा यूयं नारायणपरा वयम् ॥
- 2 रामो विग्रहवान् धर्मः साधुः सत्यपराक्रमः ।
राजा सर्वस्य लोकस्य देवानामित्र वासवः ॥
- 3 सखे राघव धर्मज्ञ रिपूणामपि वत्सल ।
अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि गमिष्यामि यथासुखम् ॥(५५. 50-56)
- 4 परिजनपरिवर्हाभूषणान्यायुधानि
प्रवरगुणगणाश्च ज्ञानशान्त्यादयस्ते ।
परमपदमथाण्डान्यात्मदेहस्तथात्मा
वरद सकलमेतत्संश्रितार्थं चकथ ॥

शक्तोपि रक्षणे तस्य	126	शृणु राजन् कथामेतां	95
शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य 1	71	शोचन्निव रुदन्निव	121
शरणं च प्रपन्नानां	138	श्रुतिः स्मृतिस्सदाचारः	136
शरणागतबालस्त्री	128	श्रूयते किल गोविन्दे 3	52
शरणागतं परित्यज्य	127	श्रूयते हि कपोतेन	94
शरणागतां न त्यजेयं	121	षष्टिर्वर्षसहस्राणि	106
शरण्यं शरणं च त्वां	14	संहृत्य वा पुनर्लोकान्	70
शरीरारोग्यमर्थाश्च	61	सकृदेव प्रपन्नाय	136
शापितस्त्वं	64	सखा दासोऽस्मि 4	145,156
शास्त्रेषु निष्कृतिर्दृष्टा	125	सख्यमात्मनिवेदनं 5	57
शीतीभूतो निरामयः 2	177	सङ्कल्प देव भगवान्	53
शृणु चावहितः कान्त	97	स चापि भगवान्कण्डुः 6	109

- 1 शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य रञ्जनीयस्य विक्रमैः ।
पश्यतो युद्धलुब्धोऽहं कृतः कापुरुषस्त्वया ॥
- 2 आत्मबुद्धिं समास्थाय शीतीभूतो निरामयः ।
अमृतं विरजाः शुद्धमात्मानं प्रतिपद्यते ॥
- 3 अ. क. 2-25.
- 4 लोकनाथस्य रामस्य सखा दासोऽस्मि राक्षस ।
न मया मोक्ष्यसेऽद्य त्वं पार्थिवेन्द्रस्य तेजसा ॥
- 5 श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ।
अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम् ॥
- 6 स चापि भगवान्कण्डुः क्षीणे तपसि सत्तमः ।
पुरुषोत्तमाख्यमद्रीशं विष्णोरायतनं ययौ ॥
(अ. 4. 1-15-52)

स चेद्भयाद्वा मोहाद्वा	118	सर्वापराधनिष्कृत्या	140
स तं निपतितं भूमौ	32	स हि तं प्रतिजग्राह	102
सतां हि सन्देहपदेषु	151	सामान्योयं धर्मसेतुः	107
सतारग्रहनक्षत्रं	69	सिद्धगन्धर्वयक्षाश्च	21
स तु रामस्य धर्मात्मा	165	सीतां च रामाय	154
स त्वं वित्रास्यमानासु	17	सुग्रीवः शङ्कितश्चासीत्	155
सन्धाम्	84	सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं	89
सु पित्रा च पारित्यक्तः	29	सुदुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा	91
स भ्रातृश्वरणौ गाढं	22	सूक्ष्मः परमदुर्ज्ञेयः	48,149
समयस्ते महाबाहो	15	सोज्जलिं शिरसा	98
समये तिष्ठ सुग्रीव	37	सोहं परुषितस्तेन	57
समुद्रं राघवो राजा	38	सोहं संन्यस्तभाऽरो	16
सर्वज्ञोपि हि विश्वेशः	92	स्वरेण मइता महान्	58
सर्वलोकशरण्याय	56,66	हसितं भाषितं चैव	7
समुत्पन्नेषु कृत्येषु	17		

1

2 सर्वज्ञोपि हि विश्वेशः सदा कारुणिकोऽपि सन् ।
संसारतन्त्रवाहित्वाद्द्रक्षापेक्षां प्रतीक्षते ॥

3 ५. 17-15

4 धमानि रत्नानि सुभूषणानि
वासांसि दिव्यानि मणीश्च चित्रान् ।
सीतांच.....वीतशोकाः ॥

5 सूक्ष्मः परमदुर्ज्ञेयः सतां धर्मः प्लवङ्गम ।
हृदिस्थः सर्वभूतानामात्मा वेद शुभाशुभम् ॥

தமிழ் ப்ரமாணங்கள்

ஆவாரார் துணை ¹	20
எங்கும் போய்	31
எமதிடம் புகுது	145
ஐழிவில் காலமெல்லாம்	153
கடைத்தலை யிருந்து	28
கூழாட்பட்டு	145
செவிக்கினிய	170
தயாதன் பெற்ற	165
தன்மை பெறுத்தி	166
தாழ்ச்சி மற்றெங்கும்	162
நிலை வரம்பில	67
நின்னையேதான் வேண்டி	174
பாரித்துத்தானென்னை	176
புற்பா முதலாப்புல்	26
போற்றி	163
மாவடியைத் தம்பிக்கு	25
மற்றைக் கண்	34
வந்து மண்ணும்	145
வணங்கலிலரக்கன்.	162

1 திருவாய் மொழி 5-1-9

பரமாண ஸங்க்ரஹம்.

1. ஸம்ஸ்க்ருதம்.

பக்கம்.		பக்கம்.	
61	அதிமானுஷஸ்தவ 81,92	1-293	भारत : i आदिपर्व 8
1-20	अभिज्ञानशाकुंतलं 151	64:20	ii सभापर्व 132
4-3	इतिहाससमुच्चय 133		iii वनपर्व 132
17	127	314:119	
18	124		iv उद्योगपर्व 123
19,52	125	12-16,17	
74	116	18,19	124
75	117	20	125
8-2		37-18	173
5	95	39-48	153
6	102		
24	98		
40	97		
128	95		
1-14	जितन्तेस्तोत्र 57	143-6	xii शान्तिपर्व 95
4-8	भगवद्गीता 5	10	102
1-38	173	32	98
7-16	138	144-25	126
		194-28	177
7-5-23	भागवत 57	96-31	xiv आश्वमेधिकपर्व 131

भारद्वाजसंहिता	113	50	श्रीगुणरत्नकोश	44
पौष्करसंहिता	53	53	संवर्तस्मृति	133
मनुस्मृति		28	सात्वतसंहिता	53
3-137	109		स्तोत्ररत्न	170
11-190	128		श्रीमद्रामायण बालकाण्ड	
198	127	1:63		155
याज्ञवल्क्यस्मृति		97		9
1-7	136	2:31		5
3-5-298	128	33-35		6
		3:4		7
		6		7
		4:3		9
		6		10
लक्ष्मीतन्त्र		15:16		21
17-78	92	24		21
91	141	73:26		40
		75:19		11
वरदराजस्तव			ii अयोध्याकाण्ड	
11	73	1:11		75
63	75	2: 7		106
69	26	31: 2		22
		22		23
विष्णुधर्म		25		23
1-13	168	59: 8		49
2-25	52		iii आरण्यकाण्ड	
68-3	170			27
74-43	61	1:20		27
106-53	138	17:24		154,162
		31:2		68
त्रिष्णुपुराण		23-27		69,70
1-9-73	138	37:13		106,155
1-15-52	109			

iv किष्किन्वाकाण्ड		13	60
18:15	48,149	14	56,58
32:17	35	21	89
34:18	37	22,23	91
36:11	36	18:24	94
20	35	25	102
		26	108
		27	112,115
v सुन्दरकाण्ड		28	115
21:20-22	40,80	29	118
27:41,43,44	42	30	129
35:11	107	31	130
38:33 } 34 }	29,32	32	131
51:45	30	33	136
58:87,90	43	34	86,142
		35	147
		36	148
		37	150
vi युद्धकाण्ड		38	152
15:14	154	39	158
17: 1	54	19: 1	161
9	58		164
10,14	57,59	2	165
15	{ 56,66, 157	3-7	167,168
24		5	59,82
27	99	19	61
33	71	23	62
34	72	31	38
65	60	21:22	38
18: 1	77	36:11	162
2	78	40:10	145,156
3	79	41:66	39,86
5	88,119	50:56	39

106:6	71	vii उत्तरकाण्डः	
116:44	44	8:3	46
120:6,7	12	7,8	47
14,19,26	13	10:31,34	51
18,24	14	104:3,4	15
		7-11	16,17
		108:27,29	64
		110:8-10	18

2. தமிழ் (கிவ்யப்பாபந்தம்).

கிருப்பாவை.		10-9-9	145
24	163	பல்லாண்டு.	
கிருமாலே.		3	145
38	28	பெரிய கிருமொழி	
கிருவாய்மொழி.		9-8-5	162
1-3-2.	67	•	
3-2-4	162	பெரியாழ்வார் கிருமொழி	
3-3-1	153	2-6-7	25
3-7-7	166	4-9-1	34
5-1-9	20	பெருமாள் கிருமொழி	
7-5-1	26	5-5	31
9-6-10	176	5-9	174
9-8-5	162		
10-1-8	165		
10-8-11	170		

ஆகரம் தெரியவேண்டியவை

பக்கம்.

उपक्रमोपसंहारौ	49
दिशत्यासनमभ्याशे	169
द्विशरं नाभिसन्धत्ते	175
नातो भूयस्ततो धर्म	134
निदानं सर्वभूतानां	140
पूयन्ते ह्यमेधेन	124
प्राणार्थिनमिमं	125
प्रायश्चित्तेन शुद्ध्यन्ति	123
महान्धर्मोऽक्षयफलः	134
यूयं यूयं वयं वयं	165
लोभाद् द्वेषाद्भयाद्वापि	124
विदुषोऽतिक्रमे	117
शक्तोपे रक्षणे	126
सर्वापराधनिष्कृत्या	140
सामान्योयं धर्मसेतुः	107

Index of Names and Subjects.

	பக்கம்		பக்கம்
அகம்பநன்	68	காதை	108,112
அக்னி	99	கண்வா-கண்டுவின் பிதா	109
அங்குதன்	76	கபோத-உபாக்யாநம்	94-
அமாநவன்	142		107,149
காஸ்பர்ஸம்	164		
அஸூர்	90	காசி ராஜா	156
ஆதித்யன்	68,120	காமன்	37
ஆதிவாஹிகர்	163	கும்பகர்ணன்	162
இந்த்ரன்-ஸ்ரீபி	} 117,125	குலிங்கஸகூதி	132
ஸம்வாதம்		குஸலவ	9
பெரியதிருவடியுறவு	160	குஹப்பெருமாள்-ஸ்ரீ	156
இனைய பெருமாள்	22	கைகேயீ	24
ஸ்ரணாகதி	23	கைலாஸம்	156
ப்ரார்த்தனை	24	கோயிலாழ்வார்	64
ஸூக்ரீவனிடம்	} 37	கூத்தர்தர்மம்	46
கோபம்		சகர்வர்த்தித்திருமகன்	5
அதற்கு க்ஷமை	38	சோமாசியாண்டான்	139
கொண்டது		ஐநகன்	106
உபநிஷத்	14,50,146	ஐநஸ்தானம்	68
உபாஸநம்	138	ஐரம்பவான்	76
ரிக்	110	தசரகன்	106
கங்கை	82		
கஜேந்த்ரன்	104		
கண்டு	94,132		
ஐந்மப்ரகர்ஷம்	108		

தயர்தன்	165	பாகவதர்	36
தன்னுடைச் சோதி	18,63	,, ஸேஷத்வம்	157
திருக்கண்ணமங்கை	} 28	பார்க்கவர்	96
யாண்டான்		பால்ஹீகர்	172
திருப்பாற்கடல்	174	பிரட்டி	24,33
திருவடி	35,43,61	,, ஸரண்யஸஹதர்ம	} 41
திருவடி நிலை	63	சாரிணீ	
துந்துபி	156	,, நிக்யாநபாயிநீ	32
திரிஜடை	42,43	,, ராவணனுக்கு உபதேசி	} 41
திரிஸங்கு	22	த்கது	
த்வயம்	58,137,175	,, ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷித்	} 42-45
,, பூர்வோத்தககண்டம்	171	தது	
நாஸிம்ஹ-தசை	92	பிராசர்	90
நஹுஷன்	121,123	புருஷகாரம்	83
,, ப்ருஹஸ்பதிஸம்வாதம்	122	புஷ்பகவிமாநம்	25
நாரதர் பகவான்-புநீ	5	பெரியதிருவடி	160
நாராயணஸப்தம்	32	பெருமாள் 24; மதம்	78
,, தர்மம்	47	,, வித்தேதோபாயம்	155
பஞ்சாயுதம்	92	ப்ரபத்தி	58
பட்டர்	44	ஸகல புருஷார்த்த	} 65,138
பாதாழ்வான்-புநீ	24,63	ஸாதநம்	
பாப்ரஹ்மம்	13	ப்ரஹ்மா	6,12
,, லக்ஷணம் (ஐகத்	} 13,	ஸர்ஸ்வதீவல்லபன்	5
,, காரணத்வம்)		ஸர்வேஸ்வரனுக்கு	.
,, ஸர்வஸரீரத்வம்	13;	புத்ரன்	11,14
,, ஸர்வஸரண்யத்வம்	14	ப்ரஹ்மாஸ்தர்ம	28
பாஸூராமன்	12	ப்ருஹஸ்பதி	87,149
,, ராமனோடு யுத்தம்	33	,, நஹுஷஸம்வாதம்	121;
		தேவபுரோஹிதன்	123
		மந்யு	37

மஹாராஜர்	35
,, ராமனை யசுஷைம கொண்டது	34-37
மால்யவான்	46
முக்கன்	163,167
முசுகுந்தன்	96
முதலி	71
முமுஷு	37
யசுஷர்கள்	90
சு	87,149
,, குலகர்மம்	67
,, ராசுஷஸ-ஸம்வாதம்	124
,, ப்ராஹ்மண ரசுஷணம்	120
ராசுஷஸர்	27
ராசுஷஸிகள்	41
ராமாயணம்	
ராவணன்	12
,, ஸாரதியை வெறுத்தது	71
ருத்ரன்	11
லங்காராஜ்யம்	174
லீலாவியூதி	165
வஸிஷ்டர்(பகவான்)	87,149
,, ராமகுரு	74;
,, சிஷ்யன்	106
வாதரம்	105

,, ஸம்வாதம்(வ்யாக்ர)	104
வாலி(சோத்யம்)	48
பதம்	105
எறிந்ததுந்நுபி	156
வால்மீகி பகவான்	146
,, நாரதரிடம் ராமர்	
யணம்கேட்டது	5
-வேதம்	50
விஸ்வாமித்ரபகவான்	87,149
ராம குரு	129
சிஷ்யன்	106
-வ்யாபாரம்	22
விஷ்ணு	46
விஷ்ணு பதம்	165
வைஸ்ரவணன் தம்பி	157
வைநதேயன்	82
ஸரணுகதி	20,80,114 etc.
அங்கங்கள்: ஆனுகூல்ய	
ஸங்கூல்யம், ப்ராதிசூல்ய	
வர்ஜணம்	53,54,80;
மஹாவிஸ்வாணம்	55,57;
கோப்த்ருக்வ வரணம்	55,
137; ஆத்மநிசேஷபம்	55,
137; கார்ப்பண்யம்	58,
113; ஸகலகூல்ய	112
மந்த்ரம்	24
வேதம்	50;
நாராயண தர்மம்	48
ஸரணுகதி:	
தேவர்கள்	20,24

பரகன்	24,25	சிபிக்கு இந்தரன்	
ரிஷிகள்	27	சொன்னது	117,125
அசேதனங்கள்	26	—சொன்ன	
காகம்	28-33	சிஷ்டகர்ஹை	127
பரசுராமன்	33	சிஸ—பாலன்	41
ஸமுத்ராஜன்	11	ஸ—நாஸேபன்	22
ஸங்கீவன்	34-37	ஸ்ரீமத்சப்தம்	32
லக்ஷ்மணன்	22-24	ஸ்ரீ விபீஷணைழ்வான்	51
” ”	37	—வரம் பெற்றது—	
ராமன்	38,39	ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்	166,
பிராட்டியின்	} 40,41		167,176
உபதேசம்			
தரிஜடை	41-44	ஸ்ரீவைஷ்ணவன்	38
ஸரணாகதாஷ்டணதர்மம்	40	ஸ்யேநம்	125
ஸரண்யன்		ஸர்ஸ்வதீ	5 14
ஸஹதர்மசாரிணி		ஸர்வேஸ்வரன்	5,11
ஸரபன்	76	ஸர்வஸேஷி	21; பரமகா
ஸரபங்கர்	101	ரணம்	17; அவதாரஹஸ்
—ஸார்ங்கம்—	46	யம்	17; பரதத்வம்
		ஸர்வஸக்தித்வம்	90.
ஸிபி	87,104	ஸாம	110
		ஸுமேரு	

ஸுத்தாஸுத்தம்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
i	19	tertion	teration
20	12	समर्थ	समर्थ
31	14	காணுதே	காணுது
40	12	75	73-26
	24	20,20	21:20
44	23	-45	-44
48	17	ஸுக்ஷ்ம:	ஸுக்ஷ்ம:
52	21		வி.த. 2-25
56	13		யு. 17-15
57	9	न्यवेद	निवेद
	23	நயவேத	நிவேத
68	14	17-11	17-9
99	7	டது	பட்டது
102	14	18	17
109	25	1-5	1-15
115	21	-27	-28
118	2	ப்ரவரு	ப்ரவ்ரு
	21	-30	-29
138	22	वाञ्छा	वाञ्छा
139	6	பஞ்ச	பஞ்ச
143	19	சொல் சொல்	சொல்
144	21	व्रत	व्रत
165	18	பழய	பழைய

ஸங்கேத விவரணம்.

ஸங்கேதாஶ்ரம்

அ.
 அதிமா.
 ஆதி.
 ஆர.
 இதி. ஸமு.
 உ.
 உத்.
 கிவ்.
 ஜித.
 திருப்பல்.
 திருமா.
 தி. மொ.
 திருவா. மொ.
 பா.
 பாகவ.
 பார.
 பாரத். ஸம்.
 பெரியா. தி.
 பெரு. தி.
 பெளவ்.
 மனு.
 யாக்ஞ. ஸம்.
 யு.
 ரா.
 ல. த.
 வரத. ஸ்த.
 வி. த.
 வி. பு.
 ஸாண்டி. ஸ்.
 ஸ்ரீகுண.
 ஸம்வார். ஸம்.
 ஸு.

க்ரந்தத்தின் பெயர்.

அயோத்தியாகாண்டம்.
 அதிமா நுஷஸ்தவம்.
 ஆதிபர்வம்.
 ஆரண்யகாண்டம்.
 இதிஹாஸஸமுச்சயம்.
 உத்தரகாண்டம்.
 உத்யோகபர்வம்.
 கிவ்கிந்தாகாண்டம்.
 ஜிதந்தேஸ்தோத்ரம்.
 திருப்பல்லாண்டு.
 திருமாலே.
 (பெரிய) திருமொழி.
 திருவாய்மொழி.
 பால்காண்டம்.
 ஸ்ரீ பாகவதம்.
 மஹாபாரதம்.
 பாரத்வாஜஸம்ஹிதை.
 பெரியாழ்வார் திருமொழி.
 பெருமாள் திருமொழி.
 பெளவ்கரஸம்ஹிதா.
 மனுஸ்ம்ருதி.
 யாக்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி.
 யுத்தகாண்டம்.
 ராமாயணம்.
 லக்ஷ்மீ தந்த்ரம்.
 வரதராஜஸ்தவம்.
 விவ்ஷ்ணு தர்மம்.
 விவ்ஷ்ணு புராணம்.
 ஸாண்டியஸ்ம்ருதி.
 ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்.
 ஸம்வார் த்நஸ்ம்ருதி.
 ஸுந்தரகாண்டம்.